

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I	<i>Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
*	Verordening (EG) nr. 1890/97 van de Raad van 26 september 1997 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van gekweekte Atlantische zalm van oorsprong uit Noorwegen	1
	Verklaring van de Raad	18
*	Verordening (EG) nr. 1891/97 van de Raad van 26 september 1997 tot instelling van een definitief compenserend recht op de invoer van gekweekte Atlantische zalm van oorsprong uit Noorwegen	19
	Verklaring van de Raad	45
*	Verordening (EG) nr. 1892/97 van de Commissie van 29 september 1997 tot vaststelling van de voor bepaalde steunbedragen in Zweden en het Verenigd Koninkrijk toe te passen landbouwmrekeningskoersen en de daaruit resulterende maximumbedragen van de compenserende steun	46
*	Verordening (EG) nr. 1893/97 van de Commissie van 29 september 1997 houdende afwijking van Verordening (EG) nr. 1528/96 betreffende de overname van padie door de interventiebureaus en houdende vaststelling van de toe te passen correctiebedragen, toeslagen en kortingen, voor wat betreft de overname door het Griekse interventiebureau voor het verkoopseizoen 1996/1997	48
	Verordening (EG) nr. 1894/97 van de Commissie van 29 september 1997 houdende afwijzing van uitvoercertificaataanvragen voor producten van de sector rundvlees	49
	Verordening (EG) nr. 1895/97 van de Commissie van 29 september 1997 inzake de levering van plantaardige olie als voedselhulp	50
	Verordening (EG) nr. 1896/97 van de Commissie van 29 september 1997 houdende rectificatie van Verordening (EG) nr. 1887/97 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	54

Prijs: 19,50 ecu

(Vervolg z.o.z.)

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Verordening (EG) nr. 1897/97 van de Commissie van 29 september 1997 tot wijziging van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor bepaalde producten uit de sector suiker	56
* Verordening (EG) nr. 1898/97 van de Commissie van 29 september 1997 houdende vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sector varkensvlees, van de regeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 3066/95 van de Raad, en houdende intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 2698/93 en (EG) nr. 1590/94	58
* Verordening (EG) nr. 1899/97 van de Commissie van 29 september 1997 houdende vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sectoren slachtpluimvee en eieren, van de regeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 3066/95 van de Raad, en houdende intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 2699/93 en (EG) nr. 1559/94	67
Verordening (EG) nr. 1900/97 van de Commissie van 29 september 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	79

II *Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Commissie

97/634/EG:

* Besluit van de Commissie van 26 september 1997 tot aanvaarding van verbintenissen die zijn aangeboden in het kader van de antidumping- en antisubsidieprocedures betreffende de invoer van gekweekte Atlantische zalm van oorsprong uit Noorwegen	81
---	----

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1890/97 VAN DE RAAD

van 26 september 1997

tot instelling van een definitief antidumpingrecht op de invoer van gekweekte Atlantische zalm van oorsprong uit Noorwegen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap⁽¹⁾, inzonderheid op de artikelen 8 en 9,

Gelet op het voorstel dat de Commissie, na overleg in het Raadgevend Comité, heeft voorgelegd,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

1. Klacht

- (1) In augustus 1996 heeft de Commissie door middel van een bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽²⁾ de inleiding aangekondigd van een antidumping-procedure betreffende de invoer van gekweekte Atlantische zalm van oorsprong uit Noorwegen. De procedure werd ingeleid naar aanleiding van de klacht die door de Scottish Salmon Growers' Association Ltd (SSGA) en de Shetland Salmon Farmers' Association (SSFA) was ingediend namens producenten in de Gemeenschap wier gezamenlijke productie van gekweekte Atlantische zalm het grootste deel van de totale productie van dit product in de Gemeenschap vertegenwoordigt. Het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal betreffende de invoer met dumping van het betrokken product uit Noorwegen en de daaruit voortvloeiende aanmerkelijke schade werd voldoende geacht om tot de inleiding van een procedure over te gaan.
- (2) Op dezelfde dag dat deze antidumpingprocedure werd geopend, werd ten aanzien van de invoer van hetzelfde product een antisubsidieprocedure geopend⁽³⁾, in het kader waarvan een afzonderlijk onderzoek werd ingesteld.

2. Opening van het onderzoek

- (3) De Commissie heeft de haar bekende belanghebbende exporteurs en importeurs, de vertegenwoordigers van het exportland en de producenten in de Gemeenschap namens wie de klacht was ingediend officieel van de inleiding van de procedure in kennis gesteld. De rechtstreeks betrokken partijen werden in de gelegenheid gesteld hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten en een onderhoud aan te vragen.
- (4) Gezien het grote aantal bedrijven dat bij deze procedure was betrokken en de termijnen die volgens artikel 6, lid 9, van Verordening (EG) nr. 384/96 (hierna „basisverordening” genoemd) in acht genomen moesten worden, geschiedde het onderzoek bij de producenten in de Gemeenschap en de Noorse producenten/exporteurs op basis van een steekproef die als volgt werd uitgevoerd:

Wat de producenten betreft die de klacht ondersteunden, heeft de Commissie besloten het onderzoek naar sommige schadeaspecten tot een representatieve steekproef van 16 producenten in de Gemeenschap te beperken, overeenkomstig artikel 17, leden 1 en 2, van de basisverordening.

Wat de Noorse producenten/exporteurs betreft, heeft de Commissie, na overleg met en met toestemming van de betrokkenen, twee aparte representatieve steekproeven van zes kwekers en zes exporteurs samengesteld, overeenkomstig artikel 17, leden 1 en 2, van de basisverordening. Een bedrijf, Saga Lax Norge A/S, dat oorspronkelijk in de steekproef was opgenomen, maar dat de Commissie niet de gegevens verstrekke die zij voor het onderzoek noodzakelijk achtte, werd vervangen door een ander bedrijf, Domstein Salmon A/S.

- (5) De Commissie heeft vragenlijsten toegezonden aan de in de steekproef opgenomen producenten in de Gemeenschap, Noorse kwekers en Noorse exporteurs, aan gelieerde en onafhankelijke importeurs in de Gemeenschap, aan organisaties van handelaars en verwerkende bedrijven die zich hadden aangemeld en aan de bedrijven die lid waren van deze organisaties.

(¹) PB L 56 van 6. 3. 1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2331/96 (PB L 317 van 6. 12. 1996, blz. 1).

(²) PB C 253 van 31. 8. 1996, blz. 18.

(³) PB C 253 van 31. 8. 1996, blz. 20.

Partijen die hierom verzochten, werden door de Commissie gehoord.

De Commissie heeft alle gegevens die zij voor de vaststelling van dumping, daaruit voortvloeiende schade en het belang van de Gemeenschap noodzakelijk achtte, geverifieerd en controles ter plaatse uitgevoerd bij de volgende bedrijven:

a) *Producenten in het Verenigd Koninkrijk namens wie de klacht is ingediend*

Aquascot, Alness
 Ardessie, Dundonnell
 Ardvar, Laing
 Ayre, Mossbank
 Dury, Laxo
 Highland Fish Farmer, Aberdeen
 Joseph Johnston, Montrose
 Kames, Argyll
 Kyles of Bute, Tighnabruich
 Landcatch, Langbank
 Marine Harvest, Edinburgh
 Murray Seafood, Dunoon
 North Atlantic, Vadlure Walls
 Ocean Reaper, Scalloway
 Shetland Norse, Lerwick
 Strathaird, Inverness.

b) *Noorse zalmkwekers*

Aakvik Settefisk A/S, Møre og Romsdal
 Bolstad Fiskeoppdrett A/S/Bolstad Fjordbruk A/S, Hordaland
 Finnmark Stamfiskstasjon A/S, Finnmark
 E. Karstensen Fiskeoppdrett A/S, Sogn og Fjordane
 Egil Kristoffersen & Sønner A/S, Nordland
 Kvernsmolt A/S, Hordaland.

c) *Noorse exporteurs*

Hydro Seafood Mowi A/S / Hydro Seafood Sales A/S / Nor-Food A/S, Hordaland
 Domstein Salmon A/S, Sogn og Fjordane
 Skaarfish Group A/S, Sogn og Fjordane
 Terra Seafood A/S / Norfood Group A/S, Sør-Trøndelag
 Timar Seafood A/S, Sør-Trøndelag
 Ålesundfisk A/S, Sogn og Fjordane.

d) *Importeurs in de Gemeenschap*

Skaarfish International GmbH, Hamburg, Duitsland
 Timar (Culturas em Agua) Lda, Olhao, Portugal.

e) *Verwerkend bedrijf in de Gemeenschap*

Pêcheries de Fécamp, Frankrijk.

- (6) Het onderzoek naar dumping had betrekking op de periode van 1 augustus 1995 tot en met 31 juli 1996 (hierna „onderzoekperiode” genoemd).

Het onderzoek naar schade had betrekking op de periode van 1992 tot het einde van de onderzoekperiode.

- (7) Na door de Commissie van de voorlopige bevindingen in kennis te zijn gesteld, hebben de in bijlage genoemde Noorse exporteurs verbintenissen aangeboden op grond van artikel 8 van de basisverordening. Deze verbintenissen werden door de Commissie aanvaardbaar geacht.

- (8) De Commissie heeft het onderzoek naar dumping en schade voltooid en alle partijen in kennis gesteld van de voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan zij voornemens was de aanbeveling te doen, definitieve, residuele antidumpingrechten in te stellen die van toepassing zullen zijn op de exporteurs die geen verbintenis hebben aangeboden of die hun verbintenis intrekken of niet nakomen. Overeenkomstig artikel 20 van de basisverordening werd belanghebbenden een termijn toegekend waarbinnen zij opmerkingen konden maken over de medegedeelde feiten en overwegingen.

- (9) De opmerkingen van partijen zijn onderzocht en de Commissie heeft haar conclusies op grond hiervan zo nodig gewijzigd.

B. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

1. Betrokken product

- (10) De procedure heeft betrekking op gekweekte Atlantische zalm, al dan niet gefileteerd, vers, gekoeld of bevroren. Uitgesloten zijn andere soortgelijke gekweekte visproducten zoals de grote zalmforel, andere zalmsoorten, zoals Pacifische zalm en wilde zalm, en verwerkte soorten, zoals gerookte zalm.

Het betrokken product wordt thans ingedeeld onder de GN-codes ex 0302 12 00, ex 0304 10 13, ex 0303 22 00 en ex 0304 20 13, die met de verschillende presentaties van het product overeenstemmen (de gehele vis, vers, gekoeld of bevroren, dan wel verse, gekoelde of bevroren filets). De verschillende presentaties van het product waren voldoende gelijkaardig om ze in het kader van deze procedure als een enkel product te beschouwen.

2. Soortgelijk product

- (11) Bij het onderzoek is gebleken dat de in Noorwegen gekweekte en naar de Gemeenschap uitgevoerde Atlantische zalm identiek is met, dat wil zeggen in alle opzichten gelijk is aan, de door de bedrijfstak van de Gemeenschap gekweekte en in de Gemeenschap verkochte Atlantische zalm. Zij dienen dus als soortgelijke producten in de zin van artikel 1, lid 4, van de basisverordening te worden beschouwd.

C. DUMPING

1. Algemeen

- (12) Een van de bijzondere kenmerken van de Noorse zalmindustrie is het nauwkeurige onderscheid tussen de kwekers die de zalm produceren en de handelaars die de zalm op de binnenlandse markt verkopen en exporteren. De kwekers verkopen hun gehele productie gewoonlijk aan exporteurs en zijn meestal niet op de hoogte van de eindbestemming van hun product. Slechts op het niveau van de handelaars kon een onderscheid worden gemaakt tussen de verkoop van zalm voor „binnenlands verbruik” (in de zin van artikel 2, lid 2, van de basisverordening) en die voor „uitvoer naar de Gemeenschap” (in de zin van artikel 2, lid 8, van de basisverordening). De dumping werd derhalve op het niveau van de handelaars vastgesteld.
- (13) De Noorse exporteurs hebben bezwaar gemaakt tegen het strikte onderscheid dat tussen producenten en exporteurs is gemaakt. Volgens hen zijn „geïntegreerde bedrijven goed voor ongeveer de helft van het verkoopvolume van de bedrijven die in de steekproef van „exporteurs” zijn opgenomen”. Op grond van artikel 2, lid 5, van de basisverordening zouden de verkrijgingskosten voor de in het binnenland en voor de voor export verkochte zalm van „geïntegreerde bedrijven” op de kosten van die bedrijven gebaseerd moeten zijn en niet op de gegevens van in de steekproef van „producenten” opgenomen onafhankelijke kwekers.

De Raad is van oordeel dat, hoewel er soms banden zijn tussen exporteurs en kwekers, vooral omdat exporteurs soms — geheel of gedeeltelijk — eigenaar zijn van zalmkwekerijen, het niettemin zo is dat de twee activiteiten vanuit zakelijk oogpunt duidelijk gescheiden zijn. Dit blijkt ook uit het feit dat geen enkele exporteur, in antwoord op de voorlopige vragenlijst die de exporteurs aan het begin van het onderzoek met het oog op de samenstelling van de steekproef was toegezonden, vermeld heeft dat hij zalm uitsluitend bij „geïntegreerde bedrijven” aankocht en dat slechts weinig kwekerijen hebben geantwoord dat zij hun producten slechts aan een enkele exporteur verkochten. Dit werd bevestigd bij het latere onderzoek bij de in de steekproef opgenomen Noorse kwekers en exporteurs.

Voorts verklaarden verschillende onderzochte exporteurs die een belang hadden in zalmkwekerijen, in antwoord op de vragenlijst of bij controlebezoeken, dat de prijs van zalm die bij „gelieerde” producenten werd aangekocht overeenstemde met de prijs van zalm die bij onafhankelijke kwekers werd aangekocht en dat deze prijs strikt door de markt werd bepaald.

Voorts bestaan er in Noorwegen aparte organisaties voor zalmkwekers en zalmexporteurs, moeten zij aan andere juridische en financiële eisen voldoen en komt het meermaals voor dat zij andere zakelijke belangen verdedigen.

Gezien het bovenstaande werd het het redelijkst geacht te werk te gaan aan de hand van een representatieve steekproef van Noorse kwekers en de „aankoopkosten” van elke exporteur — welke kosten gebruikt werden om te bepalen of de verkoop op de binnenlandse markt winstgevend was en bij de berekening van de normale waarde — te baseren op het gewogen gemiddelde van de binnenlandse verkoopprijzen van de in de steekproef opgenomen kwekers.

2. Normale waarde

- (14) Op de eerste plaats werd nagegaan of de categorieën producten die door de zes onderzochte exporteurs op de binnenlandse markt werden verkocht — al naar gelang de behandeling (vers/gekoeld of bevroren), de kwaliteit (hoog, normaal en laag) en presentatie (schoongemaakt met kop, schoongemaakt zonder kop of in de vorm van filets) — als identiek of vergelijkbaar met de naar de Gemeenschap uitgevoerde categorieën konden worden beschouwd. Dit bleek het geval te zijn voor alle categorieën gekweekte Atlantische zalm die op de binnenlandse markt werden verkocht.

Daar de uitvoer van de zes onderzochte exporteurs in de onderzoeksperiode voor meer dan 72 % uit verse/gekoelde zalm van hoge en normale kwaliteit, schoongemaakt met kop, bestond, werd besloten het onderzoek naar dumping tot deze twee categorieën te beperken.

- (15) Onderzocht werd of de totale verkoop van gekweekte Atlantische zalm van de zes onderzochte exporteurs op de binnenlandse markt representatief was, dat wil zeggen in voldoende hoeveelheden had plaatsgevonden. Met het oog hierop werd de totale hoeveelheid die in de onderzoeksperiode op de binnenlandse markt was verkocht, vergeleken met de totale hoeveelheid die naar de Gemeenschap was uitgevoerd, waarbij de „binnenlandse” verkoop aan andere exporteurs buiten beschouwing werd gelaten, daar de verkopers niet op de hoogte konden zijn van de eindbestemming van het product.

Hoewel geen van de zes onderzochte exporteurs op de binnenlandse markt een hoeveelheid had verkocht die ten minst 5 % bedroeg van de naar de Gemeenschap uitgevoerde hoeveelheid, verkochten twee exporteurs meer dan 4 % van de naar de Gemeenschap uitgevoerde hoeveelheid op de binnenlandse markt. De binnenlandse verkoop van de andere exporteurs bedroeg aanzienlijk minder dan 4 % van de export naar de Gemeenschap. Daar

uit de statistieken die de Noorse bedrijfstak had verstrekt, bleek dat het binnenlandse verbruik van gekweekte Atlantische zalm in Noorwegen 5,2 % bedroeg van de uitvoer naar de Gemeenschap, werd, overeenkomstig artikel 2, lid 2, van de basisverordening, aangenomen dat de prijzen die de twee exporteurs in kwestie aanrekenden, als representatief voor de betrokken markt konden worden beschouwd en dat zij op de binnenlandse markt in voldoende hoeveelheden hadden verkocht.

De twee betrokken exporteurs voerden aan dat de normale waarde niet berekend had mogen worden aan de hand van de verkoop op de Noorse markt. De omvang van deze markt was overschat omdat hierop kwaliteiten werden verkocht die niet vergelijkbaar waren met de naar de Gemeenschap uitgevoerde kwaliteiten en omdat verkoop met verlies bij de beoordeling van de representativiteit niet was uitgesloten.

Wat de bewering betreft dat bepaalde op de binnenlandse markt verkochte kwaliteiten niet vergelijkbaar waren met de naar de Gemeenschap uitgevoerde kwaliteiten, wordt erop gewezen dat artikel 2, lid 2, van de basisverordening voorziet in een vergelijking tussen de „verkoop van het voor gebruik in het binnenland bestemde soortgelijke product” en de „naar de Gemeenschap verkochte hoeveelheid van het betrokken product”.

In onderhavig geval is het betrokken product gedefinieerd als gekweekte Atlantische zalm die onder de GN-codes ex 0302 12 00, ex 0304 10 13, ex 0303 22 00 en ex 0304 20 13 is ingedeeld. Deze GN-codes hebben zowel betrekking op „superieure”, „gewone” als „productiekwaliteit”. Hoewel zalm van „productiekwaliteit” gewoonlijk niet naar de Gemeenschap wordt uitgevoerd, is het duidelijk een „soortgelijk product”, daar het een product is dat in ieder opzicht gelijk is aan of dat kenmerken bezit die grote overeenkomst vertonen met zalm van superieure of gewone kwaliteit, zoals bepaald in artikel 1, lid 4, van de basisverordening.

Wat de niet-uitsluiting van de verkoop met verlies bij de beoordeling van de representativiteit betreft, werd aangevoerd dat het niet logisch was de verkoop met verlies („niet in het kader van normale handelstransacties”) in aanmerking te nemen bij de beoordeling, of de verkoop op de binnenlandse markt representatief was, maar deze verkoop buiten beschouwing te laten bij de vaststelling van de normale waarde.

Er wordt echter op gewezen dat het volgens artikel 2, lid 2, van de basisverordening niet noodzakelijk is enkel de winstgevende verkoop op de binnenlandse markt in aanmerking te nemen bij de beoordeling van de representativiteit van de binnenlandse markt. Voorts kan het criterium „in het kader van normale handelstransacties” dat bij de

vaststelling van de normale waarde wordt gehanteerd, slechts worden gehanteerd nadat de representativiteit is vastgesteld, daar het bij het onderzoek naar de winstgevendheid van binnenlandse transacties nodig is de volledige kosten van de verkoop te beoordelen aan de hand van de representatieve binnenlandse verkoopkosten, administratiekosten en andere algemene kosten van een of meer exporteurs.

Het argument van de exporteurs inzake de beoordeling van de representativiteit werd derhalve van de hand gewezen.

- (16) Daarna werd onderzocht of de twee exporteurs die in het algemeen voldoende hoeveelheden op de binnenlandse markt hadden verkocht, van elk van de twee categorieën gekweekte Atlantische zalm die het meest naar de Gemeenschap werden uitgevoerd, op de binnenlandse markt voldoende hoeveelheden hadden verkocht om aan de hand daarvan de normale waarde vast te stellen. In overeenstemming met de representativiteitsbeoordeling werd daarbij een drempel van 4 % (in plaats van de „gebruikelijke” 5 %) aangehouden.

Hierbij bleek dat de binnenlandse verkoop van slechts één categorie zalm door één exporteur voldoende representatief was.

- (17) Vervolgens werd onderzocht of de binnenlandse verkoop van de betrokken productcategorie, gezien de prijs waartegen deze verkoop plaatsvond, beschouwd kon worden als in het kader van normale handelstransacties te hebben plaatsgevonden. Bij de berekening van de kosten voor de verkoop op de binnenlandse markt werd met drie factoren rekening gehouden:

- a) de representatieve „aankoopkosten” die gelijk waren aan de gewogen gemiddelde prijzen die onafhankelijke afnemers in de onderzoeksperiode aan de zes in de steekproef opgenomen kwekers moesten betalen;
- b) een gemiddelde „correctie voor behandeling” die gebaseerd was op gegevens die zowel door de kwekers als de exporteurs waren verstrekt. Deze correctie werd toegepast indien de kosten van verbloeden, schoonmaken en verpakken niet reeds in de door de kwekers aangerekende prijs was begrepen;
- c) de verkoop- en administratiekosten en andere algemene kosten (VAA-kosten) die de betrokken exporteur had moeten maken om het betrokken product op de binnenlandse markt te verkopen.

De Noorse exporteurs stelden dat het gebruik van de „aankoopkosten”, dat wil zeggen het gewogen gemiddelde van de verkoopprijzen per kwaliteit van de in de steekproef opgenomen kwekers, om de volledige kosten van de verkoop op de binnenlandse markt te berekenen, tot „onjuiste resultaten”

leidde. Zij drukten tevens hun verwondering uit over het feit dat de productiekosten van de kwekers bij de dumpingberekeningen niet in aanmerking zijn genomen.

Hoewel de aan de kwekers toegezonden vragenlijst vragen bevatte over hun productiekosten en de verkoopprijzen aan onafhankelijke exporteurs, is de Raad, om de in overweging 13 aangegeven redenen, van oordeel dat de „aankoopkosten” de meest redelijke basis vormen voor de berekening van de kosten van exporteurs om zalm te verwerven voor wederverkoop aan afnemers in binnen- en buitenland.

Bij vergelijking van de aldus berekende volledige kosten, in Noorse kroon per kg (Nkr./kg), met de prijs van elke transactie op de binnenlandse markt in de onderzoeksperiode, bleek dat minder dan 80 % (maar meer dan 10 %) van de hoeveelheid van de betrokken productcategorie met winst was verkocht. Overeenkomstig artikel 2, lid 1, van de basisverordening werd de normale waarde gelijkgesteld met de gewogen gemiddelde binnenlandse prijs van de winstgevende verkoop.

De exporteurs betwistten de geldigheid van de voor de berekening van de normale waarde gebruikte methode die gebaseerd was op de verkoopprijzen op de binnenlandse markt met uitsluiting van de verkoop beneden de gemiddelde „kostprijs”, daar deze methode tot kunstmatig hoge normale waarden leidde voor een aan bederf onderhevig product.

Dit argument werd van de hand gewezen daar de uitsluiting van „verkoop beneden de kostprijs” van de berekening van de gewogen gemiddelde binnenlandse verkoopprijs die als basis voor de normale waarde wordt gebruikt, in overeenstemming is met de vaste praktijk van de instellingen van de Gemeenschap en met artikel 2, lid 4, van de basisverordening. Het feit dat zalm een aan bederf onderhevig product is, heeft geen invloed op het feit dat de verkoop beneden de kostprijs beschouwd wordt als „niet in het kader van normale handelstransacties” te hebben plaatsgevonden.

- (18) Voor alle andere productcategorieën moest de normale waarde, voor de zes onderzochte exporteurs, overeenkomstig artikel 2, lid 3, van de basisverordening, worden geconstrueerd.

Voor de twee exporteurs met een representatieve verkoop op de binnenlandse markt werd de waarde geconstrueerd door de „aankoopkosten” (plus een eventuele correctie voor behandeling) te vermeerderen met de door deze twee exporteurs werkelijk gemaakte VAA-kosten en de winst bij verkoop van het soortgelijke product op de binnenlandse markt. De winstgevendheid van deze twee bedrijven werd vastgesteld door in overweging 17 omschreven

kosten van de binnenlandse verkoop, in Nkr./kg, te vergelijken met de prijs van elke binnenlandse verkooptransactie in de onderzoeksperiode. Daar de hoeveelheden die met winst werden verkocht in beide gevallen minder dan 80 % bedroegen (maar meer dan 10 %), werd bij de berekening van de gewogen gemiddelde winstgevendheid per bedrijf slechts rekening gehouden met de winstgevende transacties.

De exporteurs stelden dat de gewogen gemiddelde winstmarge die aan de volledige kosten van de exporteurs werd toegevoegd om de normale waarde te berekenen een „overdreven en onrealistische winstmarge voor zalmhandelaars” was. Overeenkomstig artikel 2, lid 2, punt 2, onder ii), van de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de GATT 1994, zou de werkelijke winst van de exporteurs moeten worden gebruikt en niet een winst die berekend was na de uitsluiting van de verkoop onder de kostprijs. Zij merkten tevens op dat de winstmarge die in het kader van de huidige procedure was aangehouden, aanmerkelijk hoger was dan de winstmarge die in het kader van het vorige onderzoek in 1989/1990 was gebruikt.

Deze argumenten konden om de volgende redenen niet worden aanvaard. Ten eerste zijn de gegevens van het vorige onderzoek niet relevant voor het huidige onderzoek, daar zowel artikel 2, lid 6, van de basisverordening als artikel 2, lid 2, punt 2, van de Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de GATT 1994 bepalen dat „feitelijke gegevens over de productie en de verkoop” gebruikt moeten worden, dat wil zeggen de gegevens die in het kader van het huidige onderzoek worden vastgesteld. Op de tweede plaats verwijzen bovengenoemde bepalingen naar winsten op de binnenlandse verkoop „in het kader van normale handelstransacties”, dat wil zeggen de verkoop als omschreven in artikel 2, lid 4, van de basisverordening.

- (19) De normale waarde voor de vier exporteurs die geen representatieve hoeveelheden op de binnenlandse markt hadden verkocht, werd, overeenkomstig artikel 2, lid 6, onder a), van de basisverordening, geconstrueerd door de „aankoopkosten” (waarop eventueel een correctie voor behandeling was toegepast) te vermeerderen met het gewogen gemiddelde van de VAA-kosten en de winst van de twee andere exporteurs bij verkoop van het soortgelijke product op de binnenlandse markt.

3. Exportprijs

- (20) In alle gevallen waarin de gekweekte Atlantische zalm aan onafhankelijke afnemers in de Gemeenschap was verkocht, werd de exportprijs, overeenkomstig artikel 2, lid 8, van de basisverordening, vastgesteld aan de hand van de werkelijk betaalde prijzen.

- (21) In de vier gevallen waarin het product door een gelieerde verkoopmaatschappij in de Gemeenschap was ingevoerd, moesten betrouwbare exportprijzen, overeenkomstig artikel 2, lid 9, van de basisverordening, worden berekend aan de hand van de prijs die de eerste onafhankelijke afnemer moest betalen, na aftrek van alle tussen invoer en wederverkoop gemaakte kosten en de winst. Voor het bepalen van de winstmarge werd de winst aangehouden die onafhankelijke importeurs gewoonlijk maken.

De exporteurs stelden dat de winstmarge van 2,8 % die met het oog op de berekening van de exportprijzen op de prijzen van gelieerde importeurs in de Gemeenschap was toegepast, te hoog was, daar de gelieerde importeurs slechts „factuurdiensten” verleenden.

Dit argument kon niet worden aanvaard, daar de toegepaste winstmarge was afgeleid van gegevens die bij het onderzoek waren verkregen en in overeenstemming was met artikel 2, lid 9, van de basisverordening.

- (22) In één geval had de gelieerde verkoopmaatschappij geen betrouwbare gegevens verstrekt over de kosten tussen invoer en wederverkoop. Voor het construeren van de exportprijs voor die exporteur heeft de Commissie de hoogste kosten genomen die waren opgegeven door een andere gelieerde verkoopmaatschappij die aan het onderzoek medewerkte, daar zij dit als de beschikbare gegevens beschouwde overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening.
- (23) In een ander geval had een exporteur de Commissie geen gegevens verstrekt over de verkoop aan onafhankelijke afnemers van aanzienlijke hoeveelheden zalm die door een gelieerde rokerij in de Gemeenschap waren bewerkt uitgaande van verse zalm die de betrokken exporteur had geleverd. Besloten werd alle leveringen aan deze gelieerde rokerij buiten beschouwing te laten.

4. Vergelijking

- (24) Om een billijke vergelijking te kunnen maken tussen de normale waarde en de exportprijs werden, overeenkomstig artikel 2, lid 10, van de basisverordening, correcties toegepast voor verschillen in kosten die van invloed zijn op de vergelijkbaarheid van de prijzen, zoals de kosten voor vervoer, verzekering, laden, lossen en overslag en aanverwante kosten, kredieten en commissies.

5. Dumpingmarge

- (25) Uit de vergelijking per productcategorie van de gewogen gemiddelde normale waarden en de gewogen gemiddelde exportprijzen in de onder-

zoekperiode bleek dat de zes onderzochte exporteurs zich aan dumping hadden schuldig gemaakt. Daar de dumpingmarges per productcategorie verschilden, werd voor elke onderzochte exporteur een gewogen gemiddelde dumpingmarge vastgesteld.

- (26) Uit het onderzoek van de exportprijzen van de zes onderzochte exporteurs op maandbasis bleek dat deze exportprijzen bepaalde patronen volgden die per periode aanzienlijk verschilden; de exportprijzen waren in november en december, dat wil zeggen in de periode voor Kerstmis waarin het meest wordt gebruikt, aanzienlijk lager dan de gemiddelde exportprijzen in de onderzoeksperiode. Bij twee exporteurs was dit patroon zo opvallend dat het gerechtvaardigd werd geacht de dumpingmarge te berekenen door de gewogen gemiddelde normale waarden te vergelijken met de prijzen van alle afzonderlijke exporttransacties naar de Gemeenschap, overeenkomstig artikel 2, lid 11, van de basisverordening, om de dumpingmarge volledig tot uitdrukking te brengen.

De twee exporteurs waren van oordeel dat deze methode strijdig was met de normale werkwijze om gemiddelden met elkaar te vergelijken, zoals voorzien in artikel 2, lid 11, van de basisverordening, en dat er geen redenen waren om in het huidige geval van de normale praktijk af te wijken.

Dit argument werd voor de twee betrokken exporteurs van de hand gewezen daar er een aanzienlijk verschil was tussen de dumpingmarges die uit de vergelijking van gemiddelden voortvloeiden en de dumpingmarges die uit een vergelijking van gemiddelden en prijzen van individuele transacties voortvloeiden. Dit wees er duidelijk op dat gedurende bepaalde periodes tegen lagere prijzen werd verkocht en daarom was de werkwijze om gemiddelden en prijzen van individuele transacties te vergelijken gerechtvaardigd.

- (27) Voor het bedrijf Saga Lax Norge A/S dat oorspronkelijk in de steekproef was opgenomen, maar dat de Commissie niet de gegevens heeft verstrekt die zij noodzakelijk achtte, werd de dumpingmarge, overeenkomstig artikel 18 van de basisverordening, berekend op grond van de beschikbare gegevens. Om de in overweging 101 uiteengezette redenen, en met name de banden tussen Saga Lax Norge A/S en een van de onderzochte medewerkende exporteurs, Timar Seafood A/S, werd de voor laatstgenoemd bedrijf vastgestelde dumpingmarge, de hoogste voor een in de steekproef opgenomen exporteur, voor Saga Lax Norge A/S aangehouden.

- (28) Op grond van deze bevindingen heeft de Commissie, overeenkomstig artikel 9, lid 6, van de basisverordening, een gewogen gemiddelde dumpingmarge vastgesteld voor de onderzochte exporteurs. De

voor Saga Lax Norge A/S op grond van artikel 18 van de basisverordening vastgestelde marge werd hierbij niet meegerekend. Daar de medewerking van de Noorse bedrijfstak in het algemeen bevredigend was en gezien de objectiviteit van de „preselectie” van kwekers en exporteurs die voor het samenstellen van de steekproef was gebruikt, werd geconcludeerd dat deze gewogen gemiddelde dumpingmarge op alle niet in de steekproef opgenomen medewerkende Noorse exporteurs diende te worden toegepast.

- (29) De aldus berekende dumpingsmarges, gebaseerd op de prijzen franco grens Gemeenschap, zijn als volgt:

Hydro Seafood Mowi A/S / Hydro Seafood Sales A/S / Nor-Food A/S	12,60 %
Skaafish Group A/S	6,69 %
Terra Seafood A/S / Norfood Group A/S	9,70 %
Timar Seafood A/S	13,05 %
Ålesundfisk A/S	6,84 %
Domstein Salmon A/S	12,50 %
Saga Lax Norge A/S	13,05 %
Overige	10,95 %

D. BEDRIJFSTAK VAN DE GEMEENSCHAP

- (30) De producenten in de Gemeenschap die de klacht ondersteunden, vertegenwoordigden ongeveer 57 % van de totale productie van het betrokken product in Gemeenschap en werden daarom als de bedrijfstak in de Gemeenschap beschouwd in de zin van artikel 4, lid 1, en artikel 5, lid 4, van de basisverordening.

E. SCHADE

1. Opmerkingen vooraf

- (31) Gegevens over productie, verkoop en marktaandeel werden gevraagd en verkregen van alle producenten in de Gemeenschap die de klacht ondersteunden. Gezien echter het grote aantal producenten dat de klacht steunde en de bij artikel 6, lid 9, van de basisverordening vastgestelde termijnen, werden de overige schade-indicatoren gebaseerd op gegevens die verkregen werden bij een representatieve steekproef van producenten in de Gemeenschap.
- (32) Van de 90 producenten die de klacht steunden, werden er 16 geselecteerd, waarbij rekening werd gehouden met de plaats van vestiging en de omvang van de bedrijven in termen van productie en verkoop. Deze bedrijven waren goed voor 73 % van de productie van de bedrijven die de klacht

ondersteunden en voor 42 % van de totale productie in de Gemeenschap.

- (33) De schade werd vastgesteld aan de hand van gegevens over de periode van 1992 tot de onderzoeksperiode. Het geografische toepassingsgebied van het onderzoek over die periode was de Gemeenschap in de samenstelling ten tijde van de inleiding van de procedure, dat wil zeggen de Gemeenschap met 15 lidstaten. De schadebeoordeling werd gebaseerd op relevante economische factoren zoals vermeld in artikel 3 van de basisverordening.
- (34) Er wordt op gewezen dat reeds in 1991, in het kader van de vroegere antidumpingprocedure, werd vastgesteld dat de invoer met dumping van gekweekte Atlantische zalm uit Noorwegen schadelijke gevolgen had voor de bedrijfstak van de Gemeenschap. Sindsdien heeft de Commissie, gezien de gevolgen van de invoer van zalm uit Noorwegen, enkele malen een minimumprijs voor deze invoer vastgesteld. Deze maatregelen hadden echter hoogstens op korte termijn invloed op de markt.
- (35) De volgende schade-indicatoren moeten derhalve worden gezien in het licht van een reeds lang bestaande ongunstige situatie van de betrokken bedrijfstak van de Gemeenschap.

2. Verbruik in de Gemeenschap

- (36) Bij de berekening van het totale zichtbare verbruik van gekweekte Atlantische zalm werd rekening gehouden met de volgende factoren:
- De hoeveelheden die de producenten van de Gemeenschap in de Gemeenschap hebben verkocht. Gegevens hierover werden verstrekt door de Scottish Salmon Growers' Association, de Shetland Salmon Farmers' Association en de Irish Salmon Growers' Association en werden aangevuld met Eurostat-cijfers over de export uit de Gemeenschap naar derde landen.
 - De invoer in de Gemeenschap van de betrokken producten (die onder de GN-codes 0302 12 00, 0303 22 00, 0304 10 13 en 0304 20 13 bij de douane worden aangegeven) uit Noorwegen.
 - De invoer in de Gemeenschap van dezelfde producten uit alle andere derde landen.
- (37) Om voor de hele onderzochte periode coherente cijfers te verkrijgen voor de uitgebreide Gemeenschap van 15 landen, werd uitgegaan van de invoerstatistieken van Eurostat en de EVA. Om de cijfers vergelijkbaar te maken, werden alle gegevens in gehele visequivalenten omgezet. Te dien einde werden de invoercijfers voor verse en gekoelde zalm en voor verse en gekoelde zalmfilets gedeeld door respectievelijk 0,9 en 0,65. Opgemerkt dient

te worden dat de GN-codes 0302 12 00, 0304 10 13 en 0304 20 13 ook betrekking hebben op producten die niet onder deze procedure vallen (bijv. Pacifische zalm en/of wilde zalm), maar waarvan de ingevoerde hoeveelheden, gezien de vermelde oorsprong, als te verwaarlozen konden worden beschouwd.

- (38) Aldus berekend is het zichtbare verbruik van gekweekte Atlantische zalm in de Gemeenschap gestegen van 201 037 ton in 1992 tot 316 866 ton in de onderzoeksperiode, dat wil zeggen met 58 %.

3. Invoervolume en marktaandeel

- (39) De invoer uit Noorwegen is steeds aanzienlijk gestegen — van 134 338 ton in 1992 tot 211 597 ton in de onderzoeksperiode — dus met 58 % — welke stijging met die van het verbruik in de Gemeenschap overeenstemt.
- (40) Het marktaandeel in de Gemeenschap van zalm uit Noorwegen daalde van ongeveer 67 % in 1992 tot ongeveer 62 % in 1993 en 1994, waarna het in 1995 en de onderzoeksperiode weer tot 67 % steeg.
- (41) Het feit dat zalm uit Noorwegen in de laatste vier en een half jaar zijn zeer aanzienlijke marktaandeel op een sterk groeiende markt heeft weten te behouden, illustreert de positie van de Noorse producenten zalm op de markt van de Gemeenschap. Bovendien vond deze sterke stijging van de invoer plaats ondanks de minimuminvoerprijzen die de Commissie in die periode had opgelegd (zie overweging 76).

4. Prijzen van de Noorse zalm

a) Algemene trend

- (42) Uit de statistieken blijkt dat de cif invoerprijs van zalm uit Noorwegen tussen 1992 en de onderzoeksperiode daalde en wel 27 % goedkoper werd. Deze ontwikkeling lijkt erop te wijzen dat de Noorse exporteurs zich niet steeds aan de minimuminvoerprijzen hebben gehouden die in die tijd van kracht waren.

b) Onderbieding

- (43) De prijzen van de in de steekproef opgenomen producenten in de Gemeenschap tijdens de onderzoeksperiode werden vergeleken met die van de Noorse producenten. Voor de producenten in de Gemeenschap werden de prijzen van schoongemaakte zalm met kop gebruikt. Deze categorie zalm is goed voor meer dan 65 % van de verkoop van alle soorten zalm door de in de steekproef opgenomen producenten in de Gemeenschap en het merendeel van de verkoop in de Gemeenschap door de Noorse producenten.
- (44) Voor de Noorse exporteurs werden de prijzen op de verkoopcijfers gebaseerd die de aan het dumping- en subsidieonderzoek medewerkende Noorse

exporteurs hebben verstrekt. Deze prijzen werden op het niveau grens Gemeenschap, na inkleding, gebracht.

- (45) De gewogen gemiddelde prijzen per maand werden vergeleken. Voor de producenten in de Gemeenschap werden de prijzen af fabriek genomen, in een handelsstadium dat met dat van de Noorse invoer vergelijkbaar was. Bij deze vergelijking bleek dat de maandelijkse onderbiedingsmarges tot 12 % gingen. Bovendien bleek de onderbieding het sterkst te zijn tijdens de meest belangrijke verkoopperiode, namelijk de periode vlak voor Kerstmis.

- (46) Zalm is een basisproduct dat op een transparante en concurrerende markt wordt verhandeld. Het product wordt dagelijks verkocht en de leveranciers moeten zich snel, dat wil zeggen per uur of dag, aanpassen aan prijsverlagingen van concurrenten, waardoor de beoordeling van de onderbieding wordt bemoeilijkt. De vastgestelde onderbiedingsmarges moeten derhalve worden bezien in het licht van de voortdurende druk die de Noorse zalm op de marktprijzen uitoefende.

- (47) Volgens sommige importeurs moeten de Noorse prijzen bij de prijsvergelijking naar boven worden bijgesteld vanwege het feit dat de consument bereid is iets meer te betalen voor Schotse zalm. Deze bewering kon echter niet worden gestaafd. Met name kon niet worden aangetoond dat er verschillen waren in fysieke kenmerken die een prijscorrectie zouden rechtvaardigen.

5. Situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap

5.1. Algemeen

a) Productie

- (48) De productie van het betrokken product door de bedrijfstak van de Gemeenschap steeg van 45 801 ton in 1992 tot 90 206 in de onderzoeksperiode. Deze productiegroei werd door de toegenomen vraag veroorzaakt, waardoor de producenten in de Gemeenschap hun kostprijs konden verminderen en hun productiviteit verhogen. Uit de gegevens die de in de steekproef opgenomen bedrijven hadden verstrekt bleek dat ze in de onderzoeksperiode met hetzelfde aantal werknemers 2,35 maal zoveel hadden geproduceerd als in 1992.

b) Verkoopvolume en marktaandeel

- (49) De verkoop van de bedrijven in de Gemeenschap op de markt van de Gemeenschap nam toe van 42 535 ton in 1992 tot 82 885 ton in de onderzoeksperiode, dat wil zeggen met 40 320 ton. Deze toename moet worden afgezet tegen de toename van het verbruik in de Gemeenschap in dezelfde periode van bijna 116 000 ton.

- (50) Uit de ontwikkeling van de verkoop in vergelijking met die van het zichtbare verbruik in de Gemeenschap blijkt dat het marktaandeel van de producenten in de Gemeenschap steeg van 21,2 % in 1992 tot 28,9 % in 1994 en daarna tot 26,2 % daalde in de onderzoeksperiode.

5.2. Gegevens die bij de in de steekproef opgenomen bedrijven werden verkregen

c) *Capaciteit en bezettingsgraad*

- (51) Bij het onderzoek dat de in de steekproef opgenomen bedrijven verschillende criteria hanteerden om de capaciteit te meten. Daarom konden geen betrouwbare historische gegevens worden verkregen over de capaciteit die vóór de onderzoeksperiode aanwezig was. De cijfers betreffende de capaciteit in de onderzoeksperiode die door de Scottish Environment Protection Agency waren verstrekt, een pas opgericht bureau dat duurzame capaciteitsgrenzen vaststelt, bleken wel betrouwbaar te zijn. Op grond van deze cijfers bleek de bezettingsgraad in de onderzoeksperiode 59 % te bedragen.

d) *Prijsonwikkeling*

- (52) De prijzen van de in de steekproef opgenomen bedrijven daalden tussen 1992 en de onderzoeksperiode met 24 %. Deze prijsvermindering ligt zeer dicht bij de prijsvermindering van de zalm uit Noorwegen, de voornaamste leverancier op de markt van de Gemeenschap waaruit bleek dat de bedrijven in de Gemeenschap geen weerstand konden bieden aan de druk die door de Noorse zalm op de prijzen werd uitgeoefend.
- (53) De Noorse exporteurs stelden dat de daling van de prijzen uitsluitend was veroorzaakt door een wereldwijde verbetering van de kostenefficiëntie van zalmproducenten.
- (54) De productie en omzet van de producenten in de Gemeenschap is in de onderzochte periode inderdaad gestegen, waardoor de kostprijs kon worden gedrukt en de productiviteit aanzienlijk vooruitging. Bij het onderzoek kwam echter vast te staan dat de rentabiliteit van de producenten in de Gemeenschap ondanks deze factoren onvoldoende was, omdat de prijzen meer zijn gedaald dan de productiviteit is gestegen. Het is weliswaar zo dat de prijs van zalm daalt indien de productiekosten dalen, maar de achteruitgang van de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap wordt hierdoor niet verklaard (zie overweging 55).

e) *Rentabiliteit*

- (55) De gemiddelde rentabiliteit verbeterde in 1993 ten opzichte van 1992, maar ging daarna achteruit, ofschoon de markt groeide en de bedrijven hun

kosten hadden verlaagd. De gemiddelde rentabiliteit bereikte bovendien nooit het minimumwinstniveau (ongeveer 15 % op de omzet) dat noodzakelijk wordt geacht in een risicovolle bedrijfstak als deze (gezien de onzekerheden in verband met ziektes, roofdieren en slecht weer) en was in de onderzoeksperiode op het laagste punt (3,3 %) sinds 1992. De meeste in de steekproef opgenomen bedrijven leden in de onderzoeksperiode aanzienlijke verliezen.

- (56) De Commissie had een winst van 15 % als normale winstmarge aangehouden, welk cijfer door de Noorse exporteurs als abnormaal hoog werd beschouwd.

- (57) Zoals reeds eerder vermeld bleek bij het onderzoek dat een winst van 15 % over de omzet in deze bedrijfstak noodzakelijk was. Afgezien van de vele risico's in deze bedrijfstak, als hiervoor vermeld, werd genoemd cijfer bevestigd door onderzoek naar de winstmarges in de zalmkwekerijsector voordat deze door de invoer met dumping schade onderdond. Voorts stemde dit cijfer overeen met de winstmarges in andere, vergelijkbare bedrijfstakken in de Gemeenschap, zoals de forellen- en de pluimveesector. Bovendien werd een winst van 15 % als een redelijke, zelfs lage raming beschouwd door een kwekerij in de Gemeenschap die in Noorse handen was. Dit bedrijf was van oordeel dat 15 % voor kleinere bedrijven zelfs aan de lage kant was. Ten slotte bleek bij het onderzoek dat dit cijfer van 15 % overeenstemde met de gecumuleerde winsten op de verkoop in het kader van normale handelstransacties die de in de steekproef opgenomen Noorse kwekers en exporteurs op de binnenlandse markt maakten.

f) *Werkgelegenheid*

- (58) Het aantal arbeidsplaatsen bij de in de steekproef opgenomen bedrijven in de Gemeenschap bleef tussen 1992 en de onderzoeksperiode stabiel. Deze bedrijven waren goed voor ongeveer 1 100 arbeidsplaatsen die rechtstreeks met de productie van gekweekte Atlantische zalm verband hielden. Naar raming zouden in dezelfde periode in totaal 3 300 personen bij deze bedrijfstak in zijn geheel zijn tewerkgesteld.

g) *Investerings*

- (59) De investeringen zijn tussen 1992 en de onderzoeksperiode toegenomen. Deze toename moet echter worden gezien in het licht van de bijzondere situatie van de zalmindustrie waarin meer dan de helft van de investeringen in de periode vervangen waren. Voorts lijkt de netto-investering, voor een groeiende bedrijfstak waarin de aanschaf van het nieuwste materiaal cruciaal is, onvoldoende voor een duurzame groei op langere termijn.

6. Conclusie

- (60) Bij de beoordeling of de bedrijfstak van de Gemeenschap in de onderzochte periode aanmerkelijke schade heeft geleden, werd rekening gehouden met de volgende gegevens.
- (61) Bij het onderzoek is gebleken dat de in de steekproef opgenomen producenten in de Gemeenschap in de onderzochte periode te maken hebben gehad met een aanzienlijke druk op de prijzen, waardoor deze aanzienlijk zijn gedaald. De financiële situatie van de betrokken producenten is hierdoor sterk achteruitgegaan: de rentabiliteit van de in de steekproef opgenomen bedrijven was in het algemeen te laag en vele producenten leden verliezen. Een aantal bedrijven is onlangs gesloten en het voortbestaan van sommige in de steekproef opgenomen bedrijven staat op het spel. Voorts dient de achteruitgang van de rentabiliteit te worden gezien in het licht van de aanzienlijke prestaties op het gebied van de productiviteit in de onderzochte periode. Wat het marktaandeel van de producenten in de Gemeenschap betreft wordt erop gewezen dat dit, na een verbetering in 1994, weer daalt, ondanks de aanzienlijke toename van het verbruik.
- (62) Gezien het bovenstaande werd geconcludeerd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijke schade heeft geleden in de zin van artikel 3, lid 1, van de basisverordening. De conclusie is voornamelijk gebaseerd op de druk die op de prijzen werd uitgeoefend, gekoppeld aan de afnemende en duidelijk onvoldoende rentabiliteit van de in de steekproef opgenomen producenten in de Gemeenschap.

F. OORZAAK VAN DE SCHADE

- (63) Bij de beoordeling of de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden aan de invoer met dumping van zalm uit Noorwegen was te wijten of dat andere factoren die schade hebben veroorzaakt of daartoe hebben bijgedragen, werden de volgende elementen onderzocht.

1. Oorzakelijk verband tussen de betrokken invoer en de schade

- (64) Daar de zalm uit Noorwegen met dumping werd ingevoerd in de periode waarin aan de Noorse producenten subsidies werden toegekend waartegen compenserende maatregelen genomen kunnen worden, kunnen de gevolgen van dumping en subsidiëring niet worden gescheiden en moeten deze tezamen worden onderzocht.
- (65) Bij het onderzoek of de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden het gevolg was van de invoer met dumping van gesubsidieerde producten, werd in de eerste plaats

geconstateerd dat de schade voornamelijk voortvloeide uit de voortdurende druk op prijzen en de verminderde rentabiliteit van de producenten in de Gemeenschap, terwijl tezelfdertijd de invoer van goedkope zalm uit Noorwegen aanzienlijk toenam. Ten gevolge hiervan heeft Noorwegen op een groeiende markt een aanzienlijk marktaandeel (67 %) kunnen behouden. Bovendien daalden de prijzen van de Noorse zalm in de onderzochte periode aanzienlijk en in de meest belangrijke verkooperperiode werd een onderbieding tot 12 % vastgesteld. In dit verband dient erop te worden gewezen dat de markt voor zalm transparant is. Op een dergelijke markt is het waarschijnlijk dat de voornaamste aanbieder, in dit geval Noorwegen, de druk op de prijzen veroorzaakt.

- (66) Gezien het bovenstaande wordt geconcludeerd dat dumping en subsidiëring van zalm uit Noorwegen tezamen de aanmerkelijke schade hebben veroorzaakt die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden.

2. Andere factoren

- (67) De ontwikkeling van het verbruik in de Gemeenschap, de ontwikkeling en de gevolgen van de invoer uit andere derde landen en het concurrentievermogen van de zalmindustrie van de Gemeenschap werden onderzocht in verband met de beoordeling of deze factoren de schade konden hebben veroorzaakt die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden.

a) Verbruik in de Gemeenschap

- (68) Het verbruik in de Gemeenschap van gekweekte Atlantische zalm is steeds toegenomen en is tussen 1992 en de onderzoeksperiode met 58 % gestegen. De door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade kan dus niet aan een daling van de vraag zijn te wijten.

b) Invoer uit andere derde landen

- (69) Het marktaandeel van zalm uit derde landen die niet bij deze procedure zijn betrokken (voornamelijk de Faeröer, Chili, Canada en IJsland), is in de betrokken periode gedaald van 12 % tot 7 %. Derhalve werd geconcludeerd dat deze invoer slechts van geringe invloed was.

c) Concurrentievermogen van de bedrijfstak van de Gemeenschap

- (70) De producenten van zalm in de Gemeenschap hebben hun concurrentievermogen tussen 1992 en de onderzoeksperiode sterk verbeterd. De productie per werknemer werd meer dan verdubbeld, de mortaliteit onder de vissen daalde met 23 % en het gemiddelde gewicht van de geproduceerde zalm nam met 25 % toe. Bovendien steeg de export van de producenten in de Gemeenschap van 3 266 ton in 1992 tot 7 321 ton in de onderzoeksperiode. Op

grond van deze cijfers kan worden gesteld dat de bedrijfstak van de Gemeenschap een aanzienlijke kostenefficiëntie heeft bereikt.

3. Conclusie

- (71) Gezien het bovenstaande werd geconcludeerd dat de invoer met dumping van gesubsidieerde zalm uit Noorwegen, op zich, aanmerkelijke schade heeft toegebracht aan de bedrijfstak van de Gemeenschap.

G. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

1. Algemeen

- (72) Op grond van al het voorgelegde bewijsmateriaal werd onderzocht of er dwingende redenen waren, ondanks de conclusies inzake dumping en daaruit voortvloeiende schade, die tot de conclusie leiden dat het niet in het belang van de Gemeenschap was in het onderhavige geval maatregelen te nemen. Te dien einde is nagegaan wat de gevolgen van eventuele maatregelen zouden zijn voor alle betrokkenen bij deze procedure en wat de consequenties voor hen zouden zijn indien geen maatregelen werden genomen.
- (73) Bij deze beoordeling werd, overeenkomstig de basisverordening, bijzondere aandacht geschonken aan het feit dat het noodzakelijk is de handelverstorende gevolgen van schadeveroorzakende dumping weg te nemen en de concurrentie te herstellen.

2. Belang van de bedrijfstak van de Gemeenschap

- (74) In de eerste plaats dient erop te worden gewezen dat de producenten van gekweekte Atlantische zalm in de Gemeenschap reeds lang te lijden hebben van de dumpingpraktijken van de Noorse exporteurs.
- (75) Reeds in 1991 is de Commissie tot de conclusie gekomen dat deze zich aan schadeveroorzakende dumping schuldig maakten, maar toen werd besloten (Besluit 91/142/EEG van de Commissie⁽¹⁾), ondanks het feit dat zowel dumping als schade werden vastgesteld, geen maatregelen te nemen omdat de Noorse overheid op nationaal niveau maatregelen had genomen die, naar men aannam, de markt zouden stabiliseren.
- (76) Vervolgens heeft de Commissie in de laatste jaren herhaaldelijk minimuminvoerprijzen vastgesteld (november 1993, februari 1994, maart 1994) en voor de laatste maal, bij Verordening (EG) nr. 2907/95⁽²⁾, van 16 december 1995 tot en met 13 juni

1996. De minimuminvoerprijzen waren gerechtvaardigd op grond van het feit dat omvang van de invoer en de prijzen van de ingevoerde producten de markt verstoorden of dreigden te verstoren, dat daardoor economische, sociale of milieuproblemen ontstonden en dat daarom onmiddellijk maatregelen moesten worden genomen. In tegenstelling tot antidumpingrechten of compenserende rechten was het voor het vaststellen van deze maatregelen niet nodig eerst te onderzoeken of het exportland zich aan oneerlijke handelspraktijken had schuldig gemaakt. Deze maatregelen hadden echter niet het gewenste gevolg.

- (77) Gezien het bovenstaande is de Commissie van oordeel dat, indien geen effectieve maatregelen worden genomen om de schadelijke gevolgen van de dumping van gesubsidieerde Noorse zalm weg te nemen, de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap achteruit zal blijven gaan tot het punt waarop deze bedrijfstak in zijn voortbestaan wordt bedreigd.
- (78) Er wordt aan herinnerd dat de bedrijven in de Gemeenschap die Atlantische zalm kweken gewoonlijk kleine en middelgrote bedrijven zijn die in rurale en meestal minder ontwikkelde gebieden van de Gemeenschap zijn gelegen (doelstelling 1-regio's), waar niet veel economische bedrijvigheid is. Zoals boven vermeld hebben deze bedrijven hun productiviteit steeds vergroot, die derhalve niet in twijfel wordt getrokken. Tijdens de reorganisatie die heeft plaatsgevonden, is een aantal kleine bedrijven overgenomen door producenten die van grote concerns deel uitmaken. Indien geen maatregelen worden genomen zullen de investeringen van de bedrijven in de Gemeenschap om de productiviteit te verbeteren en de bedrijven te reorganiseren vergeefs zijn geweest, nog afgezien van het feit dat het aantal concurrenten op de markt dan zal afnemen.

3. Belang van andere bedrijfstakken van de Gemeenschap

- (79) Een aantal bedrijven lager in de productieketen, zoals rokerijen en groothandelsbedrijven die zalm verhandelen, beweerde dat maatregelen ten aanzien van gekweekte Atlantische zalm uit Noorwegen nadelige gevolgen voor hen zouden hebben. Deze bedrijven stelden dat zij de zalm niet elders konden betrekken indien er, ten gevolge van de maatregelen, minder zalm uit Noorwegen op de markt komt. Zij stelden voorts dat, indien de gekweekte Atlantische zalm uit Noorwegen duurder zou worden, zij de kosten aan de eindgebruiker zouden doorberekenen die dan op een ander product zou overschakelen. Tevens werd erop gewezen dat rechten op onbewerkte zalm uit Noorwegen ertoe zouden leiden dat de Noorse zalmverwerkende industrie zich ten koste van de zalmverwerkende bedrijven in de Gemeenschap zou uitbreiden.

⁽¹⁾ PB L 69 van 16. 3. 1991, blz. 32-37.

⁽²⁾ PB L 304 van 16. 12. 1995, blz. 38-39.

- (80) In de eerste plaats wordt erop gewezen dat bij het onderzoek is gebleken dat de bedrijven in de Gemeenschap hun productie kunnen verhogen en dit zouden doen als zij van een behoorlijk rendement verzekerd waren. Indien de voorgestelde maatregelen tot een verlaging van de invoer van gekweekte Atlantische zalm uit Noorwegen zouden leiden, dan kan dit product bovendien nog steeds uit andere landen worden ingevoerd, bijvoorbeeld uit Chili, Canada, IJsland en de Faeröer.
- (81) De prijzen die de producenten in de Gemeenschap na de instelling van de maatregelen zullen aanrekenen, zullen waarschijnlijk niet hoger zijn dan strikt noodzakelijk is om een redelijke opbrengst te verkrijgen. Bij een sterke stijging van de prijzen van de producenten in de Gemeenschap zullen de andere exportlanden hoogstwaarschijnlijk een veel groter aandeel op de markt van de Gemeenschap verwerven. Bovendien is er een andere factor die een te sterke prijsstijging van in de Gemeenschap gekweekte Atlantische zalm waarschijnlijk zal verhinderen: namelijk de beschikbaarheid op de markt van de Gemeenschap, tegen een iets lagere prijs, van de zalmforel, een sterk op zalm gelijkend product dat zalm kan vervangen en waarvan de verkoop ook schijnt te lijden onder de steeds grotere invoer met dumping van gesubsidieerde Atlantische zalm uit Noorwegen.
- (82) Wat de concurrentie betreft die de zalmverwerkende bedrijven in de Gemeenschap mogelijkwijs zullen ondervinden van in Noorwegen verwerkte zalm, wordt opgemerkt dat de antidumpingrechten en compenserende rechten geheven zullen worden op de onbewerkte zalm, die slechts een deel vertegenwoordigt van de kosten van de bewerkte zalm. De voorgestelde rechten zijn niet zo hoog dat zij tot een vermindering van de zalmverwerking in de Gemeenschap zullen leiden. Ten slotte verwerken en verhandelen de meeste rokerijen in de Gemeenschap ook in de Gemeenschap geproduceerde zalm en andere producten en zijn dus niet geheel afhankelijk van zalm uit Noorwegen.
- (83) Voorts dient te worden opgemerkt dat, om de waarschijnlijke gevolgen van de maatregelen op de verwerkende industrie in de Gemeenschap te beoordelen, de Commissie vragenlijsten heeft gezonden aan alle bedrijven die lid waren van de drie organisaties van handelaars en verwerkende bedrijven die zich hadden aangemeld en die gevraagd hadden te worden gehoord.
- (84) In totaal werden 93 vragenlijsten verzonden, maar er werd slechts één volledig en controleerbaar antwoord ontvangen, waardoor het niet mogelijk is geweest de eventuele gevolgen van het instellen van maatregelen voor de bedrijven in de Gemeenschap die de gekweekte Atlantische zalm verwerken of verhandelen, op representatieve basis te beoordelen.
- (85) Uit de tot dusverre verkregen informatie is echter gebleken dat de kosten van de grondstof, dat wil zeggen van gekweekte Atlantische zalm, ongeveer 45 % bedraagt van de totale kosten om gerookte zalm te produceren. Dit betekent dat, indien de prijs van de grondstof met, bijvoorbeeld, 10 % verhoogd zou worden, de kosten om gerookte zalm te produceren slechts met 4,5 % zouden toenemen.
- (86) Bovendien werden uit diverse betrouwbare bronnen gegevens verkregen die erop wijzen dat de situatie van de zalmverwerkende bedrijven in de Gemeenschap sterk uiteenloopt. Enerzijds zijn er bedrijven die kant-en-klaarmaaltijden bereiden en deel uitmaken van grote concerns. Daar de kosten van de grondstof vis voor deze bedrijven slechts een beperkt deel zijn van de kosten van het eindproduct, is het niet waarschijnlijk dat zij door de hier bedoelde maatregelen in beduidende mate getroffen zullen worden. Anderzijds zijn er bedrijven die zalm roken of inmaken en die meer afhankelijk zijn van de prijzen van de grondstof. Deze bedrijven zullen een deel van de extra kosten waarschijnlijk aan het volgende handelsstadium doorberekenen. Zoals in overweging 85 reeds vermeld, zal de kostenstijging beperkt zijn. In ieder geval wijzen de tot nu toe verkregen gegevens erop dat slechts bij een prijsstijging van meer dan 20 % het gevaar bestaat dat de consument op een ander product zal overschakelen.

4. Belang van de importeurs

- (87) Een aantal importeurs heeft in het algemeen gesteld dat antidumpingmaatregelen voor hen nadelig zouden zijn.
- (88) Als hierboven uiteengezet is het de bedoeling dat de voorgestelde maatregelen het de producenten in de Gemeenschap mogelijk zullen maken zich van de schadelijke gevolgen van dumping te herstellen, maar deze maatregelen zullen het de importeurs niet onmogelijk maken zalm uit Noorwegen of andere landen aan te kopen, noch zullen deze maatregelen grotere prijsstijgingen veroorzaken dan die welke nodig zijn om de producenten in de Gemeenschap in staat te stellen weer redelijke winsten te maken.

5. Belang van de consument

- (89) Het orgaan dat de consument vertegenwoordigt (BEUC), stelde dat beschermende maatregelen niet in het belang van de consument zijn, daar zij het aanbod beperken en/of tot een prijsverhoging voor de consument leiden.
- (90) Als hierboven uiteengezet, zijn er andere aanbieders op de markt en zijn er vervangingsproducten, waardoor de eindgebruiker weinig of geen gevolgen van

de maatregelen zal ondervinden. Daar de rechten op de cif-invoerprijs worden geheven, zal het effect daarvan op de kleinhandelsprijzen veel minder zijn. Voorts wordt erop gewezen dat het gemiddelde verbruik van zalm in de Gemeenschap op 0,8 kg per hoofd van de bevolking per jaar wordt geraamd, zodat de gevolgen voor de consument in het algemeen gering zullen zijn.

6. Conclusie

- (91) Na alle hierboven vermelde aspecten zorgvuldig te hebben onderzocht, werd geconcludeerd dat het in het belang van de Gemeenschap is antidumpingmaatregelen te nemen ten aanzien van de invoer van gekweekte Atlantische zalm van oorsprong uit Noorwegen, daar er geen dwingende redenen zijn die tot de conclusie leiden dat het niet in het belang van de Gemeenschap is dergelijke maatregelen te nemen.

H. ANTIDUMPINGMAATREGELLEN

1. Hoogte van de antidumpingmaatregelen

- (92) Overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van de basisverordening werd onderzocht of de maatregelen voor een lager bedrag dan de vastgestelde dumpingmarges voldoende zouden zijn om een einde te maken aan de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden.
- (93) Geoordeeld werd dat de maatregelen de bedrijfstak van de Gemeenschap in staat moesten stellen de prijzen te berekenen die in afwezigheid van de invoer met dumping zouden zijn berekend. Daar er geen gegevens zijn die op het tegendeel wijzen, wordt aangenomen dat deze prijzen de productiekosten en een redelijke winstmarge dekken. De invoerprijs dient daarom dienovereenkomstig te worden verhoogd.
- (94) Bij de berekening van de noodzakelijke prijsverhoging dienden de prijzen van de met dumping ingevoerde zalm vergeleken te worden met verkoopprijzen die overeenstemmen met de productiekosten in de Gemeenschap en een redelijke winst. Een winst van 15 % werd het minimum geacht om het voortbestaan van de betrokken sector te verzekeren. Bij het vaststellen van het winstniveau werd rekening gehouden met het feit dat de betrokken bedrijfstak veel risico's kent, gezien onder meer de duur van het productieproces (18-24 maanden), ziekterisico's, roofdieren, en slechte weersomstandigheden, de onvoorspelbaarheid van de prijzen van een product dat als basisproduct wordt verhandeld, en de geringe houdbaarheid van het product. Een voldoende winstmarge was ook noodzakelijk om ervoor te zorgen dat de producenten in de Gemeenschap de financiële middelen kunnen verwerven die deze

bedrijfstak bijzonder hard nodig heeft om op een snel groeiende markt concurrerend te blijven.

- (95) Gezien het bovenstaande werden de gewogen gemiddelde exportprijzen, in de onderzoeksperiode, voor de productsoorten die voor de bepaling van de prijszonderbiedingsmarge waren gebruikt (zie overweging 43), op het niveau franco grens Gemeenschap, zo nodig gecorrigeerd voor vervoerskosten, douanerechten en kosten na invoer, vergeleken met de gewogen gemiddelde verkoopprijzen die de geselecteerde producenten in de Gemeenschap hadden aangerekend, eventueel verhoogd om de productiekosten te dekken en met de bovengenoemde winstmarge van 15 %.

Hoogte van het recht

- (96) In dit geval moet eraan worden gedacht dat de Raad tevens besloten heeft een residueel compenserend recht van 3,8 % in te stellen op de invoer van het betrokken product. Volgens artikel 14, lid 1, van de basisverordening kunnen niet terzelfder tijd antidumpingrechten en compenserende rechten worden ingesteld om een en dezelfde situatie te verhelpen die het gevolg is van dumping of van de subsidiëring van exportproducten. In dit geval werd echter vastgesteld dat het mogelijk was beide rechten in te stellen, omdat geen van de betrokken subsidies exportsubsidies waren en daarom niet van invloed waren op de dumpingmarge. De subsidies hadden dezelfde weerslag op de normale waarde en de exportprijs en, indien er geen sprake was geweest van subsidiëring, zou de dumpingmarge dezelfde zijn geweest.

Daar de geleden schade in dit geval zowel het gevolg was van dumping als van subsidiëring, kunnen beide rechten tezamen niet hoger zijn dan het bedrag dat nodig is om de schade weg te nemen.

- (97) De dumpingmarge die voor elke onderzochte exporteur was vastgesteld, werd daarom vergeleken met de schade die niet reeds door het compenserende recht was weggenomen, dat wil zeggen met het schade-elimineringsniveau verminderd met 3,8 %. Het antidumpingrecht dat van toepassing is op alle, niet in de steekproef opgenomen Noorse exporteurs werd op gelijkaardige wijze vastgesteld door, per bedrijf, het gewogen gemiddelde van de lagere dumpingmarges te nemen en de schade-eliminatie-niveaus, en daarvan het compenserende recht af te trekken.
- (98) Voor de twee exporteurs bij wie duidelijke wijzigingen in het prijspatroon in de onmiddellijk aan Kerstmis voorafgaande periode waren vastgesteld (zie overweging 26), werd het schade-eliminatie-niveau berekend aan de hand van de prijzen van individuele exporttransacties naar de Gemeenschap. Voor de vier andere exporteurs werd het schade-eliminatie-niveau berekend aan de hand van de gewogen gemiddelde exportprijzen.

- (99) Voor drie in de steekproef opgenomen exporteurs was het schade-eliminatie-niveau lager dan de dumpingmarge. Daarom dienen de antidumpingmaatregelen voor deze exporteurs op het schade-eliminatie-niveau te worden afgestemd, terwijl de maatregelen voor de andere exporteurs op de dumpingmarges gebaseerd dienen te worden.

2. Verbintenissen

- (100) Zoals in overweging 7 reeds vermeld, hebben de in de bijlage vermelde Noorse exporteurs verbintenissen aangeboden met betrekking tot de uitvoer van het betrokken product naar de Gemeenschap overeenkomstig artikel 8 van de basisverordening.
- (101) De Noorse exporteur, Saga Lax Norge A/S, heeft bij het begin van het onderzoek de Commissie niet de gegevens doen toekomen die deze voor de vaststelling van dumping en schade voor dit bedrijf nodig had. Saga Lax Norge A/S is echter gelieerd met een aantal bedrijven in Noorwegen die volledig medewerking verleenden aan het onderzoek, met inbegrip van een bedrijf dat in de steekproef van exporteurs was opgenomen, namelijk Timar Seafood A/S, waarvoor dus wel individuele bevindingen inzake dumping en schade konden worden vastgesteld. Het residuele recht is afgestemd op de bevindingen bij Timar Seafood A/S. Bij de overweging of Saga Lax Norge A/S en gelieerde bedrijven aan dit recht onderworpen dienden te worden, zonder deze bedrijven de gelegenheid te geven een verbintenis aan te bieden, dient rekening te worden gehouden met het feit dat verschillende gelieerde bedrijven, waaronder Timar Seafood A/S, gedurende een groot deel van de onderzoeksperiode geen banden hadden met Saga Lax Norge A/S en het lijkt derhalve niet passend hun de voordelen van hun medewerking te onthouden. Gezien het vorenstaande lijkt het niet dienstig de verbintenis die Saga Lax Norge A/S zelf heeft aangeboden, niet in overweging te nemen. Het toezicht op de naleving van de verbintenissen wordt in onderhavig geval vereenvoudigd door een verbintenis van de Noorse overheid in de parallelle antisubsidieprocedure en derhalve wordt geconcludeerd dat alle betrokken bedrijven dezelfde behandeling dienen te krijgen, wat de te nemen maatregelen betreft, met inbegrip van de mogelijkheid prijsverbintenissen aan te gaan.
- (102) De Commissie heeft deze verbintenissen onderzocht en was overeenkomstig artikel 8, lid 1, van de basisverordening van oordeel dat zij aanvaardbaar waren, daar zij een einde zouden maken aan de schadelijke gevolgen van dumping.
- (103) De Commissie heeft het Raadgevend Comité geraadpleegd, dat geen bezwaar heeft gemaakt tegen de aanvaarding van deze verbintenissen. De

verbintenissen die waren aangeboden door de in de bijlage vermelde exporteurs werden bij Besluit 97/634/EG van de Commissie⁽¹⁾ aanvaard. Het onderzoek dient derhalve te worden beëindigd zonder dat ten aanzien van deze exporteurs rechten worden ingesteld.

3. Definitieve rechten

- (104) Ondanks het feit dat verbintenissen werden aanvaard van een groot aantal Noorse exporteurs, dienen residuele rechten te worden ingesteld om de gehele uitvoer van het betrokken product naar de Gemeenschap te dekken en om te voorkomen dat rechten ontdoken kunnen worden indien de verbintenissen niet worden nagekomen. Bovendien dient een recht te worden vastgesteld dat van toepassing is indien een verbintenis wordt ingetrokken of niet nagekomen.

a) *Vorm van het recht*

- (105) Na de verschillende soorten recht te hebben onderzocht die in dit geval kunnen worden toegepast, heeft de Commissie de voorkeur gegeven aan een specifiek recht in de vorm van een vast bedrag in ecu, per kg. Een dergelijk recht kan gemakkelijk op het betrokken product worden toegepast en kan niet worden ontdoken door een onjuiste opgave van de prijs aan de grens van de Gemeenschap. Deze vorm van recht lijkt het meest aangewezen, daar gekweekte Atlantische zalm een basisproduct is waarvan de prijs niet aanzienlijk varieert al naar gelang van de grootte, presentatie of kwaliteit, en het overgrote deel van de Noorse uitvoer naar de Gemeenschap uit verse of gekoelde schoongemaakte zalm bestaat.
- (106) Bovendien is de toepassing van een specifiek recht in dit geval aangewezen doordat de waarde die bij invoer in de Gemeenschap wordt aangegeven niet steeds overeenstemt met de prijzen die onafhankelijke afnemers in de Gemeenschap aan de Noorse exporteurs moeten betalen.

b) *Hoogte van het recht*

- (107) Het definitieve antidumpingrecht op gekweekte Atlantische zalm die wordt uitgevoerd door bedrijven die geen verbintenissen hebben aangeboden of die de verbintenis niet nakomen of intrekken, bedraagt 0,32 ecu per kg netto productgewicht, behalve voor de hieronder vermelde bedrijven.

Op de uitvoer van gekweekte Atlantische zalm door de volgende bedrijven, die alle een verbintenis hebben aangeboden, zijn echter, in geval van intrekking of niet-nakoming van de verbintenis, de volgende rechten van toepassing:

⁽¹⁾ Zie bladzijde 81 van dit Publicatieblad.

Bedrijf	Recht (ecu/kg netto productgewicht)
Hydro Seafood Mowi A/S / Hydro Seafood Sales A/S / Nor-Food A/S	0,35
Skaarfisk Group A/S	0,23
Terra Seafood A/S / Norfood Group A/S	0,25
Timar Seafood A/S	0,41
Ålesundfisk A/S	0,22
Domstein Salmon A/S	0,33
Saga Lax Norge A/S	0,41

c) *Heffing en beheer van de rechten*

- (108) Met het oog op een doelmatige heffing van de rechten dient de Commissie, na raadpleging van het Raadgevend Comité, het recht te hebben de bijlage bij verordening te wijzigen. De maatregelen zijn in dit geval, bij uitzondering, op de exporteurs van toepassing en niet op de producenten (zie overweging 12 en volgende), daar de exporteurs zich doorgaans niet met de productie bezighouden. Dit vergemakkelijkt de toegang tot de zalmexportsector, maar dit vergroot ook de kans dat een groot aantal nieuwe Noorse exporteurs naar de Gemeenschap zal gaan uitvoeren, verbintenissen worden ingetrokken of niet worden nagekomen. Met het oog op een goed beheer dient de Commissie derhalve het recht te hebben de vrijstelling van de betaling van rechten tot nieuwe exporteurs uit te breiden die aanvaardbare verbintenissen aanbieden,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. a) Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op de invoer van gekweekte (andere van wilde)

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 september 1997.

Atlantische zalm, ingedeeld onder de GN-codes ex 0302 12 00 (Taric-code 0302 12 00 19), ex 0304 10 13 (Taric-code 0304 10 13 19), ex 0303 22 00 (Taric-code 0303 22 00 19) en ex 0304 20 13 (Taric-code 0304 20 13 19), van oorsprong uit Noorwegen.

- b) Dit recht is niet van toepassing op wilde Atlantische zalm (Taric-codes 0302 12 00 11, 0304 10 13 11, 0303 22 00 11 en 0304 20 13 11). Voor de toepassing van deze verordening wordt onder wilde Atlantische zalm die zalm verstaan ten aanzien waarvan ten genoegen van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van landing, aan de hand van alle door de belanghebbenden voor te leggen douane- en vervoersdocumenten, kan worden aangetoond dat deze op zee gevangen is.
2. Het recht bedraagt 0,32 ecu per kg netto productgewicht (aanvullende Taric-code 8900). Hiervan uitgezonderd is gekweekte Atlantische zalm die door de in de bijlage genoemde bedrijven wordt uitgevoerd.
3. De bepalingen inzake douanerechten zijn van toepassing.

Artikel 2

Indien een nieuwe exporteur in het betrokken exportland ten genoegen van de Commissie aantoont dat hij de in artikel 1, lid 1, omschreven goederen in de onderzoeksperiode niet heeft uitgevoerd, kan de Commissie, na raadpleging van het Raadgevend Comité, de bijlage wijzigen om de vrijstelling van de betaling van de rechten tot de nieuwe exporteur uit te breiden.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. POOS

BIJLAGE

	Naam bedrijf	Taric-code		Naam bedrijf	Taric-code
1	A. Øvreskotnes AS	8095	57	Gjendemsjø Fisk AS	8299
2	A.B.A. AS	8096	58	Grieg Seafood AS	8300
3	Agnefest Seafood	8325	59	Gunnar Klo AS	8301
4	Alamar AS	8097	60	Haafa fisk AS	8302
5	Alsvåg Fiskeprodukter AS	8098	61	Hallvard Leroy AS	8303
6	Altafjord Oppdrett AS	8099	62	Herøy Filetfabrikk AS	8304
7	Aqua Export AS	8100	63	Herøy Lakseoppdrett AL	8305
8	Aqua Partner AS	8101	64	Hirsholm Norge AS	8306
9	Aqua Supply AS	8107	65	Hitramat & Delikatesse AS	8154
10	Aquatrade AS	8108	66	Hydro Seafood Sales AS	8159
11	Arctic Group International AS	8109	67	Hydrotech-gruppen AS	8161
12	Arctic Product AS	8110	68	Icelandic Freezing Plants Norway AS	8165
13	Arctic Superior AS	8111	69	Imperial Salmon Co. AS	8171
14	Arne Mathisen AS	8112	70	Incofood AS	8172
15	AS Aalesundfisk	8113	71	Inter Road AS	8173
16	AS Austevoll Fiskeindustri	8114	72	Inter Sea AS	8174
17	AS Keco	8115	73	J. Meinert AS	8175
18	AS Møre Codfish Company	8116	74	Jan og Einar Martinussen AS	8176
19	AS Nortraders Ltd	8117	75	Janas AS	8177
20	AS Refsnes Fiskeindustri	8118	76	Joh. H. Pettersen AS	8178
21	AS West Fish Sales Ltd	8119	77	Johan J. Helland AS	8179
22	Astor AS	8120	78	Karl Storm Andersen Eft AS	8180
23	Atlantic King Stranda AS	8121	79	Karsten J. Ellingsen AS	8181
24	Atlantic Seafood AS	8122	80	Kr. Kleiven & Co. AS	8182
25	Atlantis AS	8123	81	Kurt F. Løseth & Co. AS	8183
26	Borkowski & Røsnes AS	8124	82	Labeyrie Norge AS	8184
27	Brødrene Aasjord AS	8125	83	Lafjord Group AS	8185
28	Brødrene Eilertsen AS	8126	84	Langfjord Laks AS	8186
29	Brødrene Karlsen AS	8127	85	Leica Fiskeprodukter	8187
30	Brødrene Remø AS	8128	86	Leonhard Products AS	8423
31	Christiansen Partner AS	8129	87	Lofoten Seafood Export AS	8188
32	Clipper Seafood AS	8130	88	Lorentz A. Lossius AS	8189
33	Coast Seafood AS	8131	89	Ma-vo Norge AS	8190
34	Companhia do Bacalhau Lda AS	8132	90	Marex AS	8326
35	Dåfjord Laks AS	8133	91	Marinco AS	8191
36	Delfa Norge AS	8134	92	Marine Seafood AS	8196
37	DM Direkte Markedsføringsbyrå	8135	93	Marstein Seafood AS	8197
38	DNHS Fishing Company AS	8399	94	Master Seafood AS	8198
39	Domstein Salmon AS	8136	95	Melands Røkeri Eftf. AS	8199
40	E. Slorer Jacobsen & Co. AS	8137	96	Memo Food AS	8200
41	Ecco Fisk & Delikatesse	8138	97	Midtco AS	8201
42	Edvard Johnsen AS	8139	98	Misundfisk AS	8202
43	Eurolaks AS	8140	99	Myre Sjømat AS	8203
44	Euronor AS	8141	100	Naco Trading AS	8206
45	Fader Martin AS	8142	101	Namdal Salmon AS	8207
46	Fiskeforsyningen AS	8143	102	Nature Sea-lect Ltd	8208
47	Fjord Aqua Group AS	8144	103	Neptun Stavanger AS	8209
48	Fjord Trading Ltd AS	8145	104	Nergård AS	8210
49	Fonn Egersund AS	8146	105	Nils Williksen AS	8211
50	Fossen AS	8147	106	Niscan Corporation	8212
51	Fresh Atlantic AS	8148	107	Nisja Trading AS	8213
52	Fresh Marine Company AS	8149	108	Nor-Food AS	8214
53	Fryseriet AS	8150	109	Nor-Trade International	8215
54	Frøya Fiskeindustri AS	8151	110	Nordhav AS	8216
55	Gigante Fiskekroken AS	8152	111	Nordic Group ASA	8217
56	Gje-vi AS	8153	112	Nordreisa Laks AS	8218

	Naam bedrijf	Taric-code		Naam bedrijf	Taric-code
113	Norexport AS	8223	152	Scan-Mar AS	8263
114	Norfi Produkter AS	8227	153	Scanfood AS	8264
115	Norfood Group AS	8228	154	Sea Eagle Group AS	8265
116	Norfra Eksport AS	8229	155	Sea Star International AS	8266
117	NorMan Trading Ltd AS	8230	156	Sea-Bell AS	8267
118	Nornir Group AS	8231	157	Seaco AS	8268
119	Norsk Akvakultur AS	8232	158	Seacom AS	8269
120	Norsk Sjømat AS	8233	159	Seacom Nord AS	8270
121	Northern Seafood AS	8307	160	Seafood Farmers of Norway Ltd AS	8271
122	Nortrade AS	8308	161	Seanor AS	8272
123	Norway Royal Salmon Sales AS	8309	162	Sekkingstad AS	8273
124	Norway Royal Salmon AS	8312	163	Sigerfjord-Fisk AS	8274
125	Norway Seafarms AS	8313	164	Sirena Norway AS	8275
126	Norway Seafoods ASA	8314	165	Skaarfish Group AS	8276
127	Norwegian Salmon AS	8315	166	Skarpsno Mat	8277
128	Norwell AS	8316	167	SL Fjordgruppen AS	8278
129	Notfisk Arctic AS	8234	168	SMP Marine Produkter AS	8279
130	Nova Sea AS	8235	169	Sotra Fiskeindustri AS	8280
131	NTC Norwegian Taste Company AS	8236	170	Starfish AS	8281
132	Ocean Superior Products AS	8237	171	Stavanger Røkeri AS	8282
133	Oddvin Bjørge AS	8238	172	Stjernelaks AS	8283
134	Ok-Fish Kvalheim AS	8239	173	Stokfish Norway AS	8284
135	Omega Sea AS	8240	174	Stolt Sea Farm AS	8285
136	Oster Sea Products AS	8241	175	Storm Company AS	8286
137	Pan Fish Sales AS	8242	176	Superior AS	8287
138	Pero Food AS	8243	177	Svenodak AS	8288
139	Polar Gigante AS	8246	178	Terra Seafood AS	8289
140	Polar Seafood Norway AS	8247	179	Thorleif E. Ellingsen AS	8293
141	Prilam Norvège AS	8248	180	Timar Seafood AS	8294
142	Pundslett Fisk	8251	181	Torget International AS	8297
143	Roger AS	8253	182	Torris Products Ltd AS	8298
144	Rolf Olsen Seafood AS	8254	183	Troll Salmon AS	8317
145	Ryfisk AS	8256	184	Uniprawns AS	8318
146	Rørvik Fisk-og fiskematforretning AS	8257	185	Vareberg's Røykeri	8319
147	Saga Lax Norge AS	8258	186	Vest Agentur AS	8320
148	Sagalax Nord AS	8259	187	Vie de France Norway AS	8321
149	Salomega AS	8260	188	Vikenco AS	8322
150	Sandanger AS	8261	189	Wannebo International AS	8323
151	Sangoltgruppa AS	8262	190	West Fish Norwegian Salmon AS	8324

Verklaring van de Raad

„De Raad verklaart dat hij, indien de in artikel 8, lid 9, van Verordening (EG) nr. 384/96 betreffende de niet-nakoming of intrekking van verbintenissen op een exporteur van toepassing zijn, via de schriftelijke procedure een door de Commissie, na raadpleging van het Raadgevend Comité ingediend voorstel tot wijziging van bijlage I van deze verordening zal behandelen met het oog op een zo spoedig mogelijke aanneming daarvan om de vrijstelling van de betaling van de rechten ten aanzien van die exporteur te herroepen.”

VERORDENING (EG) Nr. 1891/97 VAN DE RAAD

van 26 september 1997

tot instelling van een definitief compenserend recht op de invoer van gekweekte Atlantische zalm van oorsprong uit Noorwegen

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3284/94 van de Raad van 22 december 1994 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 11, lid 6,

Gelet op het voorstel dat de Commissie, na raadpleging van het Raadgevend Comité, heeft voorgelegd,

Overwegende hetgeen volgt:

A. PROCEDURE

1. Klacht

(1) Op 31 augustus 1996 heeft de Commissie door middel van een bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽²⁾ de inleiding aangekondigd van een antisubsidieprocedure betreffende de invoer van gekweekte Atlantische zalm van oorsprong uit Noorwegen en is zij met een onderzoek begonnen.

(2) De procedure werd ingeleid naar aanleiding van de klacht die door de Scottish Salmon Growers' Association Ltd en de Shetland Salmon Farmers' Association was ingediend namens hun leden wier gezamenlijke productie van gekweekte Atlantische zalm een groot deel van de totale productie van dit product in de Gemeenschap vertegenwoordigt.

Het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal betreffende de subsidiëring van het betrokken product uit Noorwegen en de daaruit voortvloeiende aanmerkelijke schade werd voldoende geacht om tot de inleiding van een antisubsidieprocedure over te gaan. Overeenkomstig artikel 7, lid 9, van Verordening (EG) nr. 3284/94 (hierna „basisverordening” genoemd) werd de Noorse autoriteiten het voorstel gedaan de kwestie te bespreken voordat het onderzoek werd geopend, welke besprekingen op 19 en 20 augustus 1996 te Brussel hebben plaatsgevonden. Bij dit overleg kon echter geen voor beide partijen aanvaardbare oplossing worden gevonden.

Tegelijkertijd met deze antisubsidieprocedure werd ten aanzien van de invoer van hetzelfde product een antidumpingprocedure geopend⁽³⁾, in het

kader waarvan een afzonderlijk onderzoek werd ingesteld.

2. Opening van het onderzoek

(3) De Commissie heeft de haar bekende belanghebbende exporteurs en importeurs, de vertegenwoordigers van het exportland en de EG-producenten namens wie de klacht was ingediend, officieel van de inleiding van de procedure in kennis gesteld. De betrokkenen werden in de gelegenheid gesteld binnen een bepaalde termijn hun standpunt schriftelijk uiteen te zetten en een onderhoud aan te vragen.

(4) Het inwinnen van de nodige gegevens gebeurde op de volgende wijze:

a) Producenten/exporteurs in Noorwegen

Op 3 september 1996 heeft de Commissie de haar bekende organisaties in Noorwegen die de zalmproducenten en -exporteurs vertegenwoordigen, namelijk de Noorse Viskwekersorganisatie en de Federatie van de Noorse Visindustrie, een brief gezonden met een kopie van het bericht van inleiding van de procedure en een kopie van de niet-vertrouwelijke versie van de klacht. De producenten en exporteurs werd in die brief verzocht contact op te nemen met de Commissie en de gegevens te verstrekken die in punt 5, onder a), van het bericht van inleiding (de „voorlopige vragenlijst”) werden gevraagd.

Op 5 september 1996 werd een vergadering gehouden op verzoek van de Noorse producenten en exporteurs, dat wil zeggen de twee organisaties en hun wettelijke vertegenwoordiger. Op die vergadering bleek dat in Noorwegen ongeveer 650 viskwekerijen bij de productie van zalm zijn betrokken en 200 à 300 exporteurs (ofschoon het grootste deel van de export naar de Gemeenschap geconcentreerd is bij 40 à 50 bedrijven). De vergadering had voor de Noorse industrie voornamelijk ten doel de Commissie uit te leggen dat het zeer moeilijk was de medewerking te verkrijgen van de bijna 1 000 bedrijven in de zalmsector, zelfs in de vorm van een antwoord op de voorlopige vragenlijst. Om het onderzoek tot een redelijk aantal partijen te beperken werd daarom, overeenkomstig artikel 18, lid 1, van de basisverordening, overeengekomen dat slechts een geselecteerd aantal kwekers en exporteurs de voorlopige vragenlijst

⁽¹⁾ PB L 349 van 31. 12. 1994, blz. 22. Verordening gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1252/95 (PB L 122 van 2. 6. 1995, blz. 2).

⁽²⁾ PB C 253 van 31. 8. 1996, blz. 20.

⁽³⁾ PB C 253 van 31. 8. 1996, blz. 18.

zou beantwoorden. De Commissie mocht echter vragenlijsten van andere bedrijven aanvaarden of gegevens opvragen bij bedrijven die niet in de oorspronkelijke selectie waren opgenomen.

Ongeveer 100 bedrijven hebben binnen de gestelde termijn met de Commissie contact opgenomen. Volgens de Noorse industrie vertegenwoordigden deze bedrijven 25 % van de Noorse productie en 60 % van de Noorse export. De Commissie heeft deze bedrijven een gedetailleerde vragenlijst („volledige vragenlijst”) toegezonden.

32 producenten/exporteurs hebben de volledige vragenlijst binnen de voorgeschreven termijn beantwoord. Deze 32 bedrijven waren over geheel Noorwegen verspreid en vertegenwoordigden een aanzienlijk deel van de Noorse zalmproductie en -export. Dankzij de medewerking van de Noorse overheid konden de antwoorden op de vragenlijsten als voldoende representatief voor de Noorse zalmproductie worden beschouwd voor bepaalde delen, doch niet voor alle delen van het onderzoek.

b) *EG-producenten*

Gezien het grote aantal producenten die de klacht steunden en de bij artikel 8, lid 9, van de basisverordening voorgeschreven termijnen, heeft de Commissie besloten de schade aan de hand van een representatieve steekproef van EG-producenten te onderzoeken.

- (5) De Commissie heeft alle gegevens die zij voor de vaststelling van subsidiëring, daaruit voortvloeiende schade en belang van de Gemeenschap noodzakelijk achtte, ingewonnen en geverifieerd. Voorts heeft zij bij de volgende instanties/ondernemingen een onderzoek ter plaatse ingesteld:

a) *Noorse overheid*

Ministerie van Visserij, Oslo
 Ministerie van Buitenlandse Zaken, Oslo
 Ministerie van Plaatselijk Bestuur en Arbeid, Oslo
 Ministerie van Financiën, Oslo
 Noors Industrieel en Regionaal Ontwikkelingsfonds (SND), Oslo

b) *Niet-gouvernementele instanties in Noorwegen*

Nor-Cargo, Skein
 Kredietkassen, Norske Bank, Oslo

c) *Producenten in Noorwegen*

Bolstad Fiskeopdrett AS, Eikelandsosen
 E. Karstensen Fiskeopdrett AS, Batalden
 Erwik's Laks og Ørret AS, Dyrvik
 Finmark Stamfiskstasjon AS, Korsfjord

Hydro Seafood Mowi AS, Bergen
 Hyen Laks AS, Hyen
 Marius Eikremsvik AS, Skodje
 Sørrollnesfisk AS, Hamnvik
 Tom Hansen Fiskeopdrett AS, Rørvik
 Veidholmen Fisk, Veidholmen

d) *Exporteurs in Noorwegen*

Aalesundfisk AS, Aalesund
 Domstein Salmon AS, Måløy
 Fresh Marine Company AS, Trondheim
 Hydro Seafood Sales AS, Bergen
 Møre Codfish, Aalesund
 Nils Williksen AS, Rørvik
 Rolf Olsen Seafood AS, Bergen
 Salmonor AS, Bergen
 Skaarfisk Group A/S, Florø
 Terra Seafood AS, Trondheim
 TiMar Seafood AS, Trondheim

e) *EG-producenten (UK)*

Aquascot, Alness
 Ardessie, Dundonnell
 Ardvar, Laing
 Ayre, Mossbank
 Dury, Laxo
 Highland Fish Farmer, Aberdeen
 Joseph Johnston, Montrose
 Kames, Argyll
 Kyles of Bute, Tighnabruich
 Landcatch, Langbank
 Marine Harvest, Edinburgh
 Murray Seafood, Dunoon
 North Atlantic, Vadlure Walls
 Ocean Reaper, Scalloway
 Shetland Norse, Lerwick
 Strathaird, Inverness

f) *Verwerkend bedrijf*

Pêcheries de Fécamp, Fécamp (Frankrijk)

- (6) Het onderzoek naar subsidiëring had betrekking op de periode 1 januari 1995 tot en met 31 juli 1996 (hierna „onderzoekperiode” genoemd). Voor het onderzoek van bepaalde schade-indicatoren zoals prijsonderbieding, was de onderzoekperiode echter de twaalf maanden onmiddellijk voorafgaande aan de inleiding van het onderzoek, namelijk de periode van augustus 1995 tot en met juli 1996.
- (7) Na van de voorlopige bevindingen van de Commissie in kennis te zijn gesteld, hebben de in bijlage I genoemde exporteurs en de Noorse overheid verbintenissen aangeboden, overeenkomstig artikel 10 van de basisverordening.

- (8) De Commissie heeft het onderzoek naar subsidiëring en schade vervolgens afgesloten en alle partijen in kennis gesteld van de voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan zij voornemens was de aanbeveling te doen definitieve, residuele compenserende rechten in te stellen die van toepassing zullen zijn op die exporteurs die geen verbintenis hebben aangeboden of die hun verbintenis intrekken of niet nakomen. Overeenkomstig artikel 21 van de basisverordening werd belanghebbenden een termijn toegekend waarbinnen ze opmerkingen konden maken over de medegedeelde feiten en overwegingen.
- (9) De opmerkingen van partijen zijn onderzocht en de Commissie heeft haar conclusies op grond hiervan zo nodig gewijzigd.

B. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

1. Omschrijving van het betrokken product

- (10) De procedure heeft betrekking op gekweekte Atlantische zalm, ook indien in de vorm van filets, vers, gekoeld of bevroren.

Uitgesloten zijn andere soortgelijke gekweekte visproducten zoals zalmforel, andere zalmsoorten zoals Pacifische zalm en wilde zalm en verwerkte producten, zoals gerookte zalm.

Het betrokken product wordt thans ingedeeld onder de GN-codes ex 0302 1200, ex 0304 10 13, ex 0303 22 00 en ex 0304 20 13, die met de verschillende presentaties van het product overeenstemmen (de gehele vis, vers, gekoeld of bevroren, dan wel verse, gekoelde of bevroren filets). De verschillende presentaties van het product waren voldoende gelijkaardig om ze in het kader van deze procedure als een enkel product te beschouwen.

2. Soortgelijk product

- (11) Bij het onderzoek is gebleken dat de in Noorwegen gekweekte en naar de Gemeenschap uitgevoerde Atlantische zalm identiek is met, dat wil zeggen in alle opzichten gelijk is aan de door de bedrijfstak van de Gemeenschap gekweekte en in de Gemeenschap verkochte Atlantische zalm. Ze dienen dus als soortgelijke producten in de zin van artikel 1, lid 5, van de basisverordening te worden beschouwd.

C. SUBSIDIES

1. Algemeen

a) Algemene werkwijze

- (12) Volgens de indiener van de klacht hebben de Noorse zalmkwekers geprofiteerd van een aantal

subsidies van de Noorse overheid die tot compenserende maatregelen aanleiding kunnen geven overeenkomstig artikel 3 van de basisverordening.

- (13) Derhalve werd onderzocht of de Noorse zalmkwekers van de overheid, met inbegrip van onder de overheid ressorterende openbare of particuliere instanties, een financiële bijdrage in de zin van artikel 2, lid 1, van de basisverordening hebben ontvangen. Voorts werd onderzocht of de financiële bijdrage een voordeel inhield voor de ontvangers.

- (14) De Raad heeft de betwiste subsidieregelingen onderzocht en vastgesteld of deze tot compenserende maatregelen aanleiding kunnen geven overeenkomstig de basisverordening. Subsidies, als hierboven omschreven, kunnen tot compenserende maatregelen aanleiding geven, tenzij ze niet-specifiek zijn of in een van de drie „groene” categorieën vallen (onderzoek en ontwikkeling, regionale steun of steun ten behoeve van het milieu). Specificiteit moet worden beoordeeld aan de hand van de in artikel 3, leden 2, 3 en 4, van de basisverordening opgenomen criteria. Subsidies worden uitsluitend als niet-specifiek beschouwd indien ze algemeen beschikbaar zijn en automatisch worden toegekend, terwijl de „groene” status door het derde land moet zijn aangevraagd (er zijn geen voorafgaande kennisgevingen gedaan aan de WTO) waarbij de overheid moet aantonen dat ze aan de criteria in artikel 3 van de basisverordening voldoen. Daar geen van de betrokken tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidies toegekend wordt op basis van geproduceerde of verkochte hoeveelheden, en er geen sprake is van exportsubsidies, wordt het bedrag van elke subsidie over de gehele verkoop (van de medewerking verleende bedrijven of de gehele bedrijfstak) in de onderzoeksperiode verdeeld overeenkomstig artikel 4, lid 3, onder c) van de basisverordening en als een percentage van de prijs uitgedrukt. Het bedrag van de subsidie wordt berekend op grond van het „voordeel voor de ontvanger” overeenkomstig artikel 4, lid 2, van de basisverordening.

- (15) De Raad is zich ervan bewust dat niet alle zalmkwekers in alle gevallen in dezelfde mate van de subsidieregelingen hebben geprofiteerd. Daar elke kweker echter aan elke exporteur kan verkopen, is het niet mogelijk een specifiek recht per kweker vast te stellen dat de douaneautoriteiten zouden kunnen toepassen, daar de identiteit van de kweker niet kan worden vastgesteld. Daarom is bij deze procedure één enkel recht berekend, omdat slechts één enkel recht voor het gehele land in dit geval passend is. Hoewel de totale verkoop van zalm in Noorwegen in aanmerking is genomen, betekent dit echter niet dat alle kwekers geacht worden subsidies te hebben ontvangen. Importeurs die van oordeel zijn dat zij zalm hebben aangekocht bij

kwekers en/of exporteurs die niet in meer of mindere mate zijn gesubsidieerd kunnen overeenkomstig artikel 13 van de basisverordening om terugbetaling van de compenserende rechten verzoeken.

b) *Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER)*

- (16) De Noorse overheid voerde aan dat sommige van de subsidies niet in het kader van de antisubsidieverordening moeten worden onderzocht, gezien het bestaan van de EER-Overeenkomst. Compenserende maatregelen zijn bij artikel 26 van de EER-Overeenkomst verboden, tenzij in de Overeenkomst anders is bepaald. In artikel 20 van de Overeenkomst wordt echter verwezen naar de in Protocol 9 bij de Overeenkomst opgenomen bepalingen en regelingen die op vis van toepassing zijn. In artikel 4, lid 3, van Protocol 9 is uitdrukkelijk bepaald dat compenserende maatregelen genomen kunnen worden om de schadelijke gevolgen van subsidies in de visserijsector te compenseren.

Protocol 13 bij de Overeenkomst beperkt het gebruik van antisubsidiemaatregelen tot gebieden waarin het „acquis communautaire” niet geheel geïntegreerd is, wat voor de visserijsector het geval is. Noorwegen heeft er echter op gewezen dat hoewel sommige subsidies specifiek op vis betrekking hadden (bijv. FOS/Rødfisk), andere regelingen, bijvoorbeeld die voor regionale hulp en de gedifferentieerde socialepremieheffing, „horizontale” regelingen zijn die in Noorwegen in alle sectoren van toepassing zijn. Deze subsidies zouden, omdat ze door de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA goedgekeurd worden aan de hand van dezelfde regels voor staatshulp als die welke de Gemeenschap hanteert, niet in het kader van de basisverordening moeten worden onderzocht, die in het geval van Noorwegen slechts op voor de visserijsector bestemde subsidies van toepassing zou kunnen zijn.

De Raad is van oordeel dat alle in de klacht genoemde subsidies in het kader van deze procedure onderzocht moeten worden. Het feit dat bepaalde „horizontale” subsidies in dit geval subsidies kunnen blijken waartegen compenserende maatregelen genomen kunnen worden, staat los van de goedkeuring of afwijzing van deze subsidies door de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA, en van de wettelijke status van de subsidies in het kader van een internationale overeenkomst. Een bedrijfstak van de Gemeenschap die een product vervaardigt waarop de EER-Overeenkomst niet volledig van toepassing is, wordt echter wel de mogelijkheid gegeven rechtsherstel te verkrijgen door middel van maatregelen aan de grens van de Gemeenschap.

De basisverordening heeft ten doel de schadelijke gevolgen teniet te doen van subsidies die tot compenserende maatregelen aanleiding kunnen

geven, ongeacht het feit of het subsidiërende land die subsidies op grond van internationale overeenkomsten mag toestaan. De toepassing van de basisverordening op een van de „horizontale” subsidies is geenszins strijdig met de goedkeuring van die subsidies door de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA en de rechtmatigheid van deze subsidies in het kader van de EER-Overeenkomst. De basisverordening heeft uitsluitend betrekking op de gevolgen van deze „horizontale” subsidies op de productie van zalm en de export van zalm naar de Gemeenschap.

I. REGELINGEN DIE TOT COMPENSERENDE MAATREGELEN AANLEIDING GEVEN

1. Gedifferentieerde sociale premieheffing

a) *Beschrijving van de regeling*

- (17) De indiener van de klacht stelde dat de zalmindustrie door het Noorse socialezekerheidsstelsel wordt gesubsidieerd doordat de werkgeversbijdrage van de locatie afhangt.

Wat de heffing van sociale premies betreft is Noorwegen in vijf zones onderverdeeld. Voor elke zone geldt een andere heffing, als hieronder aangegeven:

Zone 1	Centrale gemeenten in Zuid-Noorwegen: 14,1 %
Zone 2	Rurale provincies in Zuid-Noorwegen: 10,6 %
Zone 3	De gemeenten Frøya, Hitra, Osen, Åfjord, Roan en Smøla: 6,4 %
Zone 4	Alle gemeenten in Troms, behalve die welke in zone 5 zijn ingedeeld, alle gemeenten in Nordland en 13 gemeenten in Nord-Trøndelag: 5,1 %
Zone 5	Alle gemeenten in Finnmark en de noordelijke gemeenten van Troms, Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy en Storfjord: 0 %

Het stelsel van gedifferentieerde werkgeversbijdragen is neergelegd in de Noorse Verzekeringwet van 17 juni 1966. De regeling werd in 1975 ingevoerd, als wijziging op de Nationale Verzekeringwet. Het vormt een onderdeel van het Noorse beleid om de afgelegen gebieden van Noorwegen te steunen en te ontwikkelen. De bijdrage is een percentage van de betaalde brutosalarissen (zie hierboven).

De woonplaats van de werknemer is bepalend voor de hoogte van de premie. Alle economische sectoren komen voor de vrijstelling of vermindering in aanmerking, waaronder de zalmsector.

De zones zijn vastgesteld aan de hand van een model dat uit elf indicatoren bestaat: netto migratie, afstand tot centra met meer dan 5 000, 10 000 of 50 000 inwoners, percentage van de bevolking dat in steden of dorpen woont, aantal vrouwen per 100 mannen, percentage van de bevolking in de leeftijdsgroep 20-49 jaar, werkloosheidspercentage, percentage van de bevolking dat een invaliditeitspensioen ontvangt, percentage van de bevolking met een academische graad, gemiddeld belastbaar inkomen, percentage van de bevolking dat in de primaire sector werkzaam is en percentage van de beroepsbevolking dat in bepaalde tertiaire sectoren werkzaam is. Deze indicatoren worden met 0,075 gewogen, behalve migratie die met 0,25 wordt gewogen. Dit onderzoek werd in 1988 voor het laatst op gemeentelijk, regionaal en provinciaal niveau uitgevoerd.

b) *Bestaan van een subsidie*

- (18) Uit het antwoord op de vragenlijst en de controle bij de Noorse overheid bleek dat de gedifferentieerde werkgeversbijdragen een subsidie vormen in de zin van artikel 2 van de basisverordening.

Indien de Noorse overheid toestaat dat werkgevers minder of geen sociale premies betalen, dan komt dit neer op een financiële bijdrage van de Noorse overheid. Het gaat om inkomsten waarvan de overheid afstand doet of die ze niet int. Door de vermindering of vrijstelling van sociale premies in andere zones dan in zone 1 heeft de overheid minder inkomsten. De regeling is derhalve een financiële bijdrage in de zin van artikel 2, lid 1, onder a), ii), van de basisverordening.

De regeling houdt duidelijk een voordeel voor de ontvanger in overeenkomstig artikel 2, lid 2, van de basisverordening. Door de tewerkstelling van mensen die in de zones 2 tot en met 5 wonen in plaats van mensen die in zone 1 woonachtig zijn en waarvoor de basispremie van 14,1 % betaald zou moeten worden, verkrijgen de werkgevers een voordeel. Vermeld dient te worden dat 73 % van de bevolking in zone 1 woont. Het voordeel voor werkgevers die werknemers uit de zones 2 tot en met 5 in dienst nemen, is het verschil tussen het werkelijk betaalde bedrag aan sociale premies en het bedrag dat betaald zou zijn indien de basispremie van 14,1 % zou zijn toegepast.

De Noorse overheid stelde dat de betrokken regeling een algemene belastingmaatregel is en dat de overheid geen inkomsten derft daar de hoogte van de premies voor elke zone afzonderlijk door de centrale overheid wordt vastgesteld. Dit argument kan niet worden aanvaard, daar dit soort regeling, waarbij voor elke regio een andere premie geldt, gelijk staat met een stelsel van verminderingen en

vrijstellingen ten opzichte van een basispremie en een duidelijk voordeel betekent voor die ondernemingen die voor die verminderingen of vrijstellingen in aanmerking komen. De Raad is derhalve tot de conclusie gekomen dat het subsidiebedrag dient te worden vastgesteld door vergelijking met het hoogste premiebedrag.

c) *Specificiteit*

- (19) Deze subsidie is specifiek in de zin van artikel 3, lid 2, onder a), van de basisverordening. Bij het onderzoek is gebleken dat in de praktijk bijna alle werknemers in dezelfde zone wonen als de werkgever. De regeling geeft dus een feitelijk voordeel aan werkgevers op grond van hun locatie. De regeling is specifiek omdat werkgevers in de zones 2-5 minder dan de basispremie voor zone 1 betalen, en het voordeel is daarom beperkt tot bedrijven die in deze zones zijn gevestigd.

d) *Berekening van het voordeel*

- (20) De Noorse overheid heeft geen cijfers verstrekt over de door zalmkwekers betaalde sociale premies. Voor de berekening van het voordeel werd daarom uitgegaan van de sociale premies die waren betaald door de medewerkende producenten in de zones 2, 3, 4 en 5, bij wie de Commissie een onderzoek ter plaatse had ingesteld. De subsidie werd berekend door de werkelijk betaalde bedragen aan sociale premies te vergelijken met het bedrag dat betaald had moeten worden indien de basispremie van 14,1 % was toegepast.

Een medewerking verlenende producent, die banden heeft met een groot aantal bedrijven die het betrokken product kweken, verstrekte slechts gegevens over een klein aantal bedrijven die van zijn groep deel uitmaken. Deze gegevens werden echter, omdat ze niet volledig waren, buiten beschouwing gelaten.

Het verschil werd geacht het voordeel voor de zalmproducenten te zijn. De totale subsidie, in procenten van de omzet van de medewerkende producenten, wier cijfers door de Commissie waren gecontroleerd (met inbegrip van producenten in zone 1), bedraagt 0,93 %.

2. Regionaal Ontwikkelingsfonds (SND)

a) *Klacht*

- (21) Volgens de indiener van de klacht is het SND de voornaamste financieringsbron van de viskwekerijen. Noorse zalmkwekers hebben geprofiteerd van subsidieregelingen van het SND, zoals giften, leningen en kredietgaranties.

b) *Beschrijving van de regeling*

- (22) Het Noorse Industriële en Regionale Ontwikkelingsfonds („SND”) werd bij Wet nr. 97 van 3 juli 1992 opgericht. Het SND wordt door de overheid beheerd en staat onder toezicht van het Ministerie van Industrie en Energie. Doel van het SND is de bevordering van de commerciële en sociaal-economische ontwikkeling van de Noorse industrie. Steun wordt op de eerste plaats verleend aan middelgrote en kleine bedrijven en aan economisch onderontwikkelde gebieden.

In de praktijk worden projecten door middel van een combinatie van giften en leningen gefinancierd. Elke aanvrager moet een financieel overzicht indienen van het project waarvoor financiering wordt aangevraagd. Indien financiële hulp wordt verleend, wordt een percentage van de totale kosten door een schenking gedekt en een ander percentage gewoonlijk door een lening.

Het SND garandeert ook commerciële leningen. Bovendien kan het deelnemen aan het aandelenkapitaal van een bedrijf (zie overweging 69).

c) *Soorten subsidie*

A. Schenkingen

- (23) De SND-schenkingen worden gedeeltelijk gefinancierd uit de begroting van het Ministerie van Industrie en Energie (voor alle regio's) en gedeeltelijk uit de begroting van het Ministerie voor Plaatselijk Bestuur en Arbeid (ondersteunde gebieden). In de periode 1986-1996 hebben zalmkwekers voor 270 miljoen Nkr. schenkingen ontvangen, terwijl gemengde/geïntegreerde bedrijven (visverwerkende bedrijven en visconservenfabrieken, met inbegrip van bedrijven die zalm verwerken of conserveren) 100 miljoen Nkr. ontvingen.

Er zijn vijf soorten schenkingen:

1. voor ontwikkeling;
2. voor de bedrijfsontwikkeling van middelgrote en kleine bedrijven in centrale regio's;
3. voor investeringen in ondersteunde gebieden;
4. voor bedrijfsontwikkeling in ondersteunde gebieden;
5. voor regionale ontwikkeling.

De onder 2, 3 en 4 genoemde schenkingen zijn tot bepaalde regio's van Noorwegen beperkt, terwijl de onder 1 en 5 genoemde schenkingen in alle regio's kunnen worden toegekend.

Bestaan van een subsidie

- (24) SND-schenkingen zijn duidelijk subsidies in de zin van artikel 2 van de basisverordening.

De schenkingen zijn een financiële bijdrage, omdat er een directe overdracht van middelen plaatsvindt aan de begunstigen in de zin van artikel 2, lid 1, onder a), i), van de basisverordening. Door de regeling verkrijgen zalmkwekers een voordeel omdat de investeringskosten met het bedrag van de schenking worden verminderd.

Specificiteit

- (25) De SND-schenkingen zijn op twee niveaus specifiek, namelijk:
- regionale specificiteit en,
 - het ontbreken van objectieve criteria en automatische toekenning bij niet-regionale projecten.
- (26) De schenkingen voor bedrijfsontwikkeling in centrale regio's, voor investeringen in ondersteunde gebieden en voor bedrijfsontwikkeling in ondersteunde gebieden worden uitsluitend toegekend aan bedrijven in specifieke gebieden en er is daarom sprake van specificiteit.
- (27) Wat de schenkingen betreft die voor heel Noorwegen beschikbaar zijn, worden de meeste SND-middelen over alle provincies van Noorwegen verdeeld. Elke provincie bepaalt welke projecten voor steun in aanmerking komen. Hoewel de SND-middelen in theorie algemeen beschikbaar zijn, worden deze niet consequent toegekend voor projecten die aan de criteria voldoen. Bij de selectie van projecten worden geen objectieve criteria toegepast. Daar de provincies uiteindelijk verantwoordelijk zijn voor de selectie van de projecten, verschillen de criteria en prioriteiten per provincie en zelfs binnen de provincies worden de criteria niet consequent toegepast. Daar er geen objectieve criteria zijn, beschikken de provincies over een ruime beoordelingsbevoegdheid. Dit blijkt ook uit het antwoord op de vragenlijst van de Noorse overheid. Het antwoord bevat voorbeelden van soortgelijke aanvragen, waarvan de een werd afgewezen en de andere ingewilligd. Hoewel het feit dat de subsidieverlenende instantie over een zekere beoordelingsbevoegdheid beschikt niet noodzakelijkerwijs betekent dat de subsidie specifiek is, is het wel zo dat het volledig ontbreken van een vaste gedragslijn en objectieve criteria in de provincies bij de selectie van projecten betekent dat aan de voorwaarde van niet-specificiteit in artikel 3, lid 2, onder b), van de basisverordening niet is voldaan. Bovendien heeft het SND enkele jaren lang buitensporig hoge bedragen aan viskwekerijen toegekend, hetgeen onvermijdelijk tot de conclusie leidt dat het SND in het algemeen specifieke subsidies heeft verleend in de zin van artikel 3, lid 2, onder c), van de basisverordening.
- (28) Als conclusie: de SND-schenkingen zijn specifiek in de zin van artikel 3, lid 2, van de basisverordening. Er zijn er geen objectieve criteria voor de toekenning van de schenkingen en het SND heeft

in sommige gevallen onevenredig grote voordelen aan de viskwekerijsector verleend. Bovendien zijn schenkingen die tot bepaalde regio's zijn beperkt per definitie specifiek.

„Groene” subsidies

- (29) De Noorse overheid stelde dat de door de SND verleende regionale steun voor investeringen en bedrijfsontwikkeling in ondersteunde gebieden als subsidies aan achtergebleven gebieden zijn te beschouwen in de zin van artikel 3, lid 8, van de basisverordening.

Om deze claim te kunnen beoordelen, werd onderzocht of aan de criteria van genoemd artikel is voldaan.

i) Beoordeling

a) Positieve factoren

- (30) De schenkingen worden toegekend in het algemene kader van de regionale steun, die bij wet en in de regionale programma's van Noorwegen is omschreven.
- (31) De regionale steun wordt toegekend op grond van het BBP per hoofd van de bevolking, de werkloosheid en de bevolkingsdichtheid. Drie zones, de zones A, B en C, die samen ongeveer 25 % van de Noorse bevolking tellen, komen hiervoor in aanmerking. De rest van Noorwegen komt niet voor regionale steun in aanmerking.
- (32) Voor elke in aanmerking komende zone zijn steunplafonds vastgesteld, afhankelijk van het ontwikkelingsniveau van die zone. De minst ontwikkelde zone A (het uiterste Noorden van Noorwegen) kan steun ontvangen tot 50 % van de subsidiabele kosten, zone B tot 30 % en zone C tot 25 %. Alle percentages omvatten een supplement voor middelgrote en kleine bedrijven.
- (33) De regio's die voor regionale steun in aanmerking komen zijn duidelijk afgebakende aaneengesloten geografische gebieden.

Noorwegen is onderverdeeld in 19 provincies en 435 gemeenten. Alle voor regionale steun in aanmerking komende regio's bestaan uit een combinatie van gehele provincies en groepen gemeenten binnen provincies. De provincie is de basiseenheid wat regionale steun betreft, maar veel provincies bestaan uit gemeenten die in verschillende zones zijn ingedeeld, en verschillende provincies omvatten gemeenten die wel en gemeenten die niet voor regionale steun in aanmerking komen. Desondanks schijnt er een zekere homogeniteit te bestaan bij de toewijzing van verschillende gemeenten tot verschillende zones en de grenzen van elke zone vallen altijd met gemeentegrenzen samen.

b) Negatieve factoren

- (34) Op grond van de vier bovengenoemde factoren wordt aan de „groene” criteria van artikel 3, lid 8, van de basisverordening voldaan. Binnen de regio's is de steun echter specifiek in de zin van de basisverordening.

Zoals reeds vermeld wordt de steun voornamelijk door de rijksoverheid verleend, maar het zijn de gemeenten die de begunstigden selecteren en de steun uitbetalen. Daar de criteria voor de selectie van bedrijven subjectief zijn (zie overweging 25) zijn er verschillen tussen de provincies bij de toekenning van de steun en wordt deze derhalve binnen elke zone niet op steeds dezelfde wijze toegepast. Bovendien heeft het SND de viskwekerijsector onevenredig grote voordelen verleend. Daarom is de steun binnen elke ondersteunde regio specifiek.

- (35) Bovendien worden de criteria voor de selectie van in aanmerking komende regio's niet consequent toegepast. Volgens artikel 3, lid 8, onder iii), van de basisverordening moet aan een van de volgende twee criteria worden voldaan:

- het BBP per hoofd van de bevolking moet lager zijn dan 85 % van het nationale gemiddelde;
- het werkloosheidspercentage moet ten minste 110 % zijn van het nationale gemiddelde.

Vastgesteld werd dat alle in aanmerking komende regio's in de zones A en B (gehele provincies of groepen gemeenten) aan het BBP-criterium voldoen, maar dat de situatie in zone C ingewikkelder is. Het BBP voor zone C in zijn geheel bedraagt 81,6 % van het nationale gemiddelde, maar één provincie van zone C (Sogn of Fjordane) voldoet noch aan het BBP- noch aan het werkloosheids criterium. Hetzelfde geldt voor een aantal andere groepen gemeenten die binnen een bepaalde provincie de zone C vormen.

ii) Conclusie

- (36) Volgens artikel 3, lid 8, van de basisverordening kan steun aan gebieden die voor regionale steun in aanmerking komen, slechts als een subsidie worden beschouwd die niet tot compenserende maatregelen aanleiding geeft indien ze niet-specifiek is. In dit geval, daar de steun in alle in aanmerking komende regio's specifiek is, kan geen ervan beschouwd worden in de „groene” categorie te vallen. Dat verschillende voor regionale steun in aanmerking komende gebieden binnen zone C niet aan het BBP- of werkloosheids criterium voldoen is een tweede factor op grond waarvan zone C in elk geval uitgeschakeld moet worden. De claim dat de regionale steun in de categorie „groene” subsidies valt, moet derhalve worden verworpen.

De conclusie is derhalve dat alle SND-schenken subsidies zijn waartegen compenserende maatregelen genomen kunnen worden.

Berekening van het voordeel

- (37) Bij de controlebezoeken aan de zalmkwekers werd vastgesteld dat de SND-schenken in het algemeen voor de verwerving van vaste activa werden aangewend. Overeenkomstig artikel 4, lid 3, onder d), van de basisverordening werd de waarde van de schenking aan een periode toegerekend die overeenstemt met de normale afschrijvingstermijn van vaste activa in de industrie. Volgens algemeen gebruikte Noorse boekhoudmethoden worden productieve activa gemiddeld met 15 % per jaar afgeschreven, wat neerkomt op een afschrijvingstermijn van zeven jaar. Daar de zalmkwekers deze methoden ook toepasten, werd deze afschrijvingstermijn voor de toerekening van het voordeel van de schenkingen gebruikt.
- (38) Het totale bedrag dat in de periode van 1 januari 1989 tot het einde van de onderzoeksperiode aan de zalmkwekers was geschonken (204 miljoen Nkr.) werd gelijkmatig over zeven jaar verdeeld. Het voordeel voor elk jaar werd met de commerciële rente verhoogd, waardoor de normale kosten voor de begunstigde werden verkregen indien hij het betrokken bedrag had moeten lenen. Aldus berekend werd in de onderzoeksperiode voor een bedrag van 49,98 miljoen Nkr. aan schenkingen toegekend, in welk bedrag de rente van 8,25 % per jaar is begrepen, de gemiddelde rente in de betrokken periode.

De Noorse zalmkwekers verkochten in de onderzoeksperiode (op de binnenlandse markt en voor de export) voor 10,46 miljard Nkr.

Het bedrag van de schenkingen was dus gelijk aan 0,48 % van de totale omzet.

B. Leningen

- (39) De SND verstrekt ook leningen, waarvan er drie typen zijn:
- gewaarborgde leningen voor investeringen op lange termijn;
 - risicokapitaaleningen voor investeringen;
 - risicokapitaaleningen voor investeringen in ondersteunde gebieden.

De criteria voor de toekenning van leningen zijn dezelfde als die voor schenkingen.

Het rentepercentage is gelijk aan de rente op staatsobligaties plus een depositocommissie van 0,4 %.

Het rentepercentage bleek tijdens de onderzoeksperiode dicht bij de rente van commerciële banken te liggen. Daarvóór waren de rentetarieven van het SND echter lager dan die van commerciële banken.

Over SND-leningen behoeven gewoonlijk in het eerste en/of tweede jaar geen rente te worden betaald, zonder dat dit van invloed is op het rentepercentage.

Bestaan van de subsidie

- (40) SND-leningen zijn subsidies in de zin van artikel 2 van de basisverordening.

Er is een financiële bijdrage doordat de overheid leningen verstrekt en er wordt op drie wijzen een voordeel verkregen: a) over de lening hoeft gedurende een of twee jaar geen rente te worden betaald (afhankelijk van het bedrag van de lening en de terugbetalingstermijn), b) de rente op de lening is lager dan de rente voor soortgelijke leningen op de vrije markt, of c) leningen worden niet terugbetaald en worden door het SND kwijtgescholden.

Het SND leed tussen 1989 en het einde van de onderzoeksperiode ongeveer een verlies van 235 miljoen Nkr. op leningen aan viskwekerijen.

Specificiteit

- (41) De SND-leningen zijn dus subsidies die tot compenserende maatregelen aanleiding kunnen geven indien ze onder een van bovenomschreven categorieën vallen. Daar voor de toekenning van SND-leningen dezelfde criteria worden toegepast als voor SND-schenken (zie de overwegingen 25-28) kan worden gesteld dat de leningen ook specifiek worden toegekend. Voorts zijn er duidelijke bewijzen dat de viskwekerijsector in sommige jaren op onevenredige wijze van deze subsidie gebruik heeft gemaakt.

Berekening van het voordeel

- (42) Het voordeel van de gunstiger rentevoorzwaarden voor SND-leningen werd berekend aan de hand van de door de Commissie gecontroleerde gegevens over dergelijke leningen die door de medewerkende producenten waren verstrekt. De SND-leningen verlenen twee soorten voordelen: een voordeliger rentevoet (voor leningen die vóór 1994 werden verstrekt) en een periode van één à twee jaar gedurende welke geen rente betaald hoeft te worden.

De subsidie werd berekend door de werkelijk betaalde rente met de normale commerciële rentetarieven te vergelijken. Als commerciële rentetarieven werden de maandelijkse rentetarieven van de Norske Bank aangehouden, de voornaamste commerciële bank in Noorwegen.

Het rentevoordeel werd verdeeld over de looptijd van de lening om het jaarlijkse rentevoordeel te verkrijgen. Ten slotte werd dit voordeel aan de onderzoeksperiode toegerekend. Een medewerkende producent die banden heeft met een groot aantal bedrijven die het betrokken product kweken, heeft aanvankelijk slechts gegevens verstrekt over een beperkt aantal bedrijven in zijn groep. Gegevens over leningen die andere bedrijven in de groep hadden verkregen werden eerst ontvangen na het verstrijken van de daarvoor gestelde termijn. De door deze groep verstrekte gegevens werden derhalve buiten beschouwing gelaten omdat ze niet volledig waren.

De subsidie bleek 0,19 % te bedragen van de omzet van de medewerkende zalmproducenten die SND-leningen hadden verkregen en die de Commissie had gecontroleerd.

- (43) De verliezen die het SND had geleden ten gevolge van de niet-terugbetaling van leningen bleken voornamelijk in de periode 1990-1993 geconcentreerd. Ofschoon de voordelen, in de vorm van een vrijstelling van de door de zalmindustrie aangegane verplichtingen, regelmatig werden verkregen, dienen deze niet aan het betrokken jaar te worden toegerekend, daar de ongewone concentratie van verliezen in een korte periode „bijzondere omstandigheden” zijn in de zin van artikel 4, lid 3, onder e), van de basisverordening die een toerekening over meerdere jaren rechtvaardigen. Dit voordeel kan als een eenmalige schenking worden beschouwd en over de normale periode van zeven jaar worden verdeeld (zie overweging 37).

Een andere reden om deze werkwijze toe te passen is dat het, bij gebrek aan voldoende medewerking van de zijde van de Noorse producenten, redelijk is te veronderstellen dat zulke grote bedragen gebruikt moeten zijn om vaste activa te verwerven, daar reeds werd vastgesteld dat de meeste SND-schenken voor dit doel werden gebruikt. Indien aan dit bedrag de rente wordt toegevoegd (met gebruikmaking van de in overweging 36 genoemde parameters) is het bedrag dat aan de onderzoeksperiode wordt toegerekend 57,6 miljoen Nkr. Dit bedrag komt overeen met een subsidie van 0,55 % van de totale verkoop van Noorse zalm in de onderzoeksperiode.

Noorwegen voerde aan dat het niet redelijk was alle verliezen op leningen als subsidies te beschouwen, daar particuliere banken ook verliezen hebben geleden en het SND, zoals particuliere banken, een zeker risico aanvaardde. De aangerekende rente dekte een bepaald risico. Daar bovendien de meeste verliezen tot faillissementen leidden, waardoor de bedrijven werden stopgezet, hadden de betrokken zalmkwekers hierdoor geen voordeel verkregen.

Er wordt echter vanuit gegaan dat de verliezen gelijk staan aan een kwijtschelding van schulden door de overheid, en derhalve als een subsidie

moeten worden beschouwd. In ieder geval waren de rentetarieven van het SND lager dan de commerciële tarieven en werden aflossingsvrije perioden toegestaan. Bovendien werd geen bewijsmateriaal voorgelegd waaruit bleek dat de meeste SND-verliezen verband hielden met faillissementen, maar zelfs indien dit het geval was, valt op te merken dat de meeste vergunningen door andere kwekers werden voortgezet, die dan geen schulden meer behoeften te betalen.

- (44) De totale subsidie uit hoofde van de SND-leningen bedraagt dus 0,74 %.

C. Garanties voor leningen

- (45) De SND geeft twee soorten leninggaranties:
- gewone leninggaranties
 - leninggaranties in ondersteunde gebieden.

De garanties waarborgen de terugbetaling van leningen. De door het SND gegarandeerde leningen mogen slechts voor de financiering van investeringen of van het bedrijfskapitaal worden gebruikt. De bank die de lening verstrekt is verplicht de door het SND gegarandeerde lening te verstrekken volgens de voorwaarden die in het goedkeuringsschrijven zijn vermeld. Voordat het SND enige betaling uit hoofde van een door haar gegarandeerde lening doet, gaat ze na of de schuldenaar inderdaad insolvent is.

Bij het onderzoek bleek niet dat de garantie die het SND verstrekt van invloed is op de rente die de leningverstrekker bank aanrekent. Bovendien moet het bedrijf dat een garantie van het SND verkrijgt hiervoor een premie betalen die gelijk is aan 1 % à 1,5 % van het geleende bedrag. Vanaf 1989 is deze premie duidelijk onvoldoende geweest om de betalingen te dekken die het SND uit hoofde van de door haar verleende garanties moest verrichten. Dit geldt voor de garantieregeling in het algemeen en de viskwekerijsector in het bijzonder.

Op grond van deze regeling werden leningen die zalmkwekers bij banken hadden aangeaan door het SND terugbetaald, indien de zalmkwekers ze niet zelf konden terugbetalen. In feite kwamen deze leningen dus neer op schenkingen.

Bestaan van een subsidie en specificiteit

- (46) Bij het onderzoek is gebleken dat de leninggaranties subsidies zijn.

De financiële bijdrage van het SND houdt een voordeel in voor de zalmkwekers, daar de leninggarantie niet op commerciële voorwaarden wordt verleend. De premies waren, zelfs op lange termijn, niet toereikend om de betalingen te dekken die het SND moet verrichten indien de kwekers in gebreke blijven. Daarom vormen de betalingen die het

bedrag van de premies overschrijden een schenking aan de zalmkwekers. De subsidie is specifiek: de in de overwegingen 25-28 genoemde factoren waaruit blijkt dat de SND-schenken specifiek zijn, gelden ook voor leninggaranties. Voorts zijn er duidelijke bewijzen dat de viskwekerijsector op onevenredige wijze van deze subsidie gebruik heeft gemaakt.

Berekening van het voordeel

- (47) Tussen 1989 en het einde van de onderzoeksperiode bedroegen de verliezen van de regeling in de viskwekerijsector 317 miljoen Nkr. Overeenkomstig artikel 4, lid 3, onder b), i), van de basisverordening werden de kosten die gemaakt moesten worden om voor de regeling in aanmerking te komen, van de totale betalingen van het SND uit hoofde van de leninggaranties afgetrokken. Ofschoon de leninggaranties gelijkmatig over de jaren waren verspreid, werden bijna alle betalingen wegens het in gebreke blijven van de schuldenaar tussen 1989 en 1992 gemaakt. Gezien deze sterke concentratie kan dit voordeel als een feitelijke eenmalige schenking worden beschouwd en dient het over een periode van zeven jaar te worden verdeeld. Hier gelden dezelfde overwegingen als in het geval van de verliezen op de SND-leningen (zie overweging 43). Aan het betrokken bedrag werd de rente toegevoegd, met gebruikmaking van de in overweging 38 genoemde parameters, waarna het aan de onderzoeksperiode toe te rekenen bedrag 77,89 miljoen Nkr. bedroeg.

Het bovenstaande in aanmerking genomen blijkt de subsidie 0,74 % van de totale verkoop van Noorse zalm in de onderzoeksperiode te bedragen.

Wat de SND-leningen betreft, heeft Noorwegen aangevoerd dat het niet redelijk is alle verliezen op kredietgaranties als subsidies te beschouwen, daar zalmkwekers failliet waren gegaan op leningen waarvoor zowel het SND als particuliere banken een risico hadden aanvaard dat in de rentetarieven was doorberekend. De Raad is echter van oordeel dat de SND-leningen subsidies zijn en dat de verliezen op dergelijke leningen gelijk staan met de kwijtschelding van schulden. Voorts waren de voor de kredietgaranties berekende premies duidelijk onvoldoende om aan de verplichtingen op lange termijn te voldoen bij het in gebreke blijven van de leningnemers.

3. Vervoerssubsidies

a) Klacht

- (48) Volgens de klacht zou voor het vervoer van zalm subsidies worden toegekend om de extra kosten

van het vervoer vanuit afgelegen gebieden te compenseren.

b) Beschrijving van de regeling

- (49) Bij het onderzoek bleek dat Noorwegen via de provincies een regeling voor de subsidiëring van vervoer hanteert. De regeling is bedoeld om tegemoet te komen aan de kosten van het vervoer over lange afstanden naar de markt. De regelingen worden door de provincies toegepast en gefinancierd. Slechts vijf van de 19 provincies hanteerden een vervoerssubsidieregeling in de onderzoeksperiode, namelijk More og Romsdal, Nord-Trondelag, Nordland, Troms en Finnmark.

Voor de vervoerssubsidies was in de vijf provincies in 1995 in totaal een bedrag van 74 267 402 Nkr. uitgetrokken. In More og Romsdal, Nord-Trondelag en Finnmark werden geen subsidies toegekend voor het vervoer van verse vis. Slechts in Nordland werd het vervoer van verse vis gesubsidiëerd.

Een aantal geselecteerde sectoren in de verwerkende industrie komen in Nordland in aanmerking voor vervoerssubsidies. Deze sectoren kunnen aanvragen indienen voor een tegemoetkoming in de werkelijke vervoerskosten mits deze aanzienlijk zijn. De maximumsubsidie bedraagt 30-45 % van de totale vervoerskosten. Slechts een deel van het vervoer in het binnenland kan voor deze subsidie in aanmerking komen.

c) Bestaan van een subsidie

- (50) De regeling voor ondersteuning van de vervoerskosten is een subsidie in de zin van artikel 2 van de basisverordening.

De regeling voorziet duidelijk in een financiële bijdrage in de zin van artikel 2, lid 1, onder a), i), van de basisverordening, daar tot 45 % van de kosten door de provincies kunnen worden terugbetaald. De zalmkwekers en/of -exporteurs verkrijgen door deze regeling een voordeel, daar hun vervoerskosten lager zijn dan in normale omstandigheden het geval was geweest.

De regeling is specifiek in de zin van artikel 3 van de basisverordening. Er zijn geen duidelijke, objectieve criteria voor de toekenning van vervoerssubsidies en deze worden niet automatisch verleend. De gemeenten beschikken over een ruime beoordelingsbevoegdheid bij a) de toekenning van de subsidie, en b) de vaststelling van de terug te betalen bedragen. Bij de controle bleek dat zelfs indien een bedrijf aan de voorwaarden voor toekenning van de subsidie voldoet, zijn aanvraag zonder uitdrukkelijke motivering van de hand kan worden gewezen. De vervoerssubsidie is daarom specifiek binnen het gebied van de betrokken provincie en kan daarom tot compenserende maatregelen aanleiding geven.

d) *Berekening van het voordeel*

- (51) Het totale bedrag van de vervoerssubsidies aan bedrijven die, naast andere visproducten, ook zalm vervoerden, werd berekend. Er waren geen cijfers voor het vervoer van zalm alleen voorhanden. Bij de berekening werd uitgegaan van de bedragen voor 1995 en 1996. Het bedrag aan vervoerssubsidies dat aan de onderzoeksperiode werd toegerekend was 1,42 miljoen NKr.

De subsidie bedroeg 0,01 % van de totale waarde van de verkochte zalm in de onderzoeksperiode.

4. Regionale Commissie voor Noord-Noorwegen en Noord-Trondelag

- (52) De Regionale Commissie voor Noord-Noorwegen en Noord-Trondelag is een politiek orgaan dat het regionale beleid moet uitwerken en de commerciële en industriële ontwikkeling van de regio moet bevorderen.

Er worden middelen ter beschikking gesteld voor bijzondere ontwikkelingsmaatregelen in Noord-Noorwegen met het doel innovatie en herstructurering van de handel en de industrie in de regio te bevorderen. Er zijn programma's opgesteld voor de bevordering van het toerisme, de industrie, de visserij en de aquacultuur.

In de onderzoeksperiode werd 800 000 NKr. toegerekend ten behoeve van een project waarbij drie bedrijven waren betrokken, waaronder een bedrijf dat zich met zalm bezighoudt.

Bestaan van een subsidie

- (53) De schenking is een rechtstreekse overdracht van middelen van de overheid en is derhalve een subsidie. Het is duidelijk dat deze een voordeel voor de zalmsector inhoudt. Op ad-valorembasis is het bedrag ervan echter te gering om in het kader van deze procedure in aanmerking te worden genomen.

5. FOS/Rødfisk

a) *Klacht*

- (54) Volgens de klacht heeft de overheid de zalmkwekers gesteund via de Verkooporganisatie van de Noorse Viskwekers (FOS) en Rødfisk AS.

b) *Beschrijving van de regeling*

- (55) Aan het eind van 1989 waren vraag en aanbod op de Europese markt voor zalm niet meer in evenwicht. Gezien de problemen op de markt hebben de Noorse Organisatie van Viskwekers en FOS, de

enige exporteur van zalm in Noorwegen, in januari 1990 een programma opgezet om de zalm in te vriezen en op te slaan, met het doel een bepaalde hoeveelheid zalm niet op de markt te brengen waardoor de prijzen zouden stijgen. Om het programma te financieren moest een bijdrage aan het invriezen van de zalm van 5 NKr. per kg worden betaald. Daarnaast ging de FOS een lening van 1,3 miljard NKr. aan bij de Christiana Bank, en een andere lening van 600 miljoen NKr. bij een consortium van Noorse banken.

In oktober 1991 ondervond FOS ernstige financiële problemen bij de terugbetaling van de lening. Bovendien besliste de Rechtbank van Trondheim op 28 oktober 1991 dat de bijdrage van 5 NKr. voor het invriezen van de zalm met de wet in strijd was. Hierdoor ontstond ernstige twijfel of FOS wel in staat was de schuld aan de banken terug te betalen, waardoor de FOS in november 1991 failliet ging.

De banken en de Noorse overheid hebben toen overleg gepleegd om een oplossing voor deze crisis te vinden. Voordat de FOS failliet ging, had ze 90 000 ton zalm ingevroren en de meeste zalmkwekers die zalm aan de FOS leverden, hadden nog rekeningen bij haar uitstaan. De banken en de Noorse overheid maakten afspraken over de liquidatie van de FOS, die tot de oprichting van Rødfisk leidde, dat belast was met de liquidatie van FOS. Rødfisk is een consortium van de belangrijkste Noorse banken die de voornaamste leningen aan FOS hadden verstrekt. De twee belangrijkste zaken die Rødfisk moest regelen, waren de verkoop van de resterende voorraad en de betaling van de viskwekers die rekeningen bij de FOS hadden uitstaan. Ten tijde van het faillissement bedroeg de voorraad nog 35 000 ton bevroren zalm.

De middelen voor Rødfisk kwamen van de banken en de Noorse overheid. De overheid verstrekte een renteloze lening van 400 miljoen NKr. die nooit werd terugbetaald en uiteindelijk werd afgeschreven. De banken namen claims op de failliete FOS over voor een bedrag van 560 miljoen NKr.

Het pas opgerichte Rødfisk betaalde 49 % van de uitstaande facturen van de zalmkwekers en verkocht de bevroren zalm op niet-traditionele markten. Noorwegen kwam zelfs met de Europese Commissie overeen de zalm niet in de Gemeenschap te verkopen.

Bij het onderzoek bleek tevens dat Rødfisk in 1992 leningen heeft verstrekt aan zalmkwekers tegen een rente van 6 %, terwijl de commerciële rentevoet in die tijd 11,5 % bedroeg.

c) *Bestaan van een subsidie***Overheidssubsidies aan Rødfisk**

- (56) De renteloze lening van 400 miljoen Nkr. die de Noorse overheid aan Rødfisk had verstrekt en die vervolgens werd afgeschreven, is een subsidie in de zin van artikel 2 van de basisverordening.

De financiële bijdrage bestaat uit een eenmalige schenking van 400 miljoen Nkr. overeenkomstig artikel 2, lid 1, onder a), i), van de basisverordening.

De zalmkwekers verkregen door het gebruik van de subsidie door Rødfisk een dubbel voordeel: a) een gedeeltelijke betaling van hun claim op FOS, hetgeen ze onder normale marktomstandigheden niet zouden hebben verkregen, en b) leningen tegen een gunstige rente.

Ofschoon de subsidie van 400 miljoen Nkr. aan Rødfisk was verstrekt en niet rechtstreeks aan de zalmkwekers, is het redelijk te concluderen dat deze in het voordeel van de kwekers was, daar Rødfisk uitsluitend was opgericht om de problemen die door het faillissement van FOS waren ontstaan, op te lossen. Het bedrag van 400 miljoen Nkr. wordt beschouwd te zijn gebruikt voor de betaling van de uitstaande rekeningen en de toekenning van voordelige leningen.

Specificiteit

- (57) De subsidie is duidelijk specifiek daar alleen zalmkwekers voor de betalingen door Rødfisk in aanmerking konden komen.

De eenmalige schenking van 400 miljoen Nkr. is derhalve een subsidie die tot compenserende maatregelen aanleiding geeft.

Onder verwijzing naar de overeenkomst met de Europese Commissie (zie overweging 55) voerde de Noorse overheid aan dat het, gezien de omstandigheden toendertijd, het niet redelijk was weer op deze zaak terug te komen en compenserende maatregelen te nemen. De Raad is echter van oordeel dat de overeenkomst geen bepalingen bevat die verhinderen dat beschermingsmaatregelen worden genomen en daar de gevolgen van de subsidiëring zich nog steeds doen voelen, is hij zelfs verplicht compenserende maatregelen te nemen om verdere schade te voorkomen.

Leningen van de banken aan de FOS

- (58) De leningen van de banken bleken op commerciële voorwaarden te zijn toegekend. Christiana Bank was in die tijd een particuliere bank en bijna de gehele lening werd uiteindelijk terugbetaald. Ofschoon een aantal banken die later leningen aan de FOS en aan Rødfisk hebben verstrekt gedurende enige tijd in handen van de overheid waren, zijn er

geen aanwijzingen dat de leningen niet op commerciële voorwaarden werden verstrekt.

Voorzover bepaalde banken in handen van de overheid waren, als in artikel 1, lid 3, van de basisverordening omschreven, was er een financiële bijdrage in de vorm van leningen aan de FOS en Rødfisk. Daar de banken echter op commerciële basis hebben gewerkt en Rødfisk de leningen heeft terugbetaald, hebben de zalmkwekers hierdoor geen voordeel verkregen.

Berekening van het voordeel

- (59) Eenmalige leningen voor een groot bedrag worden aan een periode toegerekend die overeenstemt met de normale afschrijvingsperiode voor vaste activa in de betrokken bedrijfstak.

Het totale bedrag van de subsidie (400 miljoen Nkr.) werd over een periode van zeven jaar verdeeld, daar, zoals in verband met de SND-subsidies reeds uitgelegd, zeven jaar de normale afschrijvingstermijn is in Noorwegen (overweging 37). Het aan de onderzoeksperiode toe te rekenen bedrag was 97,94 miljoen Nkr. Zoals in het geval van de SND-subsidies werd aan dit bedrag de gewogen gemiddelde rente op leningen aan de viskwekerijsector in de onderzoeksperiode toegevoegd (8,25 %), daar de zalmkwekers rente hadden moeten betalen indien ze het bedrag bij een commerciële bank hadden geleend.

De subsidie bedroeg 0,94 % van de totale waarde van de verkochte zalm in de onderzoeksperiode.

II. REGELINGEN WAARTEGEN GEEN COMPENSERENDE MAATREGELEN KUNNEN WORDEN GENOMEN

6. De Noorse Raad voor Onderzoek (RCN)

- (60) Volgens de indiener van de klacht besteedt de Noorse Raad voor Onderzoek (RCN) per jaar 100 miljoen Nkr. aan vijf verschillende onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma's op het gebied van de viskwekerij.

Doel van de RCN is de bevordering van onderzoek en ontwikkeling in verscheidene bedrijfstakken in Noorwegen. Deze steun kan aan universiteiten, onderzoekinstellingen en bedrijven worden toegekend. De zalmkwekers bleken in de onderzoeksperiode voor een bedrag van 24 miljoen Nkr. steun van de RCN te hebben ontvangen.

De Noorse overheid had aangevoerd dat deze subsidie in de categorie „groene subsidies” valt daar aan de voorwaarden van artikel 3, lid 7, van de basisverordening wordt voldaan. Vastgesteld werd dat de RCN tot 50 % van de kosten voor fundamenteel industrieel onderzoek kan steunen en 25 % van de kosten voor toegepast onderzoek; deze percentages kunnen voor middelgrote en kleine

bedrijven met 10 % worden verhoogd. De kosten vallen onder de definitie van „in aanmerking te nemen kosten” van artikel 3, lid 7, en de percentages liggen ruimschoots onder de daarin genoemde maxima van 75 % en 50 %.

Geconcludeerd werd dat de door de RCN toegekende steun voor onderzoek en ontwikkeling niet tot compenserende maatregelen aanleiding geeft.

Bovendien, afgezien van de vraag of de steun van de RCN in de „groene” categorie valt, is niet gebleken dat deze specifiek is.

7. Raad voor de Uitvoer van Zeevisserijproducten

- (61) Dit orgaan werd in 1991, als opvolger van de FOS, opgericht om Noorse zeeproducten op exportmarkten te promoten. De uitgaven van dit orgaan zijn gestegen van 2 miljoen Nkr. in 1992 tot 35 miljoen Nkr. in 1995.

Gebleken is dat deze Raad geen steun verleent aan individuele zalmkwekers of -exporteurs, maar de verkoop van het product door middel van deelneming aan handelsbeurzen en de organisatie van reclamecampagnes bevordert.

Dit orgaan wordt rechtstreeks gefinancierd door bijdragen van zalmkwekers. De middelen komen dus uit particuliere bron en de verleende hulp is geen subsidie.

8. Noord-Noorse Ontwikkelingsmaatschappij

- (62) Volgens de indiener van de klacht verleende de Noord-Noorse Ontwikkelingsmaatschappij, die voor 30 % in handen is van de staat en ook gedeeltelijk in handen van overheidsorganen zoals SIVA, DNM en de Provincie Troms, subsidies en neemt ze deel aan het aandelenkapitaal van aquacultuurbedrijven en andere bedrijven.

De Noord-Noorse Ontwikkelingsmaatschappij bleek een openbare investeringsmaatschappij te zijn die aandelenkapitaal en advies verstrekt aan middelgrote en kleine bedrijven in Noord-Noorwegen met groei- en winstmogelijkheden. De maatschappij is in 1992 opgericht en de activiteiten zijn in de zee-sector geconcentreerd.

Het is duidelijk dat de Noord-Noorse Ontwikkelingsmaatschappij middelen voor investeringen verstrekt aan bedrijven in het Noorden van Noorwegen. De maatschappij is in handen van de overheid, maar streeft naar een winst van die ten minste 8 à 10 % hoger is dan de rente op risicoloze beleggingen per jaar. In juni 1996 heeft ze de grootste investering in de zalmsector gedaan, door 8,5

miljoen Nkr. in een zalmkwekerij te investeren, waarbij ze 34,5 % van de aandelen verwierf. Bij het onderzoek van deze aandelenverwerving werd bevestigd dat de Noord-Noorse Ontwikkelingsmaatschappij op lange termijn werkt en dat het de bedoeling is dat de geïnvesteerde bedragen voldoende winst opleveren. De aandelenverwerving lijkt vanuit het standpunt van een verstandige particuliere investeerder verantwoord, gezien de economische vooruitzichten van het bedrijf. Tevens werd vastgesteld dat vroegere aandelenverwervingen in de viskwekerijsector rendabel zijn. Bovendien zijn er geen aanwijzingen, in de gevallen waarin de aandelen van de betrokken bedrijven een marktprijs hadden, dat de Noord-Noorse Ontwikkelingsmaatschappij meer dan die prijs heeft betaald.

De deelname aan het aandelenkapitaal is weliswaar een financiële bijdrage van de overheid, maar de ontvanger heeft hierdoor geen voordeel verkregen. Deze deelname is dus geen subsidie waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen.

9. Sties Transport

a) Klacht

- (63) Volgens de klacht heeft Sties Transport, dat 70 % à 80 % van de Noorse zalm vervoert, de laatste jaren verliezen geleden. Er zouden sterke aanwijzingen zijn dat de Noorse staat de verliezen van Sties op zich heeft genomen.

b) Beschrijving van de regeling

- (64) Sties Thermo-Transport AS heeft zijn naam op 1 juni 1996 gewijzigd in Nor-Cargo Thermo AS (hierna „Nor-Cargo” genoemd). Nor-Cargo is gespecialiseerd in het nationale en internationale vervoer van temperatuurgevoelige producten zoals zalm. Het aandeel van Nor-Cargo in het vervoer van Noorse zalm was tien jaar geleden ongeveer 50 %, maar dit aandeel is gedaald tot 36 % in 1994, 34 % in 1995 en 24 % in 1996.

Nor-Cargo heeft in 1994 en 1995 een kleine winst gemaakt (4 % op de omzet). Het bedrijf in zijn geheel heeft tussen 1992 en 1995 geringe verliezen geleden. Bij het onderzoek bleek dat deze verliezen gedekt werden uit de middelen van het bedrijf (in vroegere jaren opgebouwde reserves) of door een bijdrage van een winstgevende zusteronderneming binnen de Cargo-groep.

Nor-Cargo heeft uitgelegd dat het zalm tegen een prijs moet vervoeren die dicht bij de kostprijs ligt, gezien de sterke concurrentie op de vervoermarkt. Er worden geen speciale kortingen toegekend voor het vervoer van zalm.

Nor-Cargo is geheel in handen van Nor-Cargo AS, een particuliere onderneming, met als drie voornaamste aandeelhouders: Vesteralens Dampskipselskap (VD), Stavagerske Dampskipselskap (SD) en Troms Fylkes Dampskipselskap (TFD). VD en TFD zijn beide voor 25 % in handen van gemeenten, maar deze hebben geen vertegenwoordiger in de raad van bestuur van Nor-Cargo. Bij het onderzoek bleek niet dat plaatselijke of nationale overheidsinstanties enige invloed op de gang van zaken bij Nor-Cargo uitoefenden.

c) *Bestaan van een subsidie*

- (65) Het vervoer door Nor-Cargo is om de volgende redenen geen subsidie in de zin van artikel 2 van de basisverordening:

Op de eerste plaats valt Nor-Cargo niet onder de in artikel 1, lid 3, van de basisverordening gegeven omschrijving van een overheid of een overheidsinstantie. Nor-Cargo Thermo is voor 100 % in handen van het particuliere bedrijf Nor-Cargo. Hoewel gemeenten en staatsbedrijven een minderheidsbelang (ongeveer 16 %) in Nor-Cargo hebben, bleek bij het onderzoek niet dat deze enige invloed hadden op het besluitvormingsproces van Nor-Cargo.

Op de tweede plaats heeft Nor-Cargo geen financiële bijdrage geleverd aan de zalmkwekers. Het bedrijf verleent zijn diensten op de normale marktvoorwaarden. Nor-Cargo concurreert als particulier bedrijf op de Noorse vervoermarkt.

Op de derde plaats hanteerde Nor-Cargo geen bijzonder voordelige tarieven voor de zalmkwekers en heeft deze kwekers daarom geen voordeel toegekend.

Ten slotte werden de verliezen van Nor-Cargo niet door de overheid of een overheidsinstantie gedekt. Alle verliezen werden gedekt door de middelen van het bedrijf of door een overdracht van middelen binnen de Nor-Cargo-groep.

Er is daarom geen sprake van subsidiëring.

10. Staatsbanken

a) *Klacht*

- (66) Volgens de klacht hebben Noorse staatsbanken, na de bankcrisis in Noorwegen, de verliezen in de zalmsector gefinancierd. Ongeveer 14 % van de leningen aan de zalmsector zouden in 1991 zijn afgeschreven.

b) *Beschrijving*

- (67) De Noorse banken leden in 1987 ernstige verliezen op leningen en in de daaropvolgende jaren werden deze verliezen steeds ernstiger. In 1989 hadden acht banken hun totale vermogen verloren en konden ze niet langer aan hun verplichtingen voldoen. In het begin van 1991 bleek dat het garantiefonds voor de particuliere banken niet meer aan de behoeften aan kapitaal van het bedrijfsleven zou kunnen voldoen.

De overheid heeft daarom in 1991 een Bankverzekeringsfonds opgericht (Wet nr. 2 van 15 maart 1991) om op speciale voorwaarden leningen te verstrekken aan het garantiefonds van de banken en uiteindelijk een belang te nemen in de banken. In oktober 1991 richtte de overheid een Bankinvesteringsfonds op dat aan het kapitaal van banken kon participeren en leningen op commerciële basis kon verstrekken. Op deze wijze verwierf de overheid in de periode 1991/1992 een meerderheidsbelang in de meeste grote Noorse banken. Het belang van de overheid in sommige banken is sindsdien verminderd of verdwenen.

Deze maatregelen werden noodzakelijk geacht om het Noorse bankwezen te redden en om het bedrijfsleven en de plaatselijke overheden van middelen te voorzien.

Ofschoon het Bankverzekeringsfonds door gebruik van zijn stemrecht zeggenschap had over de banken, had het geen bemoeienis met de commerciële gang van zaken bij de banken. De bewering dat de overheid van het Bankverzekeringsfonds gebruik heeft gemaakt om bepaalde sectoren te begunstigen, lijkt ongegrond. Bij het onderzoek bleek niet dat banken die geheel of gedeeltelijk in handen van de staat waren, hun klanten op een andere dan de gewone zakelijke wijze hebben behandeld.

c) *Bestaan van een subsidie*

- (68) De Noorse banken waarin de overheid een belang heeft, hebben niet gehandeld op een wijze die met tot compenserende maatregelen aanleiding gevende subsidiëring overeenstemt.

Bij het onderzoek bleek dat de zalmkwekers geen voordeel hebben verkregen. Zoals hierboven vermeld bleven de banken tegen de gewone commerciële rentetarieven leningen verstrekken. De rente die de viskwekerijen werd aangerekend in de periode dat de overheid een belang in de banken had, was gelijk aan de rente op langlopende staatsobligaties (meer dan elf jaar), plus 1,5 à 2 %. Deze rente werd ook aan andere sectoren aangerekend.

Bij controle bleek dat de rente op aan zalmkwekers verstrekte leningen vergelijkbaar was met de nationale gemiddelde rente van alle banken op leningen aan alle sectoren. De zalmsector heeft geen gunstiger behandeling verkregen.

Bij het onderzoek bleek dat de betrokken banken in de periode vanaf 1987 ernstige verliezen hebben geleden op leningen aan de viskwekerijsector. Deze verliezen zijn in 1990 en 1991 sterk toegenomen, maar waren in 1994 nagenoeg verdwenen. De verliezen bestonden dus al toen de banken nog in particuliere handen waren. Er zijn geen aanwijzingen dat de participatie van de overheid in de banken van invloed was op de leningpraktijken van die banken of dat ze hierdoor op voordeliger voorwaarden leningen gingen verstrekken. De verliezen op leningen aan de viskwekerijsector waren juist het grootst in 1990, voordat de overheid een belang in een van de grote banken had verworven. Verliezen op leningen aan zalmkwekers in de periode dat de overheid een belang had in de banken waren te wijten aan de aanhoudende problemen in die sector in het begin van de jaren negentig (na de overproductie en het invriesprogramma van de FOS). Er waren geen aanwijzingen dat de banken ten aanzien van de viskwekers geen normale handelspraktijken toepasten. Het is weliswaar zo dat het dankzij overheidsinterventie in de banksector mogelijk was dat de zalmkwekers steun bleven ontvangen, en dat deze steun er wellicht niet was geweest indien de overheid niet had ingegrepen.

De verliezen op de leningen in de periode waarin de banken staatseigendom waren, stonden echter gelijk aan steeds terugkerende voordelen en zou aan het betrokken jaar zijn toegerekend. Een eventuele subsidie zou daarom geen invloed meer hebben gehad. Voorts is er geen bewijs dat de ontvangen voordelen specifiek waren.

11. Participatie van het SND

- (69) Het SND heeft ongeveer 120 miljoen Nkr. geïnvesteerd in bedrijven in de zalmsector. Bij het onderzoek bleek dat het SND streeft naar een redelijk rendement op zijn investeringen, en uit de boeken van het SND blijkt dat zijn investeringen inderdaad winstgevend zijn. In de gevallen waarin de aandelen van bedrijven een marktprijs hadden, heeft het SND niet meer dan die prijs betaald.

Deze participaties waren een financiële bijdrage van de overheid, maar de zalmkwekers hebben hierdoor geen voordeel verkregen, daar niet gebleken is dat de investeringspraktijken van het SND van die van particuliere investeerders in Noorwegen verschillen.

Uit het onderzoek bleek dus niet dat er sprake was van subsidiëring.

12. Andere instellingen

- (70) Volgens de klacht zouden de Noorse zalmkwekerijen nog steeds subsidies ontvangen van een aantal andere overheidsinstanties die in de klacht waren genoemd.

Vastgesteld werd dat geen van deze instanties financiële steun verleenden die een subsidie vormen in de zin van de basisverordening.

a) Noorse Zalmfokkersorganisatie

- (71) De Noorse Zalmfokkerorganisatie geeft geen financiële bijdragen aan zalmkwekers. De organisatie is de opvolger van het Norske Fiskroppdretteres Avlstasjon AS (NFA AS) dat in 1985 werd opgericht door de Noorse organisatie van Viskwekers, de Verkooporganisatie van de Viskwekers en de Nationale Organisatie van Visfokkers. De Noorse Zalmfokkersorganisatie is een fusie van de NFA AS en het pas opgerichte bedrijf Akva Gen AS te Sunndaløra. Na het plaatsen van de aandelen bij deelnemers in de viskwekerijsector, had de Noorse Zalmfokkersorganisatie een kapitaal van 21 182 000 Nkr. dat over 149 aandeelhouders was verdeeld. De SND is een van de aandeelhouders.

b) VESCO

- (72) Het Nationale Centrum voor Contractueel Veterinair Onderzoek en Commerciële Diensten (VESCO) is een aandelenvenootschap die geheel in handen is van het Ministerie van Landbouw. VESCO gaat op nationaal en internationaal niveau contracten aan om onderzoek uit te voeren voor handel, industrie en de openbare sector. VESCO is de voornaamste distributeur van veterinaire vaccins in Noorwegen.

VESCO maakte winst op de verkoop van goederen en diensten aan viskwekerijen. Het werkte op commerciële basis en heeft de zalmkwekers geen subsidies verleend waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen.

c) SIVA

- (73) SIVA is een overeenkomstig de Wet op Staatsondernemingen opgerichte staatsonderneming die geheel in handen is van de Noorse staat, vertegenwoordigd door het Ministerie van Plaatselijk Bestuur en Arbeid. De financiële activiteiten van SIVA hebben betrekking op de bouw en verhuur van industriegehouden en deelname aan de oprichting van regionale investeringsmaatschappijen.

SIVA heeft deelgenomen aan de oprichting van de Noord-Noorse Ontwikkelingsmaatschappij (zie overweging 62), en bezit 25,62 % van het aandelenkapitaal van deze maatschappij ten bedrage van 60,3 miljoen Nkr. Zoals reeds vermeld heeft de Noord-Noorse Ontwikkelingsmaatschappij in

viskwekerijen geïnvesteerd, maar SIVA heeft in de onderzoeksperiode geen investeringen gedaan in viskwekerijen noch heeft ze financiële transacties in die sector ondernomen.

d) *Veterinaire Staatslaboratoria*

- (74) De Veterinaire Staatslaboratoria (SVL) omvatten de wetenschappelijke veterinaire diagnoselaboratoria bestaande uit het Centraal Veterinair Laboratorium te Oslo en de regionale veterinaire laboratoria te Sandnes, Bergen, Trondheim en Harstad. Naast diagnostisch werk voor dieren, inclusief vissen en schaaldieren, is de SVL een raadgevend orgaan voor landbouwinstanties op het gebied van ziektebestrijding en het beheer van de officiële voorschriften betreffende de gezondheid van dieren en waterdieren. De viskwekerijen moeten voor de diagnoses van de SVL betalen, die ook gezondheidscertificaten aan visexporteurs afgeven (indien het land van invoer dit eist) waarvoor betaald moet worden.

Een andere belangrijke activiteit van de SVL in verband met vis is het onderzoek van de verschillende aspecten van ernstige ziekten die zich in de Noorse viskwekerijen hebben voorgedaan. Dit onderzoek werd deels gefinancierd door subsidies van de Noorse Raad voor Onderzoek en deels uit eigen middelen of middelen die het bedrijfsleven of de overheid ter beschikking stelden om bepaalde onderzoeken uit te voeren.

De financiering houdt geen voordeel in voor de zalmkwekers en kan geen aanleiding geven tot compenserende maatregelen.

a) *Het Garantie-instituut voor Exportkredieten*

- (75) Het Garantie-instituut voor Exportkredieten (GIEK) is een openbare instelling. GIEK verleent garanties en verzekert exportkredieten voor Noorse bedrijven in het algemeen. De uitvoer van zalm naar de Gemeenschap werd derhalve meermalen door GIEK verzekerd in het kader van zijn commerciële kredietprogramma's op korte termijn, indien de Noorse exporteur een krediet aan de Europese afnemer had toegestaan.

Het verlenen van garanties is een financiële bijdrage in de zin van artikel 2, lid 1, onder a), van de basisverordening. Het GIEK verzekert exportkredieten waarvoor de exporteur een premie betaalt. De premie wordt geacht alle kosten van het GIEK voor de transactie te dekken, met inbegrip van de risico's van claims en verliezen. Dit volgt uit het juridisch kader van het GIEK, de jaarlijkse rijksbegroting. Volgens de begroting is het GIEK bevoegd exportkredieten te verzekeren mits de kosten worden gedekt. In 1995 heeft het GIEK dekking verleend voor de uitvoer van vis voor een bedrag van ongeveer 1 800 miljoen Nkr. Volgens de

interne controle van het GIEK heeft het naar raming een nettowinst gemaakt van 1,5 tot 2 miljoen Nkr.

Bij het onderzoek bleek dat het GIEK-programma aan de OESO-regeling inzake de door de overheid gesteunde exportkredieten voldoet en dat de in deze regeling voorgeschreven rentetarieven worden aangehouden. Het programma valt dus onder de uitzondering waarvan sprake is in punt k) van bijlage I bij de basisverordening („Enuntiatieve lijst van exportsubsidies”).

Daar het GIEK-programma in de dekking van de gemaakte kosten voorziet en in de onderzoeksperiode winstgeven was, wordt geconcludeerd dat er geen sprake is van een subsidie waartegen compenserende maatregelen kunnen worden genomen.

f) *Gemeenschappelijk Comité voor de Visindustrie (FFK)*

- (76) Dit Comité werd op grond van de samenwerkingsovereenkomst van 9 oktober 1991 opgericht door de Noorse Vissersvereniging, de Noorse Viskwekersorganisatie, de Federatie van de Noorse Visindustrie en de Noorse Federatie van Vakverenigingen. FFK is het verbindingsorgaan voor bovengenoemde organisaties van de visindustrie en de visserijautoriteiten die door het Ministerie van Visserij worden vertegenwoordigd.

Er worden geen voordelen toegekend voor de productie of de export van zalm en evenmin worden voordelen gegeven aan individuele producenten.

g) *Vrouwencomité van de Visserijsector*

- (77) Het Vrouwencomité van de Visserijsector werd in juli 1991 door het Ministerie van Visserij opgericht. Het comité beheert de middelen die uit de begroting van het Ministerie van Visserij voor vrouwen beschikbaar worden gesteld. Het werk van het comité is met name op 66 Noorse gemeenten gericht die van de visserij afhankelijk zijn. Het voornaamste doel van het comité is de positie van de vrouw in de visserijsector en de kustgemeenten te versterken. De middelen worden niet gebruikt om bepaalde ondernemingen te steunen.

De subsidie is geen subsidie aan zalmkwekers als in de basisverordening omschreven.

III. CONCLUSIES INZAKE SUBSIDIERING

- (78) De volgende subsidies werden geacht subsidies te zijn waartegen overeenkomstig de basisverordening compenserende maatregelen genomen kunnen worden. Het bedrag van de subsidie in steeds vermeld, in procenten van de waarde:

Gedifferentieerde sociale premieheffing	0,93 %
Regionaal Ontwikkelingsfonds (SND)	
— Schenkingen	0,48 %
— Leningen	0,74 %
— Kredietgaranties	0,74 %
— Vervoersubsidies	0,01 %
— FOS/Rødfisk (Schenking)	0,94 %

Het totale bedrag van de subsidie in procenten van de waarde is 3,84 %.

D. BEDRIJFSTAK VAN DE GEMEENSCHAP

- (79) De EG-producenten die de klacht steunden vertegenwoordigen ongeveer 57 % van de totale productie van het betrokken product in de Gemeenschap en werden daarom, overeenkomstig artikel 6, lid 1, van de basisverordening, representatief geacht voor de bedrijfstak van de Gemeenschap.

E. SCHADE

1. Opmerkingen vooraf

- (80) Gegevens over productie, verkoop en marktaandeel werden gevraagd en verkregen van alle bedrijven die de klacht ondersteunden. Gezien echter het grote aantal producenten dat de klacht steunde en de bij artikel 8, lid 9, van de basisverordening vastgestelde termijnen, werden de overige schade-indicatoren gebaseerd op een representatieve steekproef van EG-producenten.
- (81) 16 van de 90 producenten die de klacht steunden, werden geselecteerd, waarbij rekening werd gehouden met de plaats van vestiging en de omvang van de bedrijven in termen van productie en verkoop. Deze bedrijven waren goed voor 73 % van de productie van de bedrijven die de klacht ondersteunden en voor 42 % van de totale productie in de Gemeenschap.
- (82) Voor de vaststelling van de schade werden de gegevens onderzocht betreffende de periode van 1992 tot de periode van augustus 1995 tot en met juli 1996. Het geografische toepassingsgebied van het onderzoek in die periode was de Gemeenschap in de samenstelling ten tijde van de inleiding van de procedure, namelijk een Gemeenschap met 15 lidstaten. De schadebeoordeling werd gebaseerd op relevante economische factoren zoals vermeld in artikel 5 van basisverordening.
- (83) Er wordt op gewezen dat reeds in 1991, in het kader van een vorige antidumpingprocedure, werd

vastgesteld dat de bedrijfstak van de Gemeenschap schade leed door de invoer met dumping van gekweekte Atlantische zalm uit Noorwegen. Sindsdien heeft de Commissie, gezien de gevolgen van de invoer van zalm uit Noorwegen, enkele malen een minimumprijs voor deze invoer vastgesteld. Deze maatregelen hadden echter hoogstens op korte termijn invloed op de markt.

- (84) De volgende schade-indicatoren moeten derhalve worden gezien in het licht van een reeds lang bestaande ongunstige situatie van de betrokken bedrijfstak van de Gemeenschap.

2. Verbruik in de Gemeenschap

- (85) Bij de berekening van het totale zichtbare verbruik van gekweekte Atlantische zalm werd rekening gehouden met de volgende factoren:

- de hoeveelheden die de EG-productenten in de Gemeenschap hebben verkocht. Gegevens hierover werden verstrekt door de Scottish Salmon Growers' Association, de Shetland Salmon Farmers' Association en de Irish Salmon Growers' Association en werden aangevuld door Eurostat-cijfers over de export uit de Gemeenschap naar derde landen;
- de invoer in de Gemeenschap van de betrokken producten (die onder de GN-codes 0302 12 00, 0303 22 00, 0304 10 13 en 0304 20 13 bij de douane worden aangegeven) uit Noorwegen;
- de invoer in de Gemeenschap van dezelfde producten uit alle andere derde landen.

Om voor de hele onderzochte periode coherente cijfers te verkrijgen voor de uitgebreide Gemeenschap van 15 landen, werd uitgegaan van de invoerstatistieken van Eurostat en de EVA. Om de cijfers vergelijkbaar te maken, werden alle gegevens in gehele visequivalenten omgezet. Te dien einde werden de invoercijfers voor verse en gekoelde zalm en voor verse en gekoelde zalmfilets gedeeld door respectievelijk 0,9 en 0,65.

Opgemerkt dient te worden dat de GN-codes 0302 12 00, 0304 10 13 en 0304 20 13 ook betrekking hebben op producten die niet onder deze procedure vallen (bijv. Pacifische zalm en/of wilde zalm), maar waarvan de ingevoerde hoeveelheden, gezien de vermelde oorsprong, als te verwaarlozen konden worden beschouwd.

- (86) Aldus berekend is het zichtbare verbruik van gekweekte Atlantische zalm in de Gemeenschap gestegen van 201 037 ton in 1992 tot 316 866 ton in de laatste twaalf onderzochte maanden (namelijk van 1 augustus 1995 tot en met 31 juli 1996), dat wil zeggen met 58 %.

3. Invoervolume en marktaandeel

- (87) De invoer uit Noorwegen is steeds aanzienlijk gestegen — van 134 338 ton in 1992 tot 211 597 ton in de laatste twaalf onderzochte maanden (dus met 58 %) — welke stijging met die van het verbruik in de Gemeenschap overeenstemt.
- (88) Het marktaandeel in de Gemeenschap van zalm uit Noorwegen daalde van ongeveer 67 % in 1992 tot ongeveer 62 % in 1993 en 1994, waarna het in 1995 en de laatste twaalf onderzochte maanden weer tot 67 % steeg.
- (89) Het feit dat zalm uit Noorwegen in de laatste vier en een half jaar zijn zeer aanzienlijke marktaandeel op een sterk groeiende markt heeft weten te behouden illustreert de positie van de Noorse producenten zalm op de EG-markt. Bovendien vond deze sterke stijging van de invoer plaats ondanks de minimuminvoerprijzen die de Commissie in die periode had opgelegd (zie overweging 123).

4. Prijzen van de Noorse zalm

a) Algemene trend

- (90) Uit de statistieken blijkt dat de cif-invoerprijs van zalm uit Noorwegen tussen 1992 en de laatste twaalf onderzochte maanden (namelijk van 1 augustus 1995 tot en met 31 juli 1996) daalde en wel 27 % goedkoper werd. Deze ontwikkeling lijkt erop te wijzen dat de Noorse exporteurs zich niet steeds aan de minimuminvoerprijzen hebben gehouden die in die tijd van kracht waren.

b) Onderbieding

- (91) De prijzen van de in de steekproef opgenomen EG-producenten werden, voor de laatste twaalf onderzochte maanden, vergeleken met die van de Noorse producenten. Voor de EG-producenten werden de prijzen van schoongemaakte zalm met kop gebruikt. Deze categorie zalm is goed voor meer dan 65 % van de verkoop van alle soorten zalm door de in de steekproef opgenomen EG-producenten en het merendeel van de verkoop in de Gemeenschap door de Noorse producenten.
- (92) Voor de Noorse exporteurs werden de prijzen op de verkoopcijfers gebaseerd die de aan het dumping- en subsidieonderzoek medewerkende Noorse exporteurs hebben verstrekt. Deze prijzen werden op het niveau grens Gemeenschap, na inkleding, gebracht.
- (93) De gewogen gemiddelde prijzen per maand werden vergeleken. Voor de EG-producenten werden de prijzen af fabriek genomen, in een handelsstadium

dat met dat van de Noorse invoer vergelijkbaar was. Bij deze vergelijking bleek dat de maandelijke onderbiedingsmarges tot 12 % gingen. Bovendien bleek de onderbieding het sterkst te zijn tijdens de meest belangrijke verkoopperiode, namelijk de periode vlak voor Kerstmis.

- (94) Zalm is een basisproduct dat op een transparante en concurrerende markt wordt verhandeld. Het product wordt dagelijks verkocht en de leveranciers moeten zich snel, dat wil zeggen per uur of dag, aanpassen aan prijsverlagingen van concurrenten, waardoor de beoordeling van de onderbieding wordt bemoeilijkt. De vastgestelde onderbiedingsmarges moeten derhalve worden gezien in het licht van de voortdurende druk die de Noorse zalm op de marktprijzen uitoefende.
- (95) Volgens sommige importeurs moeten de Noorse prijzen bij de prijsvergelijking naar boven worden bijgesteld vanwege het feit dat de consument bereid is iets meer te betalen voor Schotse zalm. Deze bewering kon echter niet worden gestaafd. Met name kon niet worden aangetoond dat er verschillen waren in fysieke kenmerken die een prijscorrectie zouden rechtvaardigen.

5. Situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap

5.1. Algemeen

a) Productie

- (96) De productie van het betrokken product door de bedrijfstak van de Gemeenschap steeg van 45 801 ton in 1992 tot 90 206 in de laatste twaalf onderzochte maanden. Deze productiegroei werd door de toegenomen vraag veroorzaakt, waardoor de EG-producenten hun kostprijs konden verminderen en hun productiviteit verhogen. Uit de gegevens die de in de steekproef opgenomen bedrijven hadden verstrekt bleek dat ze in de laatste twaalf onderzochte maanden met hetzelfde aantal werknemers 2,35 maal zoveel hadden geproduceerd als in 1992.

b) Verkoopvolume en marktaandeel

- (97) De verkoop van de EG-bedrijven op de EG-markt nam toe van 42 535 ton in 1992 tot 82 885 ton in de laatste twaalf onderzochte maanden, dat wil zeggen met 40 320 ton. Deze toename moet worden afgezet tegen de toename van het verbruik in de Gemeenschap in dezelfde periode van bijna 116 000 ton.

- (98) Uit de ontwikkeling van de verkoop in vergelijking met die van het zichtbare verbruik in de Gemeenschap blijkt dat het marktaandeel van de EG-producenten steeg van 21,2 % in 1992 tot 28,9 % in 1994 en daarna tot 26,2 % daalde in de laatste twaalf onderzochte maanden.

5.2. Gegevens die bij de in de steekproef opgenomen bedrijven werden verkregen

c) Capaciteit en bezettingsgraad

- (99) Bij het onderzoek bleek dat de in de steekproef opgenomen bedrijven verschillende criteria hanteerden om de capaciteit te meten. Daarom konden geen betrouwbare historische gegevens worden verkregen over de capaciteit die vóór de laatste twaalf onderzochte maanden aanwezig was. De cijfers betreffende de capaciteit in deze laatste twaalf maanden die door de Scottish Environment Protection Agency waren verstrekt, een pas opgericht bureau dat duurzame capaciteitsgrenzen vaststelt, bleken wel betrouwbaar te zijn. Op grond van deze cijfers bleek de bezettingsgraad in de laatste twaalf onderzochte maanden 59 % te bedragen.

d) Prijsontwikkeling

- (100) De prijzen van de in de steekproef opgenomen bedrijven daalden tussen 1992 en de laatste twaalf onderzochte maanden met 24 %. Deze prijsvermindering ligt zeer dicht bij de prijsvermindering van de zalm uit Noorwegen, de voornaamste leverancier op de EG-markt, waaruit bleek dat de EG-bedrijven geen weerstand konden bieden aan de druk die door de Noorse zalm op de prijzen werd uitgeoefend.
- (101) De Noorse exporteurs stelden dat de daling van de prijzen uitsluitend was veroorzaakt door een wereldwijde verbetering van de kostenefficiëntie van zalmproducenten.
- (102) De productie en omzet van de EG-producenten is in de onderzochte periode inderdaad gestegen, waardoor de kostprijs kon worden gedrukt en de productiviteit aanzienlijk vooruitging. Bij het onderzoek kwam echter vast te staan dat de rentabiliteit van de EG-producenten ondanks deze factoren onvoldoende was, omdat de prijzen meer zijn gedaald dan de productiviteit is gestegen. Het is weliswaar zo dat de prijs van zalm daalt indien de productiekosten dalen, maar de achteruitgang van de winstgevendheid van de bedrijfstak van de Gemeenschap wordt hierdoor niet verklaard (zie overweging 103).

e) Rentabiliteit

- (103) De gemiddelde rentabiliteit verbeterde in 1993 ten opzichte van 1992, maar ging daarna achteruit ofschoon de markt groeide en de bedrijven hun

kosten hadden verlaagd. De gemiddelde rentabiliteit bereikte bovendien nooit het minimumwinstniveau (ongeveer 15 % op de omzet) dat noodzakelijk wordt geacht in een risicovolle bedrijfstak als deze (gezien de onzekerheden in verband met ziektes, roofdieren en slecht weer) en was in de laatste twaalf onderzochte maanden op het laagste punt (3,3 %) sinds 1992. De meeste in de steekproef opgenomen bedrijven leden in de laatste twaalf onderzochte maanden aanzienlijke verliezen.

- (104) De Commissie had een winst van 15 % als normale winstmarge aangehouden, welk cijfer door de Noorse exporteurs als abnormaal hoog werd beschouwd.
- (105) Zoals reeds eerder vermeld bleek bij het onderzoek dat een winst van 15 % over de omzet in deze bedrijfstak noodzakelijk was. Afgezien van de vele risico's in deze bedrijfstak, als hiervoor vermeld, werd genoemd cijfer bevestigd door onderzoek naar de winstmarges in de zalmkwekerijsector voordat deze door de invoer van gesubsidieerde producten schade ondervond. Voorts stemde dit cijfer overeen met de winstmarges in andere, vergelijkbare bedrijfstakken in de Gemeenschap, zoals de forellen- en de pluimveesector. Bovendien werd een winst van 15 % als een redelijke, en zelfs vrij lage raming beschouwd door een EG-kwekerij die in Noorse handen was. Dit bedrijf was van oordeel dat 15 % voor kleinere bedrijven zelfs aan de lage kant was. Ten slotte bleek bij het onderzoek dat dit cijfer van 15 % overeenstemde met de gecumuleerde winsten op de verkoop in het kader van normale handelstransacties die de in de steekproef opgenomen Noorse kwekers en exporteurs op de binnenlandse markt maakten.

f) Werkgelegenheid

- (106) Het aantal arbeidsplaatsen bij de in de steekproef opgenomen EG-bedrijven bleef tussen 1992 en de laatste twaalf onderzochte maanden stabiel. Deze bedrijven waren goed voor ongeveer 1 100 arbeidsplaatsen die rechtstreeks met de productie van gekweekte Atlantische zalm verband hielden. Naar raming zouden in dezelfde periode in totaal 3 300 personen bij deze bedrijfstak in zijn geheel zijn tewerkgesteld.

g) Investerings

- (107) De investeringen zijn tussen 1992 en de laatste twaalf onderzochte maanden toegenomen. Deze toename moet echter worden gezien in het licht van de bijzondere situatie van de zalmindustrie waarin meer dan de helft van de investeringen in de periode vervangingen waren. Voorts lijkt de netto-investering, voor een groeiende bedrijfstak waarin de aanschaf van het nieuwste materiaal cruciaal is, onvoldoende voor een duurzame groei op langere termijn.

6. Conclusie

- (108) Bij de beoordeling of de bedrijfstak van de Gemeenschap in de onderzochte periode aanmerkelijke schade heeft geleden, werd rekening gehouden met de volgende gegevens:
- (109) Bij het onderzoek is gebleken dat de in de steekproef opgenomen EG-producenten in de onderzochte periode te maken hebben gehad met een aanzienlijke druk op de prijzen waardoor deze aanzienlijk zijn gedaald. De financiële situatie van de betrokken producenten is hierdoor sterk achteruitgegaan: de rentabiliteit van de in de steekproef opgenomen bedrijven was in het algemeen te laag en vele producenten leden verliezen. Een aantal bedrijven is onlangs gesloten en het voortbestaan van sommige in de steekproef opgenomen bedrijven staat op het spel. Voorts dient de achteruitgang van de rentabiliteit te worden gezien in het licht van de aanzienlijke prestaties op het gebied van de productiviteit in de onderzochte periode. Wat het marktaandeel van de EG-producenten betreft, wordt erop gewezen dat dit, na een verbetering in 1994, weer daalt, ondanks de aanzienlijke toename van het verbruik.
- (110) Gezien het bovenstaande werd geconcludeerd dat de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijke schade heeft geleden in de zin van artikel 5, lid 1, van de basisverordening. De conclusie is voornamelijk gebaseerd op de druk die op de prijzen werd uitgeoefend, gekoppeld aan de afnemende en duidelijk onvoldoende rentabiliteit van de in de steekproef opgenomen EG-producenten.

F. OORZAAK VAN DE SCHADE

- (111) Bij de beoordeling of de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden aan de invoer van gesubsidieerde producten uit Noorwegen was te wijten of dat andere factoren die schade hebben veroorzaakt of daartoe hebben bijgedragen, werden de volgende elementen onderzocht.

1. Oorzakelijk verband tussen de betrokken invoer en de schade

- (112) Daar de zalm uit Noorwegen met dumping werd ingevoerd in de periode waarin de Noorse producenten subsidies ontvingen waartegen compenserende maatregelen genomen kunnen worden, kunnen de gevolgen van dumping en subsidiëring niet worden gescheiden en moeten deze tezamen worden onderzocht.
- (113) Bij het onderzoek of de aanmerkelijke schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden het gevolg was van de invoer met dumping van gesubsidieerde producten, werd in de eerste plaats geconstateerd dat de schade voornamelijk voortvloeide uit de voortdurende druk op prijzen en de verminderde rentabiliteit van de EG-producenten,

terwijl tezelfdertijd de invoer van goedkope zalm uit Noorwegen aanzienlijk toenam. Ten gevolge hiervan heeft Noorwegen op een groeiende markt een aanzienlijk marktaandeel (67 %) kunnen behouden. Bovendien daalden de prijzen van de Noorse zalm in de onderzochte periode aanzienlijk en in de meest belangrijke verkoopperiode werd een onderbieding tot 12 % vastgesteld. In dit verband dient erop te worden gewezen dat de markt voor zalm transparant is. Op een dergelijke markt is het waarschijnlijk dat de voornaamste aanbieder in dit geval Noorwegen, de druk op de prijzen veroorzaakt.

- (114) Gezien het bovenstaande wordt geconcludeerd dat dumping en subsidiëring van zalm uit Noorwegen tezamen de aanmerkelijke schade hebben veroorzaakt die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden.

2. Andere factoren

- (115) De ontwikkeling van het verbruik in de Gemeenschap, de ontwikkeling en de gevolgen van de invoer uit andere derde landen en het concurrentievermogen van de zalmindustrie van de Gemeenschap werden onderzocht in verband met de beoordeling of deze factoren de schade konden hebben veroorzaakt die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden.

a) Verbruik in de Gemeenschap

- (116) Het verbruik in de Gemeenschap van gekweekte Atlantische zalm is steeds toegenomen en is tussen 1992 en de laatste twaalf onderzochte maanden met 58 % gestegen. De door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade kan dus niet aan een daling van de vraag zijn te wijten.

b) Invoer uit andere derde landen

- (117) Het marktaandeel van zalm uit derde landen die niet bij deze procedure zijn betrokken (voornamelijk de Faeröer, Chili, Canada en IJsland) is in de betrokken periode gedaald van 12 % tot 7 %. Derhalve werd geconcludeerd dat deze invoer slechts van geringe invloed was.

c) Concurrentievermogen van de bedrijfstak van de Gemeenschap

De EG-producenten van zalm hebben hun concurrentievermogen tussen 1992 en de laatste twaalf onderzochte maanden sterk verbeterd. De productie per werknemer werd meer dan verdubbeld, de mortaliteit onder de vissen daalde met 23 % en het gemiddelde gewicht van de geproduceerde zalm nam met 25 % toe. Bovendien steeg de winstgevendende export van de EG-producenten van 3 266 ton in 1992 tot 7 321 ton in de laatste twaalf onderzochte maanden. Op grond van deze cijfers kan worden gesteld dat de bedrijfstak van de Gemeenschap een aanzienlijke kostenefficiëntie heeft bereikt.

3. Conclusie

- (118) Gezien het bovenstaande werd geconcludeerd dat de invoer met dumping van gesubsidieerde zalm uit Noorwegen, op zich, aanmerkelijke schade heeft toegebracht aan de bedrijfstak van de Gemeenschap. Voorts is de schade die door de betrokken invoer is veroorzaakt voor een groot deel ook aan subsidiëring te wijten, hoewel de subsidiëring-marge lager was dan de dumpingmarge.

G. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

1. Algemeen

- (119) Op grond van al het voorgelegde bewijsmateriaal werd onderzocht of er dwingende redenen waren, ondanks de conclusies inzake subsidiëring en daaruit voortvloeiende schade, die tot de conclusie leiden dat het niet in het belang van de Gemeenschap was in het onderhavige geval maatregelen te nemen. Te dien einde is nagegaan wat de gevolgen van eventuele maatregelen zouden zijn voor alle betrokkenen bij deze procedure en wat de consequenties voor hen zouden zijn indien geen maatregelen werden genomen.
- (120) Bij deze beoordeling werd, overeenkomstig de basisverordening, bijzondere aandacht geschonken aan het feit dat het noodzakelijk is de handelsverstoringen van schadeveroorzakende dumping weg te nemen en de concurrentie te herstellen.

2. Belang van de bedrijfstak van de Gemeenschap

- (121) In de eerste plaats dient erop te worden gewezen dat de producenten van gekweekte Atlantische zalm in de Gemeenschap reeds lang te lijden hebben van de oneerlijke handelspraktijken van de Noorse exporteurs.
- (122) Reeds in 1991 is de Commissie tot de conclusie gekomen dat deze zich aan schadeveroorzakende dumping schuldig maakten, maar toen werd besloten (Besluit 91/142/EEG van de Commissie⁽¹⁾), ondanks het feit dat zowel dumping als schade werden vastgesteld, geen maatregelen te nemen omdat de Noorse overheid op nationaal niveau maatregelen had genomen die, naar men aannam, de markt zouden stabiliseren.
- (123) Vervolgens heeft de Commissie de laatste jaren herhaaldelijk minimuminvoerprijzen vastgesteld (november 1993, februari 1994, maart 1994) en voor de laatste maal, bij Verordening (EG) nr. 2907/

95⁽²⁾, van 16 december 1995 tot en met 13 juni 1996. De minimuminvoerprijzen waren gerechtvaardigd op grond van het feit dat de omvang van de invoer en de prijzen van de ingevoerde producten de markt verstoorden of dreigden te verstoren, dat daardoor economische, sociale of milieuproblemen ontstonden en dat daarom onmiddellijk maatregelen moesten worden genomen. In tegenstelling tot antidumpingrechten of compenserende rechten was het voor het vaststellen van deze maatregelen niet nodig eerst te onderzoeken of het exportland zich aan oneerlijke handelspraktijken had schuldig gemaakt. Deze maatregelen hadden echter niet het gewenste gevolg.

- (124) Gezien het bovenstaande is de Commissie van oordeel dat indien geen effectieve maatregelen worden genomen om de schadelijke gevolgen van de dumping van gesubsidieerde Noorse zalm weg te nemen, de situatie van de bedrijfstak van de Gemeenschap achteruit zal blijven gaan tot het punt waarop deze bedrijfstak in zijn voortbestaan wordt bedreigd.
- (125) Er wordt aan herinnerd dat de bedrijven in de Gemeenschap die Atlantische zalm kweken, gewoonlijk kleine en middelgrote bedrijven zijn die in rurale en meestal minder ontwikkelde gebieden van de Gemeenschap zijn gelegen (doelstelling 1 — regio's), waar niet veel economische bedrijvigheid is. Zoals boven vermeld hebben deze bedrijven hun productiviteit steeds vergroot, die derhalve niet in twijfel wordt getrokken. Tijdens de reorganisatie die heeft plaatsgevonden, zijn een aantal kleine bedrijven overgenomen door producenten die van grote concerns deel uitmaken. Indien geen maatregelen worden genomen zullen de investeringen van de EG-bedrijven om de productiviteit te verbeteren en de bedrijven te reorganiseren vergeefs zijn geweest, nog afgezien van het feit dat het aantal concurrenten op de markt dan zal afnemen.

3. Belang van andere bedrijfstakken van de Gemeenschap

- (126) Een aantal bedrijven lager in de productieketen, zoals rokerijen en groothandelsbedrijven die zalm verhandelen, beweerden dat maatregelen ten aanzien van gekweekte Atlantische zalm uit Noorwegen nadelige gevolgen voor hen zouden hebben. Deze bedrijven stelden dat ze de zalm niet elders konden betrekken indien er, ten gevolge van de maatregelen, minder zalm uit Noorwegen op de markt komt. Ze stelden voorts dat indien de gekweekte Atlantische zalm uit Noorwegen duurder zou worden, ze de kosten aan de eindge-

(¹) PB L 69 van 16. 3. 1991, blz. 32.

(²) PB L 304 van 15. 12. 1995, blz. 38.

bruiker zouden doorberekenen die dan op een ander product zou overschakelen. Tevens werd erop gewezen dat rechten op onbewerkte zalm uit Noorwegen ertoe zouden leiden dat de Noorse zalmverwerkende industrie zich ten koste van de zalmverwerkende bedrijven in de Gemeenschap zou uitbreiden.

(127) In de eerste plaats wordt erop gewezen dat bij het onderzoek is gebleken dat de EG-bedrijven hun productie kunnen verhogen en dit zouden doen als ze van een behoorlijk rendement verzekerd waren. Indien de voorgestelde maatregelen tot een verlaging van de invoer van gekweekte Atlantische zalm uit Noorwegen zouden leiden, dan kan dit product bovendien nog steeds uit andere landen worden ingevoerd, bijvoorbeeld Chili, Canada, IJsland en de Faeröer.

(128) De prijzen die de EG-producenten na de instelling van de maatregelen zullen aanrekenen, zullen waarschijnlijk niet hoger zijn dan strikt noodzakelijk is om een redelijke opbrengst te verkrijgen. Bij een sterke stijging aan de prijzen van de EG-producenten zullen de andere exportlanden hoogstwaarschijnlijk een veel groter aandeel op de EG-markt verwerven. Bovendien is er een andere factor die een te sterke prijsstijging van in de Gemeenschap gekweekte Atlantische zalm waarschijnlijk zal verhinderen: namelijk de beschikbaarheid op de EG-markt, tegen een iets lagere prijs, van de zalmforel, een sterk op zalm gelijkend product dat zalm kan vervangen en waarvan de verkoop ook door de steeds grotere invoer met dumping van gesubsidieerde Atlantische zalm uit Noorwegen schijnt te zijn getroffen.

(129) Wat de concurrentie betreft die de zalmverwerkende bedrijven in de Gemeenschap mogelijkwijs zullen ondervinden van in Noorwegen verwerkte zalm, wordt opgemerkt dat de antidumpingrechten en compenserende rechten geheven zullen worden op de onbewerkte zalm die slechts een deel vertegenwoordigt van de kosten van de bewerkte zalm. De voorgestelde rechten zijn niet zo hoog dat ze tot een vermindering van de zalmverwerking in de Gemeenschap zullen leiden. Tenslotte verwerken en verhandelen de meeste rokerijen in de Gemeenschap ook in de Gemeenschap geproduceerde zalm en andere producten en zijn dus niet geheel afhankelijk van zalm uit Noorwegen.

(130) Voorts dient te worden opgemerkt dat, om de waarschijnlijke gevolgen van de maatregelen op de verwerkende industrie in de Gemeenschap te beoordelen, de Commissie vragenlijsten heeft gezonden aan alle bedrijven die lid waren van de

drie organisaties van handelaars en verwerkende bedrijven die zich hadden aangemeld en die gevraagd hadden te worden gehoord.

(131) In totaal werden 93 vragenlijsten verzonden, maar er werd slechts één volledig en controleerbaar antwoord ontvangen, waardoor het niet mogelijk is geweest de eventuele gevolgen van het instellen van maatregelen voor de bedrijven in de Gemeenschap die de gekweekte Atlantische zalm zal verwerken of verhandelen, op representatieve basis te beoordelen.

(132) Uit de tot dusverre verkregen informatie is echter gebleken dat de kosten van de grondstof, dat wil zeggen van gekweekte Atlantische zalm, ongeveer 45 % bedraagt van de totale kosten om gerookte zalm te produceren. Dit betekent dat, indien de prijs van de grondstof met, bijvoorbeeld, 10 % verhoogd zou worden, de kosten om gerookte zalm te produceren slechts met 4,5 % zouden toenemen.

(133) Bovendien werden uit diverse betrouwbare bronnen gegevens verkregen die erop wijzen dat de situatie van de zalmverwerkende bedrijven in de Gemeenschap sterk uiteenloopt. Enerzijds zijn er bedrijven die kant-en-klaarmaaltijden bereiden en deel uitmaken van grote concerns. Daar de kosten van de grondstof vis voor deze bedrijven slechts een beperkt deel zijn van de kosten van het eindproduct, is het niet waarschijnlijk dat ze door de hier bedoelde maatregelen in beduidende mate getroffen zullen worden. Anderzijds zijn er bedrijven die zalm roken of inmaken en die meer afhankelijk zijn van de prijzen van de grondstof. Deze bedrijven zullen een deel van de extra kosten waarschijnlijk aan het volgende handelsstadium doorberekenen. Als in overweging 132 reeds vermeld, zal de kostenstijging beperkt zijn. In ieder geval wijzen de tot nu toe verkregen gegevens erop dat slechts bij een prijsstijging van meer dan 20 % het gevaar bestaat dat de consument op een ander product zal overschakelen.

4. Belang van de importeurs

(134) Een aantal importeurs hebben in het algemeen gesteld dat beschermende maatregelen voor hen nadelig zouden zijn.

(135) Als hierboven uiteengezet is het de bedoeling dat de voorgestelde maatregelen de EG-producenten in staat zullen stellen zich van de schadelijke gevolgen van subsidiëring te herstellen, maar deze maatregelen zullen het de importeurs niet onmogelijk maken zalm uit Noorwegen of andere landen aan te kopen, noch zullen deze maatregelen grotere prijsstijgingen veroorzaken dan die welke nodig zijn om de EG-producenten in de Gemeenschap in staat te stellen weer redelijke winsten te maken.

5. Belang van de consument

- (136) De organisatie die de consumenten vertegenwoordigt (BEUC) stelde dat beschermende maatregelen niet in het belang van de consument zijn, daar ze het aanbod beperken en/of tot een prijsverhoging voor de consument leiden.
- (137) Als hierboven uiteengezet, zijn er andere aanbieders op de markt en zijn er vervangingsproducten, waardoor de eindgebruiker weinig of geen gevolgen van de maatregelen zal ondervinden. Daar de rechten op de cif-invoerprijs worden geheven, zal het effect daarvan op de kleinhandelsprijzen veel geringer zijn. Voorts wordt erop gewezen dat het gemiddelde verbruik van zalm in de Gemeenschap op 0,8 kg per hoofd van de bevolking per jaar wordt geraamd, zodat de gevolgen voor de consument in het algemeen gering zullen zijn.

6. Conclusie

- (138) Na alle hierboven vermelde aspecten zorgvuldig te hebben onderzocht, werd geconcludeerd dat het in het belang van de Gemeenschap is voorlopige compenserende maatregelen in te stellen op de invoer van gekweekte Atlantische zalm van oorsprong uit Noorwegen, daar er geen dwingende redenen zijn die tot de conclusie leiden dat het niet in het belang van de Gemeenschap is dergelijke maatregelen te nemen.

H. COMPENSERENDE MAATREGELEN

1. Hoogte van de compenserende maatregelen

- (139) Overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van de basisverordening werd onderzocht of maatregelen voor een lager bedrag dan het vastgestelde subsidiebedrag voldoende zouden zijn om een einde te maken aan de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap had geleden.
- (140) Geoordeeld werd dat de maatregelen de bedrijfstak van de Gemeenschap in staat moesten stellen de prijzen te berekenen die in afwezigheid van de invoer van gesubsidieerde producten zouden zijn berekend. Dar er geen gegevens zijn die op het tegendeel wijzen, wordt aangenomen dat deze prijzen de productiekosten en een redelijke winstmarge dekken. De invoerprijs dient daarom dienovereenkomstig te worden verhoogd.
- (141) Bij de berekening van de noodzakelijke prijsverhoging dienden de prijzen van de gesubsidieerde zalm vergeleken te worden met verkoopprijzen die overeenstemmen met de productiekosten in de Gemeenschap en een redelijke winst. Een winst van 15 % werd het minimum geacht om het voort-

bestaan van de betrokken sector te verzekeren. Bij het vaststellen van het winstniveau werd rekening gehouden met het feit dat de betrokken bedrijfstak veel risico's kent, gezien onder meer de duur van het productieproces (18-24 maanden), ziekerisico's, schadelijke organismen, en slechte weersomstandigheden, de onvoorspelbaarheid van de prijzen van een product dat als basisproduct wordt verhandeld, en de geringe houdbaarheid van het product. Een voldoende winstmarge was ook noodzakelijk om ervoor te zorgen dat de EG-producenten de financiële middelen kunnen verwerven die deze bedrijfstak bijzonder hard nodig heeft om op een snel groeiende markt concurrerend te blijven.

Gezien het bovenstaande werden de gewogen gemiddelde exportprijzen, in de laatste twaalf onderzochte maanden, voor de productsoorten die voor de bepaling van de prijszonderbiedingsmarge waren gebruikt (zie overweging 91), op het niveau franco grens Gemeenschap, zo nodig gecorrigeerd voor vervoerskosten, douanerechten en kosten na invoer, vergeleken met de gewogen gemiddelde verkoopprijzen die de geselecteerde EG-producenten hadden aangerekend, eventueel verhoogd om de productiekosten te dekken en met de bovengenoemde winstmarge van 15 %.

Hoogte van het recht

- (142) Geoordeeld werd dat het verschil tussen deze prijzen door een recht kon worden gedekt. Om de in overweging 15 genoemde redenen verdient het aanbeveling een enkel recht voor de gehele uitvoer uit Noorwegen aan te houden.
- (143) Om de hoogte van het recht te bepalen werden de aldus vastgestelde prijsverhogingen uitgedrukt in een percentage van de gewogen gemiddelde waarde van de ingevoerde producten, franco grens Gemeenschap.
- (144) Bij deze vergelijking bleek het schadeeliminatieniveau 12,28 % te bedragen. Daar deze marge hoger is dan de vastgestelde subsidiemarge, dient het compenserende recht op de subsidiemarge te worden afgestemd.

2. Verbintenissen

- (145) Zoals in overweging 7 reeds vermeld, hebben de Noorse regering en de in bijlage I vermelde Noorse exporteurs, nadat ze kennis hadden genomen van de voorlopige bevindingen van de Commissie, verbintenissen aangeboden overeenkomstig artikel 10 van de basisverordening.
- (146) De Commissie heeft deze verbintenissen onderzocht en was overeenkomstig artikel 10, lid 1, van oordeel dat ze aanvaardbaar waren, dar ze een einde zouden maken aan de schadelijke gevolgen van subsidiëring.

(147) De Commissie heeft het Raadgevend Comité geraadpleegd dat geen bezwaar heeft gemaakt tegen de aanvaarding van deze verbintenissen. De verbintenissen die door Noorwegen en de in bijlage I vermelde exporteurs zijn aangeboden, werden bij Besluit 97/634/EEG (1) aanvaard. Het onderzoek dient derhalve te worden beëindigd zonder dat ten aanzien van deze exporteurs rechten worden ingesteld.

3. Definitieve compenserende rechten

(148) Niettegenstaande de aanvaarding van verbintenissen die door een groot aantal Noorse exporteurs zijn aangeboden, dienen residuele rechten te worden ingesteld op de invoer van het betrokken product van oorsprong uit Noorwegen om ervoor te zorgen dat maatregelen van toepassing zijn op de gehele invoer van het betrokken product uit Noorwegen en om te voorkomen dat het niet-naleven van de verbintenissen voordeel oplevert. Bovendien dient te worden vastgesteld welk recht van toepassing is indien de verbintenissen worden ingetrokken of niet nagekomen.

a) Hoogte van het recht

(149) Het definitieve compenserende recht op gekweekte Atlantische zalm die wordt uitgevoerd door bedrijven die geen verbintenis hebben aangeboden of die hun verbintenis intrekken of niet-nakomen is 3,8 %.

b) Heffing en beheer van de rechten

(150) Met het oog op een doelmatige heffing van de rechten en gezien het grote aantal exporteurs die verbintenissen hebben aangeboden, dient de Commissie het recht te hebben, na raadpleging van het Raadgevend Comité de bijlage bij deze verordening te wijzigen teneinde de vrijstelling van de betaling van rechten tot nieuwe exporteurs uit te breiden die aanvaardbare verbintenissen hebben aangeboden.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. a) Er wordt een definitief compenserend recht ingesteld op de invoer van gekweekte (andere dan wilde) Atlantische zalm, ingedeeld onder de GN-codes ex 0302 12 00 (Taric-code 0302 12 00*19), ex 0304 10 13 (Taric-code 0304 10 13*19), ex 0303 22 00 (Taric-code 0303 22 00*19) en ex 0304 20 13 (Taric-code: 0304 20 13*19) van oorsprong uit Noorwegen.

b) Dit recht is niet van toepassing op wilde Atlantische zalm (Taric-codes 0302 12 00*11, 0304 10 13*11, 0303 22 00*11). Voor de toepassing van deze verordening wordt onder wilde Atlantische zalm die zalm verstaan ten aanzien waarvan ten genoegen van de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van landing, aan de hand van alle door de belanghebbenden voor te leggen douane- en vervoersdocumenten kan worden aangetoond dat deze op zee gevangen is.

2. Het recht dat van toepassing is op de prijs franco grens Gemeenschap, voor inklaring, bedraagt 3,8 % (aanvullende Taric-code 8900). Dit recht is evenwel niet van toepassing op de gekweekte Atlantische zalm die wordt uitgevoerd door de in bijlage I vermelde bedrijven.

3. Tenzij anders vermeld, zijn de bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

Artikel 2

Indien een nieuwe exporteur in het betrokken exportland ten genoegen van de Commissie aantoont dat hij de in artikel 1, lid 1, omschreven goederen in de onderzoeksperiode niet heeft uitgevoerd, kan de Commissie, na raadpleging van het Raadgevend Comité, bijlage I wijzigen om de vrijstelling van de betaling van de rechten tot de nieuwe exporteur uit te breiden.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 september 1997.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. POOS

(1) Zie bladzijde 81 van dit Publicatieblad.

BIJLAGE

	Naam bedrijf	Taric-code		Naam bedrijf	Taric-code
1.	A. Øvreskotnes AS	8095	57.	Gjendemsjø Fisk AS	8299
2.	A.B.A. AS	8096	58.	Grieg Seafood AS	8300
3.	Agnefest Seafood	8325	59.	Gunnar Klo AS	8301
4.	Alamar AS	8097	60.	Haafa fisk AS	8302
5.	Alsvåg Fiskeprodukter AS	8098	61.	Hallvard Leroy AS	8303
6.	Altafjord Oppdrett AS	8099	62.	Herøy Filetfabrikk AS	8304
7.	Aqua Export AS	8100	63.	Herøy Lakseoppdrett AL	8305
8.	Aqua Partner AS	8101	64.	Hirsholm Norge AS	8306
9.	Aqua Supply AS	8107	65.	Hitramat & Delikatesse AS	8154
10.	Aquatrade AS	8108	66.	Hydro Seafood Sales AS	8159
11.	Arctic Group International AS	8109	67.	Hydrotech-gruppen AS	8161
12.	Arctic Product AS	8110	68.	Icelandic Freezing Plants Norway AS	8165
13.	Arctic Superior AS	8111	69.	Imperial Salmon Co. AS	8171
14.	Arne Mathisen AS	8112	70.	Incofood AS	8172
15.	AS Aalesundfisk	8113	71.	Inter Road AS	8173
16.	AS Austevoll Fiskeindustri	8114	72.	Inter Sea AS	8174
17.	AS Keco	8115	73.	J. Meinert AS	8175
18.	AS Møre Codfish Company	8116	74.	Jan og Einar Martinussen AS	8176
19.	AS Nortraders Ltd	8117	75.	Janas AS	8177
20.	AS Refsnes Fiskeindustri	8118	76.	Joh. H. Pettersen AS	8178
21.	AS West Fish Sales Ltd	8119	77.	Johan J. Helland AS	8179
22.	Astor AS	8120	78.	Karl Storm Andersen Eft AS	8180
23.	Atlantic King Stranda AS	8121	79.	Karsten J. Ellingsen AS	8181
24.	Atlantic Seafood AS	8122	80.	Kr. Kleiven & Co. AS	8182
25.	Atlantis AS	8123	81.	Kurt F. Løseth & Co. AS	8183
26.	Borkowski & Røsnes AS	8124	82.	Labeurie Norge AS	8184
27.	Brødrene Aasjord AS	8125	83.	Lafjord Group AS	8185
28.	Brødrene Eilertsen AS	8126	84.	Langfjord Laks AS	8186
29.	Brødrene Karlsen AS	8127	85.	Leica Fiskeprodukter	8187
30.	Brødrene Remø AS	8128	86.	Leonhard Products AS	8423
31.	Christiansen Partner AS	8129	87.	Lofoten Seafood Export AS	8188
32.	Clipper Seafood AS	8130	88.	Lorentz A. Lossius AS	8189
33.	Coast Seafood AS	8131	89.	Ma-vo Norge AS	8190
34.	Companhia do Bacalhau Lda AS	8132	90.	Marex AS	8326
35.	Dåfjord Laks AS	8133	91.	Marinco AS	8191
36.	Delfa Norge AS	8134	92.	Marine Seafood AS	8196
37.	DM Direkte Markedsføringsbyrå	8135	93.	Marstein Seafood AS	8197
38.	DNHS Fishing Company AS	8399	94.	Master Seafood AS	8198
39.	Domstein Salmon AS	8136	95.	Melands Røkeri Eftf. AS	8199
40.	E. Slorer Jacobsen & Co. AS	8137	96.	Memo Food AS	8200
41.	Ecco Fisk & Delikatesse	8138	97.	Midtco AS	8201
42.	Edvard Johnsen AS	8139	98.	Misundfisk AS	8202
43.	Euro laks AS	8140	99.	Myre Sjømat AS	8203
44.	Euronor AS	8141	100.	Naco Trading AS	8206
45.	Fader Martin AS	8142	101.	Namdal Salmon AS	8207
46.	Fiskeforsyningen AS	8143	102.	Nature Sea-lect Ltd	8208
47.	Fjord Aqua Group AS	8144	103.	Neptun Stavanger AS	8209
48.	Fjord Trading Ltd AS	8145	104.	Nergård AS	8210
49.	Fonn Egersund AS	8146	105.	Nils Williksen AS	8211
50.	Fossen AS	8147	106.	Niscan Corporation	8212
51.	Fresh Atlantic AS	8148	107.	Nisja Trading AS	8213
52.	Fresh Marine Company AS	8149	108.	Nor-Food AS	8214
53.	Fryseriet AS	8150	109.	Nor-Trade International	8215
54.	Frøya Fiskeindustri AS	8151	110.	Nordhav AS	8216
55.	Gigante Fiskekroken AS	8152	111.	Nordic Group ASA	8217
56.	Gje-vi AS	8153	112.	Nordreisa Laks AS	8218

	Naam bedrijf	Taric-code		Naam bedrijf	Taric-code
113.	Norexport AS	8223	152.	Scan-Mar AS	8263
114.	Norfi Produkter AS	8227	153.	Scanfood AS	8264
115.	Norfood Group AS	8228	154.	Sea Eagle Group AS	8265
116.	Norfra Eksport AS	8229	155.	Sea Star International AS	8266
117.	NorMan Trading Ltd AS	8230	156.	Sea-Bell AS	8267
118.	Nornir Group AS	8231	157.	Seaco AS	8268
119.	Norsk Akvakultur AS	8232	158.	Seacom AS	8269
120.	Norsk Sjømat AS	8233	159.	Seacom Nord AS	8270
121.	Northern Seafood AS	8307	160.	Seafood Farmers of Norway Ltd AS	8271
122.	Nortrade AS	8308	161.	Seanor AS	8272
123.	Norway Royal Salmon Sales AS	8309	162.	Sekkingstad AS	8273
124.	Norway Royal Salmon AS	8312	163.	Sigerfjord-Fisk AS	8274
125.	Norway Seafarms AS	8313	164.	Sirena Norway AS	8275
126.	Norway Seafoods ASA	8314	165.	Skaarfisk Group AS	8276
127.	Norwegian Salmon AS	8315	166.	Skarpsno Mat	8277
128.	Norwell AS	8316	167.	SL Fjordgruppen AS	8278
129.	Notfisk Arctic AS	8234	168.	SMP Marine Produkter AS	8279
130.	Nova Sea AS	8235	169.	Sotra Fiskeindustri AS	8280
131.	NTC Norwegian Taste Company AS	8236	170.	Starfish	8281
132.	Ocean Superior Products AS	8237	171.	Stavanger Røkeri AS	8282
133.	Oddvin Bjørge AS	8238	172.	Stjernelaks AS	8283
134.	Ok-Fish Kvalheim AS	8239	173.	Stokfish Norway AS	8284
135.	Omega Sea AS	8240	174.	Stolt Sea Farm AS	8285
136.	Oster Sea Products AS	8241	175.	Storm Company AS	8286
137.	Pan Fish Sales AS	8242	176.	Superior AS	8287
138.	Pero Food AS	8243	177.	Svenodak AS	8288
139.	Polar Gigante AS	8246	178.	Terra Seafood AS	8289
140.	Polar Seafood Norway AS	8247	179.	Thorleif E. Ellingsen AS	8293
141.	Prilam Norvège AS	8248	180.	Timar Seafood AS	8294
142.	Pundslett Fisk	8251	181.	Torget International AS	8297
143.	Roger AS	8253	182.	Torris Products Ltd AS	8298
144.	Rolf Olsen Seafood AS	8254	183.	Troll Salmon AS	8317
145.	Ryfisk AS	8256	184.	Uniprawns AS	8318
146.	Rørvik Fisk-og fiskematforretning AS	8257	185.	Vareberg's Røykeri	8319
147.	Saga Lax Norge AS	8258	186.	Vest Agentur AS	8320
148.	Sagalax Nord AS	8259	187.	Vie de France Norway AS	8321
149.	Salomega AS	8260	188.	Vikenco AS	8322
150.	Sandanger AS	8261	189.	Wannebo International AS	8323
151.	Sangoltgruppa AS	8262	190.	West Fish Norwegian Salmon AS	8324

Verklaring van de Raad

De Raad verklaart dat hij, indien de in artikel 10, lid 9, van Verordening (EG) nr. 3284/94 omschreven situaties betreffende de niet-nakoming of intrekking van verbintenissen op een exporteur van toepassing zijn, via de schriftelijke procedure een door de Commissie na raadpleging van het Raadgevend Comité voorgelegd voorstel tot wijziging van bijlage I van deze verordening zal behandelen met het oog op een zo spoedig mogelijke aanname ervan, om de vrijstelling van de betaling van de rechten ten aanzien van die exporteur te herroepen.

VERORDENING (EG) Nr. 1892/97 VAN DE COMMISSIE

van 29 september 1997

tot vaststelling van de voor bepaalde steunbedragen in Zweden en het Verenigd Koninkrijk toe te passen landbouwomrekeningskoersen en de daaruit resulterende maximumbedragen van de compenserende steun

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 724/97 van de Raad van 22 april 1997 tot vaststelling van de compenserende en andere maatregelen bij aanzienlijke revaluaties met negatieve gevolgen voor de landbouwinkomens⁽¹⁾, en met name op artikel 7,

Overwegende dat overeenkomstig artikel 3 van Verordening (EG) nr. 2990/95 van de Raad⁽²⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1451/96⁽³⁾, wat de Zweedse kroon betreft, en artikel 3 van Verordening (EG) nr. 724/97, wat het pond sterling betreft, de landbouwomrekeningskoersen die van toepassing zijn op de steunbedragen als bedoeld in artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van 28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95⁽⁵⁾, niet verlaagd worden in verband met de aanzienlijke revaluatie van de betrokken valuta's; dat echter op grond van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 724/97 de landbouwomrekeningskoersen die op de in artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 3813/92 bedoelde bedragen van toepassing is, toch verlaagd wordt wanneer als gevolg van de maatregelen in verband met een aanzienlijke revaluatie, deze koers meer dan 11,5 % hoger is dan de landbouwomrekeningskoersen die ze vervangt; dat in dat geval de toe te passen landbouwomrekeningskoersen gelijk is aan de vervangen landbouwomrekeningskoersen, vermeerderd met 11,5 %;

Overwegende dat de op bepaalde steunbedragen als bedoeld in artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 3813/92 toe te passen landbouwomrekeningskoersen voor de Zweedse kroon en het pond sterling met ingang van 1 augustus 1997 verlaagd zijn, om te voorkomen dat het verschil met de lopende landbouwomrekeningskoersen groter dan 11,5 % zou zijn; dat, om het beheer van de betrokken bedragen te vergemakkelijken, nader moet worden bepaald welke koersen met ingang van 1 augustus 1997 gelden voor de betrokken steunbedragen;

Overwegende dat op grond van artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 724/97 compenserende steun wordt toegekend om het effect van de verlaging van de landbouwomrekeningskoersen die van toepassing zijn voor de

in artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 3813/92 bedoelde steunbedragen te compenseren; dat deze compensatie wordt verleend in de vorm van de aanvullende bedragen bij de compenserende steun die wordt toegekend overeenkomstig Verordening (EG) nr. 805/97 van de Commissie van 2 mei 1997 houdende uitvoeringsbepalingen inzake de compenserende maatregelen bij aanzienlijke revaluaties⁽⁶⁾; dat voor Zweden en het Verenigd Koninkrijk het maximale aanvullende bedrag van de eerste tranche van de compenserende steun voor de verlaging van de in artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 3813/92 bedoelde steunbedragen, waarvoor het ontstaansfeit op 1 augustus 1997 plaatsvindt, moet worden vastgesteld;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van de betrokken comités van beheer,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De landbouwomrekeningskoers 1 ecu = 0,833821 pond sterling, die op 31 juli 1997 van toepassing is voor de in artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 3813/92 bedoelde steunbedragen waarvoor het ontstaansfeit op 1 augustus plaatsvindt, wordt per 1 augustus 1997 voor de betrokken steunbedragen vervangen door 1 ecu = 0,803724 pond sterling.

De landbouwomrekeningskoers 1 ecu = 9,91834 Zweedse kroon, die op 31 juli 1997 van toepassing is voor de in artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 3813/92 bedoelde steunbedragen waarvoor het ontstaansfeit op 1 augustus plaatsvindt, wordt per 1 augustus 1997 voor de betrokken steunbedragen vervangen door 1 ecu = 9,90747 Zweedse kroon.

Artikel 2

Het maximale aanvullende bedrag van de eerste tranche bij de compenserende steun die mag worden toegekend in verband met de verlaging van de in artikel 1 bedoelde landbouwomrekeningskoers is voor Zweden gelijk aan nul en voor het Verenigd Koninkrijk gelijk aan 0,51 miljoen ecu.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

⁽¹⁾ PB L 108 van 25. 4. 1997, blz. 9.

⁽²⁾ PB L 312 van 23. 12. 1995, blz. 7.

⁽³⁾ PB L 187 van 26. 7. 1996, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 115 van 3. 5. 1997, blz. 13.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

VERORDENING (EG) Nr. 1893/97 VAN DE COMMISSIE

van 29 september 1997

houdende afwijking van Verordening (EG) nr. 1528/96 betreffende de overname van padie door de interventiebureaus en houdende vaststelling van de toe te passen correctiebedragen, toeslagen en kortingen, voor wat betreft de overname door het Griekse interventiebureau voor het verkoopseizoen 1996/1997DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,Gelet op Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van
22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke
ordening van de rijstmarkt⁽¹⁾, en met name op artikel 8,
onder b),Overwegende dat de voorwaarden voor de overname van
padie door de interventiebureaus bij Verordening (EG) nr.
1528/96 van de Commissie⁽²⁾ zijn vastgesteld; dat in
artikel 7, lid 1, van die verordening is bepaald dat de
feitelijke levering uiterlijk op 31 augustus van het
betrokken verkoopseizoen moet plaatshebben;Overwegende dat het Griekse interventiebureau tijdens
het verkoopseizoen 1996/1997 problemen heeft onder-
vonden bij het opzetten van een goed systeem voor de
opslag, de controle en de inontvangstneming van de
goederen; dat deze problemen hebben geleid tot achter-
stand bij de inontvangstneming van de aangeboden
goederen en de overname van de leveringen; dat het in
verband met deze problemen verantwoord is voor Grie-
kenland voor het verkoopseizoen 1996/1997 af te wijkenvan de in de bovengenoemde bepalingen vastgestelde
uiterste datum voor de levering aan het interventiebureau;Overwegende dat de in deze verordening vervatte maat-
regelen in overeenstemming zijn met het advies van het
Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*In afwijking van artikel 7, lid 1, van Verordening (EG) nr.
1528/96 moet voor het verkoopseizoen 1996/1997 de
feitelijke levering van padie voor overname door het
Griekse interventiebureau uiterlijk op 30 september 1997
plaatshebben.*Artikel 2*Deze verordening treedt in werking op de dag van haar
bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese
Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 september 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 329 van 30. 12. 1995, blz. 18.⁽²⁾ PB L 190 van 31. 7. 1996, blz. 25.

VERORDENING (EG) Nr. 1894/97 VAN DE COMMISSIE
van 29 september 1997
houdende afwijzing van uitvoercertificaataanvragen voor producten van de sector
rundvlees

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van
27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening
der markten in de sector rundvlees⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd
bij Verordening (EG) nr. 2222/96⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1445/95 van de Commissie
van 26 juni 1995 houdende uitvoeringsbepalingen voor de
invoer- en uitvoercertificatenregeling in de sector rund-
vlees en tot intrekking van Verordening (EEG) nr.
2377/80⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr.
1572/97⁽⁴⁾, inzonderheid op artikel 10,

Overwegende dat de aanvragen voor vaststelling vooraf
van de restituties betrekking hebben op hoeveelheden die
de normale afzet overschrijden; dat derhalve is besloten
bepaalde op 25 en 26 september 1997 ingediende uitvoer-
certificaataanvragen voor producten in de sector rundvlees
af te wijzen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 10, lid 2, van Verordening (EG)
nr. 1445/95 worden de op 25 en 26 september 1997 inge-
diende uitvoercertificaataanvragen met vaststelling vooraf

van de restituties voor producten van de sector rundvlees,
met uitzondering van die welke onder de productcodes

— 0102 10 10 9120,
— 0102 10 30 9120,
— 0102 10 90 9120,
— 0102 90 41 9100,
— 0102 90 71 9000,
— 0102 90 79 9000,
— 0201 10 00 9110,
— 0201 10 00 9130,
— 0201 20 20 9110,
— 0201 20 30 9110,
— 0201 20 50 9110,
— 0201 20 50 9130,
— 0201 30 00 9100,
— 1602 50 31 9125,
— 1602 50 31 9325,
— 1602 50 39 9125,
— 1602 50 39 9325,
vallen, afgewezen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 september
1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24.

⁽²⁾ PB L 296 van 21. 11. 1996, blz. 50.

⁽³⁾ PB L 143 van 27. 6. 1995, blz. 35.

⁽⁴⁾ PB L 211 van 5. 8. 1997, blz. 39.

VERORDENING (EG) Nr. 1895/97 VAN DE COMMISSIE
van 29 september 1997
inzake de levering van plantaardige olie als voedselhulp

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad van
27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het
beheer van de voedselhulp en van de specifieke acties ter
ondersteuning van de voedselzekerheid⁽¹⁾ en met name
op artikel 24, lid 1, onder b),

Overwegende dat bij deze verordening de lijst van de voor
voedselhulp in aanmerking komende landen en organisa-
ties en de algemene criteria voor het vervoer van de voed-
selhulp na het fob-stadium zijn vastgesteld;

Overwegende dat de Commissie, ingevolge een aantal
besluiten met betrekking tot de verlening van voedsel-
hulp, aan bepaalde begunstigden plantaardige olie heeft
toegewezen;

Overwegende dat dit product moet worden geleverd over-
eenkomstig het bepaalde in Verordening (EEG)
nr. 2200/87 van de Commissie van 8 juli 1987 tot vast-
stelling van algemene voorschriften voor de beschikbaar-
stelling in de Gemeenschap van producten voor levering
als communautaire voedselhulp⁽²⁾, gewijzigd bij Verorde-
ning (EEG) nr. 790/91⁽³⁾;

Overwegende dat met name de leveringstermijnen en
-voorwaarden en de procedure die moet worden gevolgd
om de aan de levering verbonden kosten te bepalen,
dienen te worden vastgesteld;

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 1997.

Overwegende dat, met het oog op de uitvoering van deze
leveringen, voor de inschrijvers in de mogelijkheid moet
worden voorzien om hetzij koolzaadolie, hetzij zonne-
bloemolie aan te schaffen; dat de levering van elke partij
zal worden toegewezen aan de inschrijver met het
gunstigste bod,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de communautaire voedselhulp wordt in
de Gemeenschap plantaardige olie beschikbaar gesteld
voor levering aan de in de bijlage vermelde begunstigden
met inachtneming van Verordening (EEG) nr. 2200/87 en
de in de bijlage vermelde voorwaarden. De levering wordt
toegewezen via aanbesteding.

De levering heeft betrekking op de beschikbaarstelling
van in de Gemeenschap geproduceerde plantaardige olie,
die niet is vervaardigd en/of verpakt in het kader van
actieve veredeling.

De opdrachtnemer wordt geacht kennis te hebben
genomen van alle geldende algemene en bijzondere voor-
waarden. Elk ander in zijn offerte gemaakte beding of
voorbehoud is nietig.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende
op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van
de Europese Gemeenschappen*.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 166 van 5. 7. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 204 van 25. 7. 1987, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 81 van 28. 3. 1991, blz. 108.

BIJLAGE

PARTIJEN A, B

1. **Maatregel nr. (1):** 22/97 (A); 23/97 (B)
2. **Programma:** 1997
3. **Begunstigde (2):** World Food Programme (WFP), via Cristoforo Colombo 426, I-00145 Roma (tel.: (39-6) 52 28 29 88; fax: 52 28 28 44/3; telex: 626675 WFP I)
4. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** door de begunstigde aan te wijzen
5. **Plaats of land van bestemming:** Noord-Korea
6. **Beschikbaar te stellen product:** geraffineerde koolzaadolie
7. **Kenmerken en kwaliteit van het product (3) (4):** zie PB C 114 van 29. 4. 1991, blz. 1 (III.A.1.a))
8. **Totale hoeveelheid (ton netto):** 2 400
9. **Aantal partijen:** 2 (A: 1 200 ton; B: 1 200 ton)
10. **Verpakking en opschriften (5) (6):** zie PB C 267 van 13. 9. 1996, blz. 1 (10.8 A, B en C.2)
zie PB C 114 van 29. 4. 1991, blz. 1 (III.A.3)
Voor de opschriften te gebruiken taal: A: Engels en Koreaans
Bijkomende vermeldingen: „FOR FREE DISTRIBUTION”
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** beschikbaarstelling van in de Gemeenschap geproduceerde geraffineerde koolzaadolie die niet is vervaardigd en/of verpakt in het kader van actieve veredeling
12. **Leveringsconditie:** franco laadhaven
13. **Laadhaven:** —
14. **Door de begunstigde opgegeven loshaven:** —
15. **Loshaven:** —
16. **Adres van de opslagplaats en eventueel loshaven:** —
17. **Periode van beschikbaarstelling in de laadhaven:** A: 24. 11-14. 12. 1997; B: 22. 12. 1997-11. 1. 1998
18. **Uiterste datum voor de levering:** —
19. **Procedure voor het vaststellen van de leveringskosten:** inschrijving
20. **Datum van het verstrijken van de termijn voor de indiening van de offertes:** 14. 10. 1997 [12.00 uur (plaatstelijke tijd Brussel)]
21. **Bij tweede inschrijving:**
 - a) uiterste datum voor de indiening van de offertes: 28. 10. 1997 [12.00 uur (plaatstelijke tijd Brussel)]
 - b) periode van beschikbaarstelling in de laadhaven: A: 8-28. 12. 1997; B: 5-25. 1. 1998
 - c) uiterste datum voor de levering: —
22. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 15 ecu/ton
23. **Bedrag van de leveringszekerheid:** 10 % van het bedrag van de offerte uitgedrukt in ecu
24. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden (1):** Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel alleen op nummer: telex: 25670 AGREC B; fax: (32-2) 296 70 03/296 70 04
25. **Op verzoek van de leverancier toepasselijke restitutie (1):** —

PARTIJ C

1. **Maatregel nr. (1):** 1863/94
2. **Programma:** 1994
3. **Begunstigde (2):** Honduras
4. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** Ministro de la Secretaría Técnica y de Cooperación Intern. (Setco) Dr. Guillermo Molica Chocano, Edificio Plaza Flores, Av. de la Paz, Tegucigalpa, Honduras (Tel.: (504-37) 66 16; fax: 85 87)
5. **Plaats of land van bestemming (3):** Honduras
6. **Beschikbaar te stellen produkt:** geraffineerde zonnebloemolie
7. **Kenmerken en kwaliteit van het produkt (4) (5):** PB C 114 van 29. 4. 1991, blz. 1 (III.A.1.b))
8. **Totale hoeveelheid (ton netto):** 80
9. **Aantal partijen:** 1
10. **Verpakking en opschriften (6):** zie PB C 267 van 13. 9. 1996, blz. 1 (10.4 A, B en C2)
zie PB C 114 van 29. 4. 1991, blz. 1 (III.A.3)
Voor de opschriften te gebruiken taal : Spaans
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het produkt:** beschikbaarstelling van in de Gemeenschap geproduceerde geraffineerde zonnebloemolie die niet is vervaardigd en/of verpakt in het kader van actieve veredeling
12. **Leveringsconditie:** franco bestemming.
13. **Laadhaven:** —
14. **Door de begunstigde opgegeven loshaven:** —
15. **Loshaven:** —
16. **Adres van de opslagplaats en eventueel loshaven:** Almacenes de Depósito SA (Aldesa), San Pedro Sula, Cortés, frente a Unitec, Honduras CA
17. **Periode van beschikbaarstelling in de laadhaven bij toewijzing levering haven van verschepping:** 3-16. 11. 1997
18. **Uiterste datum voor de levering:** 14. 12. 1997
19. **Procedure voor het vaststellen van de leveringskosten:** inschrijving
20. **Datum van het verstrijken van de termijn voor de indiening van de offertes:** 14. 10. 1997 [12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel)]
21. **Bij tweede inschrijving:**
 - a) uiterste datum voor de indiening van de offertes: 28. 10. 1997 om [12.00 uur (plaatselijke tijd Brussel)]
 - b) Periode van beschikbaarstelling in de laadhaven bij toewijzing levering haven van verschepping: 17-30. 11. 1997
 - c) uiterste datum voor de levering: 28. 12. 1997
22. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 15 ecu/ton
23. **Bedrag van de leveringszekerheid:** 10 % van het bedrag van de offerte uitgedrukt in ecu
24. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden (7):** Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, Gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel alleen op nummer: telex: 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04)
25. **Op verzoek van de leverancier toepasselijke restitutie (8):** —

Voetnoten

- (1) Het nummer van de maatregel dient in iedere briefwisseling te worden aangehaald.
- (2) Degene aan wie is gegund neemt zo spoedig mogelijk contact op met de begunstigde om na te gaan welke documenten voor de verzending zijn vereist.
- (3) Degene aan wie is gegund bezorgt aan de begunstigde een certificaat van een officiële instantie, waarin wordt verklaard dat voor het te leveren product de in de betrokken lidstaat geldende stralingsnormen niet zijn overschreden. Op het radioactiviteitsattest moet het gehalte aan caesium 134 en 137 en aan jodium 131 worden vermeld.
- (4) Het bepaalde in artikel 7, lid 3, onder g), van Verordening (EEG) nr. 2200/87 geldt niet voor de indiening van de offertes.
- (5) De leverancier bezorgt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering een gezondheids-certificaat.
- (6) In afwijking van PB nr. C 114 wordt de tekst van punt IIIA.3.c) gelezen: „de vermelding „Europese Gemeenschap””.
- (7) De opschriften in het Koreaans worden als volgt gedaan, op de achterkant van de verpakking:

European Community: **구주공동체**

Rape seed oil: **유채씨 기름**

For free distribution: **무상배급용**

VERORDENING (EG) Nr. 1896/97 VAN DE COMMISSIE

van 29 september 1997

houdende rectificatie van Verordening (EG) nr. 1887/97 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2375/96 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van 28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de omrekeningskoersen die in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 1887/97 van de Commissie ⁽⁵⁾ forfaitaire invoerwaarden zijn vastgesteld voor de bepaling van de invoerprijs van appels van oorsprong uit bepaalde derde landen;

Overwegende dat bij verificatie is gebleken dat in de bijlage bij die verordeningen een fout is geslopen; dat de betrokken verordeningen derhalve moeten worden gerectificeerd;

Overwegende dat in artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 3223/94 is bepaald dat, indien voor een bepaalde

oorsprong geen forfaitaire invoerwaarde van kracht is, het gemiddelde van de geldende forfaitaire invoerwaarden in aanmerking wordt genomen; dat dit gemiddelde derhalve opnieuw moet worden berekend als een van de berekeningscomponenten wordt gerectificeerd;

Overwegende dat de belanghebbende om toepassing van de gerectificeerde forfaitaire invoerwaarde moet verzoeken om te voorkomen dat hij nadeel lijdt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 1887/97 voor appels van oorsprong uit bepaalde derde landen vermelde forfaitaire invoerwaarden worden vervangen door de in de tabel in de bijlage vermelde forfaitaire invoerwaarden.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 september 1997.

Indien de belanghebbende erom verzoekt, is artikel 1 van toepassing van 27 tot en met 29 september 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 325 van 14. 12. 1996, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 265 van 27. 9. 1997, blz. 79.

BIJLAGE

(in ecu/100 kg)

Verordening	GN-code	Code derde landen (*)	Forfaitaire invoerwaarde
(EG) nr. 1887/97	0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	052	72,0
		064	47,8
		388	99,6
		400	81,4
		528	64,8
		804	80,4
		999	74,3

(*) Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 68/96 van de Commissie (PB L 14 du 19. 1. 1996, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1897/97 VAN DE COMMISSIE**van 29 september 1997****tot wijziging van de representatieve prijzen en de aanvullende invoerrechten voor bepaalde producten uit de sector suiker**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van
30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke orde-
ning der markten in de sector suiker ⁽¹⁾, laatstelijk gewij-
zigd bij Verordening (EG) nr. 1599/96 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1423/95 van de
Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling van de
uitvoeringsbepalingen voor de invoer van producten uit
de sector suiker, andere dan melasse ⁽³⁾, laatstelijk gewij-
zigd bij Verordening (EG) nr. 1143/97 ⁽⁴⁾, en met name
op artikel 1, lid 2, tweede alinea, en artikel 3, lid 1,

Overwegende dat de representatieve prijzen en de aanvul-
lende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en
bepaalde stropen zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr.
1222/97 van de Commissie ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij
Verordening (EG) nr. 1862/97 ⁽⁶⁾;

Overwegende dat toepassing van de in Verordening (EG)
nr. 1423/95 bedoelde voorschriften en bepalingen op de
gegevens waarover de Commissie thans beschikt, ertoe
leidt de momenteel geldende bedragen te wijzigen en
vast te stellen zoals vermeld in de bijlage bij deze veror-
dening,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De representatieve prijzen en de aanvullende invoer-
rechten voor de in artikel 1 van Verordening (EG) nr.
1423/95 bedoelde producten worden vastgesteld zoals
aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 september
1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 177 van 1. 7. 1981, blz. 4.

⁽²⁾ PB L 206 van 16. 8. 1996, blz. 43.

⁽³⁾ PB L 141 van 24. 6. 1995, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB L 165 van 24. 6. 1997, blz. 11.

⁽⁵⁾ PB L 173 van 1. 7. 1997, blz. 3.

⁽⁶⁾ PB L 264 van 26. 9. 1997, blz. 34.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 september 1997 tot wijziging van de representatieve prijzen en de bedragen van de aanvullende invoerrechten voor witte suiker, ruwe suiker en producten van GN-code 1702 90 99

(in ecu)

GN-code	Representatieve prijs per 100 kg netto van het betrokken product	Aanvullend recht per 100 kg netto van het betrokken product
1701 11 10 ⁽¹⁾	23,57	4,51
1701 11 90 ⁽¹⁾	23,57	9,75
1701 12 10 ⁽¹⁾	23,57	4,32
1701 12 90 ⁽¹⁾	23,57	9,32
1701 91 00 ⁽²⁾	26,66	11,90
1701 99 10 ⁽²⁾	26,66	7,38
1701 99 90 ⁽²⁾	26,66	7,38
1702 90 99 ⁽³⁾	0,27	0,38

⁽¹⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van de gewijzigde Verordening (EEG) nr. 431/68 van de Raad (PB L 89 van 10. 4. 1968, blz. 3).

⁽²⁾ Vaststelling voor de standaardkwaliteit als gedefinieerd in artikel 1 van Verordening (EEG) nr. 793/72 van de Raad (PB L 94 van 21. 4. 1972, blz. 1).

⁽³⁾ Vaststelling per procent sacharose.

VERORDENING (EG) Nr. 1898/97 VAN DE COMMISSIE

van 29 september 1997

houdende vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sector varkensvlees, van de regeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 3066/95 van de Raad, en houdende intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 2698/93 en (EG) nr. 1590/94

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3066/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende vaststelling, in verband met de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-ronde gesloten Overeenkomst inzake de landbouw, van bepaalde concessies in de vorm van communautaire tariefcontingenten voor bepaalde landbouwproducten en van een autonome overgangsregeling tot aanpassing van bepaalde in de Europa-overeenkomsten opgenomen landbouwconcessies⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1595/97⁽²⁾, en met name op artikel 8,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2759/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3290/94⁽⁴⁾, en met name op artikel 22,

Overwegende dat de landbouwconcessies die zijn opgenomen in de Europa-overeenkomsten welke zijn gesloten tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en, respectievelijk, de Republiek Polen, de Republiek Hongarije, de Tsjechische Republiek, de Slowaakse Republiek, de Republiek Bulgarije en Roemenië anderzijds, voor de periode van 1 januari 1996 tot de inwerkingtreding van de aanvullende protocollen zijn aangepast door middel van maatregelen welke bij wijze van autonome overgangsregeling zijn vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 3066/95; dat de geldigheidsduur van deze maatregelen bij Verordening (EG) nr. 2490/96 van de Raad⁽⁵⁾ is verlengd tot en met 31 december 1997; dat de onderhandelingen over de aanvullende protocollen bij de Europa-overeenkomsten zijn afgerond, maar dat wegens de benodigde procedurele termijnen deze protocollen niet op 1 juli 1997 in werking konden treden, wat ertoe heeft geleid Verordening (EG) nr. 3066/95 bij Verordening (EG) nr. 1595/97 te wijzigen om voor de landbouwsector de vervroegde toepassing van de resultaten van de onderhandelingen mogelijk te maken;

Overwegende dat, zonder de bepalingen uit het oog te verliezen die in de interim-overeenkomsten zijn opgenomen om de oorsprong van het product te garanderen, ervoor dient te worden gezorgd dat de regeling wordt beheerd via invoercertificaten; dat hiertoe met name voorschriften betreffende de indiening van de aanvragen

moeten worden vastgesteld en moet worden bepaald welke gegevens de aanvragen en de certificaten moeten bevatten in afwijking van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 3719/88 van de Commissie van 16 november 1988 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1404/97⁽⁷⁾; dat bovendien moet worden bepaald dat de certificaten eerst na afloop van een bezinningsperiode worden afgegeven en dat op de aangevraagde hoeveelheden eventueel een uniform toewijzingspercentage wordt toegepast;

Overwegende dat het, met het oog op een doeltreffend beheer van de regeling, dienstig is de zekerheid voor in het kader van de regeling afgegeven invoercertificaten vast te stellen op 30 ecu per 100 kg; dat, gezien het aan de regeling inherente gevaar voor speculatie in de sector varkensvlees, precieze voorwaarden dienen te worden vastgesteld waaraan marktdeelnemers moeten voldoen om van de regeling gebruik te kunnen maken;

Overwegende dat voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 1997 reeds invoercertificaten voor bepaalde categorieën producten van de sector varkensvlees zijn toegewezen bij Verordening (EG) nr. 1461/97 van de Commissie van 25 juli 1997 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in juli 1997 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomsten met de Republiek Polen, de Republiek Hongarije, de Tsjechische Republiek en de Slowaakse Republiek⁽⁸⁾, en bij Verordening (EG) nr. 1462/97 van de Commissie van 25 juli 1997 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sector varkensvlees, die in juli 1997 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomsten met Bulgarije en Roemenië⁽⁹⁾; dat derhalve de voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 1997 beschikbare hoeveelheden moeten worden vastgesteld met inachtneming van de toegewezen hoeveelheden en van de voor de periode van 1 juli tot en met 31 december 1997 vastgestelde contingenten;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 2698/93 van de Commissie⁽¹⁰⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 691/97⁽¹¹⁾, bepalingen zijn vastgesteld voor de

⁽¹⁾ PB L 328 van 30. 12. 1995, blz. 31.

⁽²⁾ PB L 216 van 8. 8. 1997, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 282 van 1. 11. 1975, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 349 van 31. 12. 1994, blz. 105.

⁽⁵⁾ PB L 338 van 28. 12. 1996, blz. 13.

⁽⁶⁾ PB L 331 van 2. 12. 1988, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 194 van 23. 7. 1997, blz. 5.

⁽⁸⁾ PB L 199 van 26. 7. 1997, blz. 22.

⁽⁹⁾ PB L 199 van 26. 7. 1997, blz. 24.

⁽¹⁰⁾ PB L 245 van 1. 10. 1993, blz. 80.

⁽¹¹⁾ PB L 102 van 19. 4. 1997, blz. 12.

uitvoering, in de sector varkensvlees, van de regeling waarin is voorzien bij de interim-overeenkomsten tussen, enerzijds, de Gemeenschap, en, anderzijds, respectievelijk Polen, Hongarije en de voormalige Tsjechische en Slowaakse Federatieve Republiek; dat die verordening wordt vervangen door de onderhavige verordening; dat Verordening (EEG) nr. 2698/93 derhalve moet worden ingetrokken;

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 1590/94 van de Commissie⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 691/97, bepalingen zijn vastgesteld voor de uitvoering, in de sector varkensvlees, van de regeling waarin is voorzien bij de interim-overeenkomsten tussen, enerzijds, de Gemeenschap, en, anderzijds, respectievelijk Bulgarije en Roemenië; dat die verordening wordt vervangen door de onderhavige verordening; dat Verordening (EG) nr. 1590/94 derhalve moet worden ingetrokken;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor varkensvlees,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor elke invoer in de Gemeenschap, in het kader van de bij Verordening (EG) nr. 3066/95 vastgestelde regeling, van de in bijlage I bij de onderhavige verordening genoemde producten van de groepen 1, 2, 3, 4, H1, H2, 5, 6, 7, 8, 9, 10/11, 12/13, 14, 15, 16 en 17 moet een invoercertificaat worden overgelegd.

De hoeveelheden producten die voor die regeling in aanmerking komen, en het percentage waarmee het bij het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde douanerecht wordt verlaagd, zijn voor elke groep vastgesteld in bijlage I.

Artikel 2

De in artikel 1 bedoelde hoeveelheden worden als volgt over de in bijlage I genoemde tijdvakken verdeeld:

- 25 % in het kwartaal van 1 juli tot en met 30 september,
- 25 % in het kwartaal van 1 oktober tot en met 31 december,
- 25 % in het kwartaal van 1 januari tot en met 31 maart,
- 25 % in het kwartaal van 1 april tot en met 30 juni.

Artikel 3

Met betrekking tot de in artikel 1 bedoelde invoercertificaten gelden de volgende bepalingen:

1. de aanvrager moet een natuurlijke persoon of een rechtspersoon zijn die bij de indiening van de aanvraag ten genoegen van de bevoegde instanties in de lidstaten kan aantonen dat hij sedert ten minste twaalf maanden werkzaam is op het gebied van de handel met derde landen in de sector varkensvlees; deze rege-

ling geldt evenwel niet voor detailhandelszaken of restaurants die hun producten rechtstreeks aan de gebruiker verkopen;

2. in de certificaataanvraag mag slechts één van de in bijlage I bij deze verordening gedefinieerde groepnummers zijn vermeld; de aanvraag mag betrekking hebben op verscheidene producten van verschillende GN-codes, van oorsprong uit slechts één van de in deze verordening bedoelde landen. In dit geval moeten alle GN-codes en de desbetreffende productomschrijvingen worden vermeld in respectievelijk vak 16 en vak 15. De certificaataanvraag moet betrekking hebben op ten minste 1 ton en ten hoogste 25 % van de hoeveelheid die voor de betrokken groep beschikbaar is in het desbetreffende kwartaal zoals vastgesteld in artikel 2;
3. op de certificaataanvraag en op het certificaat wordt in vak 8 het land van oorsprong vermeld; het certificaat brengt de verplichting met zich om uit het aangegeven land in te voeren;
4. op de certificaataanvraag en op het certificaat wordt in vak 20 een van de volgende vermeldingen aangebracht:
 - Reglamento (CE) n° 1898/97
 - Forordning (EF) nr. 1898/97
 - Verordnung (EG) Nr. 1898/97
 - Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1898/97
 - Regulation (EC) No 1898/97
 - Règlement (CE) n° 1898/97
 - Regolamento (CE) n. 1898/97
 - Verordening (EG) nr. 1898/97
 - Regulamento (CE) n° 1898/97
 - Asetus (EY) N:o 1898/97
 - Förordning (EG) nr 1898/97;
5. op het certificaat wordt in vak 24 een van de volgende vermeldingen aangebracht:
 - Reducción del derecho de aduana en virtud del Reglamento (CE) n° 1898/97
 - Nedsættelse af importafgiften jf. forordning (EF) nr. 1898/97
 - Ermäßigung des Zollsatzes nach dem GZT gemäß Verordnung (EG) Nr. 1898/97
 - Μείωση του δασμού όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1898/97
 - Customs duty reduction as provided for in Regulation (EC) No 1898/97
 - Réduction du droit de douane comme prévu au règlement (CE) n° 1898/97
 - Riduzione del dazio doganale a norma del regolamento (CE) n. 1898/97
 - Douanerecht verlaagd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1898/97
 - Redução do direito aduaneiro conforme previsto no Regulamento (CE) n° 1898/97
 - Tullialennus, josta on säädetty asetuksessa (EY) N:o 1898/97
 - Nedsättning av tullavgiften enligt förordning (EG) nr 1898/97.

⁽¹⁾ PB L 167 van 1. 7. 1994, blz. 16.

Artikel 4

1. Certificaataanvragen kunnen alleen in de eerste tien dagen van elk in artikel 2 genoemd kwartaal worden ingediend.

2. De certificaataanvragen zijn slechts ontvankelijk voorzover de aanvrager schriftelijk verklaart dat hij voor het lopende kwartaal en voor de producten van dezelfde groep in de lidstaat waar de aanvraag wordt ingediend, noch in andere lidstaten, geen andere aanvragen heeft ingediend en ook niet zal indienen; wanneer dezelfde belanghebbende toch aanvragen voor producten van dezelfde groep indient, is geen van zijn aanvragen ontvankelijk.

3. De lidstaten delen de Commissie op de vijfde werkdag na de laatste werkdag waarop aanvragen konden worden ingediend, gegevens mede over de aanvragen die zijn ingediend voor elk van de producten van de betrokken groepen. Deze gegevens omvatten de lijst van de aanvragers en een overzicht waarin voor elke groep de gevraagde hoeveelheid wordt vermeld. Op de voorgeschreven werkdag wordt per telex of fax mededeling gedaan hetzij van het feit dat geen aanvragen zijn ingediend, waartoe gebruik wordt gemaakt van het model in bijlage II, hetzij, indien wel aanvragen zijn ingediend, van de gevraagde gegevens, waartoe de modellen in de bijlagen II en III worden gebruikt.

4. De Commissie beslist zo spoedig mogelijk in hoeverre gevolg kan worden gegeven aan de in artikel 3 bedoelde aanvragen.

Als de totale hoeveelheid waarvoor certificaten zijn aangevraagd, groter is dan de beschikbare hoeveelheid, stelt de Commissie een uniform percentage voor toewijzing van de gevraagde hoeveelheden vast.

Als de totale hoeveelheid waarvoor aanvragen zijn ingediend, kleiner is dan de beschikbare hoeveelheid, bepaalt de Commissie de resterende hoeveelheid, die aan de voor het volgende kwartaal beschikbare hoeveelheid wordt toegevoegd.

5. Nadat de Commissie haar beslissing heeft genomen, worden de certificaten zo spoedig mogelijk afgegeven.

6. De afgegeven certificaten zijn in de gehele Gemeenschap geldig.

Artikel 5

Overeenkomstig artikel 21, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3719/88 bedraagt de geldigheidsduur van de invoercertificaten 150 dagen vanaf de dag van feitelijke afgifte.

Op grond van deze verordening afgegeven invoercertificaten zijn niet overdraagbaar.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 1997.

Artikel 6

Voor alle in artikel 1 bedoelde producten dient bij het aanvragen van een invoercertificaat een zekerheid van 30 ecu per 100 kg te worden gesteld.

Artikel 7

Onverminderd het bepaalde in de onderhavige verordening zijn de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 3719/88 van toepassing.

In afwijking van artikel 8, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 3719/88 mag de in het kader van de onderhavige verordening ingevoerde hoeveelheid echter niet groter zijn dan de in de vakken 17 en 18 van het invoercertificaat aangegeven hoeveelheid. Daartoe wordt in vak 19 van het invoercertificaat het cijfer „0” ingevuld.

Artikel 8

De producten worden in het vrije verkeer gebracht na overlegging van hetzij het EUR.1-certificaat dat door het land van uitvoer is afgegeven overeenkomstig de bepalingen van Protocol nr. 4 bij de met de genoemde landen gesloten Europa-overeenkomsten, hetzij een door de exporteur overeenkomstig de bepalingen van dat protocol opgestelde verklaring.

Artikel 9

De lidstaten en de Commissie zien in nauwe samenwerking toe op de inachtneming van de bepalingen van deze verordening.

Artikel 10

De hoeveelheden die beschikbaar zijn voor de aanvragen die van 1 tot en met 10 oktober 1997 worden ingediend, zijn vastgesteld in bijlage IV bij deze verordening.

Artikel 11

De Verordeningen (EEG) nr. 2698/93 en (EG) nr. 1590/94 worden ingetrokken.

Artikel 12

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

A. PRODUCTEN VAN OORSPRONG UIT HONGARIJE

(in ton)

Volgnummer	Nummer van de groep	GN code	Toe te passen recht (MFN-tarief)	Jaarlijkse hoeveelheid			
				van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	vanaf 1. 7. 2000
09.4705	1	1601 00 91 1601 00 99	20	7 700	8 050	8 400	8 750
09.4706	2	1602 49 15 1602 49 19 1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 1602 49 13 1602 49 30 1602 49 50	20	770	805	840	875
09.4704	3	0210 11 11 0210 12 11 0210 19 40 0210 19 51	20	1 760	1 840	1 920	2 000
09.4708	4	0203 11 10 0203 12 11 0203 12 19 0203 19 11 0203 19 13 0203 19 15 0203 19 55 ⁽¹⁾ 0203 19 59 0203 21 10 0203 22 11 0203 22 19 0203 29 11 0203 29 13 0203 29 15 0203 29 55 ⁽¹⁾ 0203 29 59	20	33 990	35 535	37 080	38 625
09.4727	H1	1501 00 19	164 ecu/ton	2 400	2 400	2 400	2 400
09.4722	H2	1601 00 91	1 759 ecu/ton	500	500	500	500

B. PRODUCTEN VAN OORSPRONG UIT POLEN

(in ton)

Volgnummer	Nummer van de groep	GN code	Toe te passen recht (MFN-tarief)	Jaarlijkse hoeveelheid			
				van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	vanaf 1. 7. 2000
09.4803	5	0210 11 11 0210 11 19 0210 11 31 0210 11 39 0210 12 11 0210 12 19 0210 19 10 0210 19 20 0210 19 30 0210 19 40 0210 19 51 0210 19 59 0210 19 60 0210 19 70 0210 19 81 0210 19 89	20	3 300	3 450	3 600	3 750

(in ton)

Volgnummer	Nummer van de groep	GN code	Toe te passen recht (MFN-tarief)	Jaarlijkse hoeveelheid			
				van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	vanaf 1. 7. 2000
09.4805	6	1601 00 91 1601 00 99	20	2 530	2 645	2 760	2 875
09.4806	7	1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 1602 49 13 1602 49 15 1602 49 19 1602 49 30 1602 49 50	20	10 890	11 385	11 880	12 375
09.4820	8	0103 92 19	20	1 540	1 610	1 680	1 750
09.4809	9	0203 11 10 0203 12 11 0203 12 19 0203 19 11 0203 19 13 0203 19 15 0203 19 55 (!) 0203 19 59 0203 21 10 0203 22 11 0203 22 19 0203 29 11 0203 29 13 0203 29 15 0203 29 55 (!) 0203 29 59	20	11 220	11 730	12 240	12 750

C. PRODUCTEN VAN OORSPRONG UIT TSJECHIË

(in ton)

Volgnummer	Nummer van de groep	GN code	Toe te passen recht (MFN-tarief)	Jaarlijkse hoeveelheid			
				van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	vanaf 1. 7. 2000
09.4621	10/11	0103 92 19 0203 11 10 0203 12 11 0203 12 19 0203 19 11 0203 19 13 0203 19 15 0203 19 55 (!) 0203 19 59 0203 21 10 0203 22 11 0203 22 19 0203 29 11 0203 29 13 0203 29 15 0203 29 55 (!) 0203 29 59 1602 41 10 1602 42 10 1602 49	20	5 830	6 095	6 360	6 625

D. PRODUCTEN VAN OORSPRONG UIT SLOWAKIJE

(in ton)

Volnummer	Nummer van de groep	GN code	Toe te passen recht (MFN-tarief)	Jaarlijkse hoeveelheid			
				van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	vanaf 1. 7. 2000
09.4621	12/13	0103 92 19 0203 11 10 0203 12 11 0203 12 19 0203 19 11 0203 19 13 0203 19 15 0203 19 55 (!) 0203 19 59 0203 21 10 0203 22 11 0203 22 19 0203 29 11 0203 29 13 0203 29 15 0203 29 55 (!) 0203 29 59 1602 41 10 1602 42 10 1602 49	20	2 530	2 645	2 760	2 875

E. PRODUCTEN VAN OORSPRONG UIT BULGARIJE

(in ton)

Volnummer	Nummer van de groep	GN code	Toe te passen recht (MFN-tarief)	Jaarlijkse hoeveelheid			
				van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	vanaf 1. 7. 2000
09.4654	14	0203 11 10 0203 29 55 (!)	20	330	345	360	375

F. PRODUCTEN VAN OORSPRONG UIT ROEMENIË

(in ton)

Volnummer	Nummer van de groep	GN code	Toe te passen recht (MFN-tarief)	Jaarlijkse hoeveelheid			
				van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	vanaf 1. 7. 2000
09.4751	15	1601 00 91 1601 00 99	20	990	1 035	1 080	1 125
09.4752	16	1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11 1602 49 13 1602 49 15 1602 49 19 1602 49 30 1602 49 50	20	1 870	1 955	2 040	2 125

(in ton)

Volgnummer	Nummer van de groep	GN code	Toe te passen recht (MFN-tarief)	Jaarlijkse hoeveelheid			
				van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	vanaf 1. 7. 2000
09.4756	17	0203 11 10 0203 12 11 0203 12 19 0203 19 11 0203 19 13 0203 19 15 0203 19 55 ⁽¹⁾ 0203 19 59 0203 21 10 0203 22 11 0203 22 19 0203 29 11 0203 29 13 0203 29 15 0203 29 55 ⁽¹⁾ 0203 29 59	20	13 750	14 375	15 000	15 625

⁽¹⁾ Met uitzondering van kophaasjes, apart aangeboden.

BIJLAGE II

Toepassing van Verordening (EG) nr. 1898/97

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN DG VI/D/3 Sector varkensvlees

Aanvragen om certificaten voor invoer tegen verlaagd douanerecht	Datum	Kwartaal
--	-------	----------

Lidstaat:

Afzender:

Contactpersoon:

Telefoon:

Telefax:

Nummer van de groep	Gevraagde hoeveelheid
1	
2	
3	
4	
H1	
H2	
5	
6	
7	
8	
9	
10/11	
12/13	
14	
15	
16	
17	

BIJLAGE III

Toepassing van Verordening (EG) nr. 1898/97

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN		DG VI/D/3 Sector varkensvlees	
Aanvragen om certificaten voor invoer tegen verlaagd douanerecht		Datum	Kwartaal
Lidstaat:			
Nummer van de groep	GN-code	Aanvragen (naam en adres)	Gevraagde hoeveelheid
		Totaal per nummer van de groep in ton	

BIJLAGE IV

<i>(in ton)</i>	
Nummer van de groep	Beschikbare hoeveelheid
1	2 413,5
2	267,7
3	841
4	10 585,3
H 1	1 200
H 2	250
5	1 650
6	1 125,3
7	5 170
8	770
9	5 610
10/11	320
12/13	1 265
14	165
15	490
16	904,3
17	6 875

VERORDENING (EG) Nr. 1899/97 VAN DE COMMISSIE

van 29 september 1997

houdende vaststelling van bepalingen voor de uitvoering, in de sectoren slachtpluimvee en eieren, van de regeling waarin is voorzien bij Verordening (EG) nr. 3066/95 van de Raad, en houdende intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 2699/93 en (EG) nr. 1559/94

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3066/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende vaststelling, in verband met de in het kader van de multilaterale handelsbesprekingen van de Uruguay-ronde gesloten overeenkomst inzake de landbouw, van bepaalde concessies in de vorm van communautaire tariefcontingenten voor bepaalde landbouwproducten en van een autonome overgangsregeling tot aanpassing van bepaalde in de Europa-overeenkomsten opgenomen landbouwconcessies⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1595/97⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2771/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector eieren⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1516/96 van de Commissie⁽⁴⁾, en met name op artikel 22,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2777/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector slachtpluimvee⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2916/95 van de Commissie⁽⁶⁾, en met name op artikel 22,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2783/75 van de Raad van 29 oktober 1975 betreffende de gemeenschappelijke regeling van het handelsverkeer voor ovaalbumine en lactoalbumine⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2916/95 van de Commissie, en met name op artikel 2, lid 1, artikel 4, lid 1, en artikel 10,

Overwegende dat de landbouwconcessies die zijn opgenomen in de Europa-overeenkomsten welke zijn gesloten tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten enerzijds, en, respectievelijk, de Republiek Polen, de Republiek Hongarije, de Tsjechische Republiek, de Slowaakse Republiek, de Republiek Bulgarije en Roemenië anderzijds, voor de periode van 1 januari 1996 tot de inwerkingtreding van de aanvullende protocollen zijn aangepast door middel van maatregelen welke bij wijze van autonome overgangsregeling zijn vastgesteld bij

Verordening (EG) nr. 3066/95; dat de geldigheidsduur van deze maatregelen bij Verordening (EG) nr. 2490/96 van de Raad⁽⁸⁾ is verlengd tot en met 31 december 1997; dat de onderhandelingen over de aanvullende protocollen bij de Europa-overeenkomsten zijn afgerond, maar dat wegens de benodigde procedurele termijnen deze protocollen niet op 1 juli 1997 in werking konden treden, wat ertoe heeft geleid Verordening (EG) nr. 3066/95 bij Verordening (EG) nr. 1595/97 te wijzigen om voor de landbouwsector de vervroegde toepassing van de resultaten van de onderhandelingen mogelijk te maken;

Overwegende dat, zonder de bepalingen uit het oog te verliezen die in de overeenkomsten zijn opgenomen om de oorsprong van het product te garanderen, ervoor dient te worden gezorgd dat de regeling wordt beheerd via invoercertificaten; dat hiertoe met name voorschriften betreffende de indiening van de aanvragen moeten worden vastgesteld en moet worden bepaald welke gegevens de aanvragen en de certificaten moeten bevatten in afwijking van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 3719/88 van de Commissie van 16 november 1988 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten⁽⁹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1404/93⁽¹⁰⁾; dat bovendien moet worden bepaald dat de certificaten eerst na afloop van een bezinningsperiode worden afgegeven en dat op de aangevraagde hoeveelheden eventueel een uniform toewijzingspercentage wordt toegepast;

Overwegende dat bij de overeenkomsten in een verlaging van het douanerecht bij de invoer van bepaalde producten van de sectoren eieren en slachtpluimvee is voorzien, welke verlaging evenwel slechts tot een bepaalde hoeveelheid geldt; dat het, met het oog op een gelijkmatig verloop van de invoer, dienstig is deze hoeveelheid over verschillende periodes van het jaar te spreiden;

Overwegende dat, om het frauderisico te beperken, de controles met betrekking tot de criteria aan de hand waarvan wordt bepaald welke aanvragers in aanmerking komen, moeten worden verricht in de lidstaat waar de importeur gevestigd is of zijn maatschappelijke zetel heeft;

Overwegende dat het, oog op een doeltreffend beheer van de regeling, dienstig is de zekerheid voor in het kader van de regeling afgegeven invoercertificaten vast te stellen op

⁽¹⁾ PB L 328 van 30. 12. 1995, blz. 31.

⁽²⁾ PB L 216 van 8. 8. 1997, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 282 van 1. 11. 1975, blz. 49.

⁽⁴⁾ PB L 189 van 30. 7. 1996, blz. 99.

⁽⁵⁾ PB L 282 van 1. 11. 1975, blz. 77.

⁽⁶⁾ PB L 305 van 19. 12. 1995, blz. 49.

⁽⁷⁾ PB L 282 van 1. 11. 1975, blz. 104.

⁽⁸⁾ PB L 338 van 28. 12. 1996, blz. 13.

⁽⁹⁾ PB L 331 van 2. 12. 1988, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB L 194 van 23. 7. 1997, blz. 5.

20 ecu per 100 kg; dat, gezien het aan de regeling inherente gevaar voor speculatie in de sectoren eieren en slachtpluimvee, precieze voorwaarden dienen te worden vastgesteld waaraan marktdeelnemers moeten voldoen om van de regeling gebruik te kunnen maken;

Overwegende dat voor de periode van 1 juli tot en met 30 september 1997 reeds invoercertificaten voor bepaalde categorieën producten van de sectoren eieren en slachtpluimvee zijn toegewezen bij Verordening (EG) nr. 1522/97 van de Commissie van 30 juli 1997 tot vaststelling van de mate waarin gevolg kan worden gegeven aan de aanvragen om invoercertificaten voor bepaalde producten in de sectoren eieren en pluimvee, die in juli 1997 worden ingediend op grond van de regeling die is vastgesteld in de door de Gemeenschap gesloten overeenkomsten met de Republiek Polen, de Republiek Hongarije, de Tsjechische Republiek, de Slowaakse Republiek, Roemenië en de Republiek Bulgarije⁽¹⁾; dat derhalve de voor de periode van 1 oktober tot en met 31 december 1997 beschikbare hoeveelheden moeten worden vastgesteld met inachtneming van de toegewezen hoeveelheden en van de voor de periode van 1 juli tot en met 31 december 1997 vastgestelde contingenten;

Overwegende dat bij Verordening (EEG) nr. 2699/93 van de Commissie⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1514/97⁽³⁾, bepalingen zijn vastgesteld voor de uitvoering, in de sectoren slachtpluimvee en eieren, van de regeling waarin is voorzien bij de Interimovereenkomsten tussen, enerzijds, de Gemeenschap, en, anderzijds, respectievelijk Polen, Hongarije en de voormalige Tsjechische en Slowaakse Federatieve Republiek; dat die verordening wordt vervangen door de onderhavige verordening; dat Verordening (EEG) nr. 2699/93 derhalve moet worden ingetrokken;

Overwegende dat bij Verordening (EG) nr. 1559/94 van de Commissie⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1514/97, bepalingen zijn vastgesteld voor de uitvoering, in de sectoren slachtpluimvee en eieren, van de regeling waarin is voorzien bij de Interimovereenkomsten tussen, enerzijds, de Gemeenschap, en, anderzijds, respectievelijk Bulgarije en Roemenië; dat die verordening wordt vervangen door de onderhavige verordening; dat Verordening (EG) nr. 1559/94 derhalve moet worden ingetrokken;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor slachtpluimvee en eieren,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor elke invoer in de Gemeenschap, in het kader van de bij Verordening (EG) nr. 3066/95 vastgestelde regeling,

van de in bijlage I bij onderhavige verordening genoemde producten moet een invoercertificaat worden overgelegd.

De hoeveelheden producten die voor die regeling in aanmerking komen, en het percentage waarmee het bij het gemeenschappelijk douanetarief vastgestelde douanerecht wordt verlaagd, zijn voor elke groep vastgesteld in bijlage I.

Artikel 2

De in artikel 1 bedoelde hoeveelheden worden als volgt over de in bijlage I genoemde tijdvakken verdeeld:

voor de producten van de groepen 1, 12, 19 en 28:

- 35 % in het kwartaal van 1 juli tot en met 30 september,
- 35 % in het kwartaal van 1 oktober tot en met 31 december,
- 15 % in het kwartaal van 1 januari tot en met 31 maart,
- 15 % in het kwartaal van 1 april tot en met 30 juni;

voor de producten van de groepen 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 30, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 43, 44 en 45:

- 25 % in het kwartaal van 1 juli tot en met 30 september,
- 25 % in het kwartaal van 1 oktober tot en met 31 december,
- 25 % in het kwartaal van 1 januari tot en met 31 maart,
- 25 % in het kwartaal van 1 april tot en met 30 juni.

Artikel 3

Met betrekking tot de in artikel 1 bedoelde invoercertificaten gelden de volgende bepalingen:

1. degene die een invoercertificaat aanvraagt, moet een natuurlijke persoon of een rechtspersoon zijn, die bij de indiening van de aanvraag ten genoegen van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten kan aantonen dat hij minstens 50 ton (productgewicht) onder Verordening (EEG) nr. 2777/75 vallende producten dan wel minstens 5 ton (in equivalent van eieren in de schaal) onder Verordening (EEG) nr. 2771/75 of Verordening (EEG) nr. 2783/75 vallende producten heeft in- of uitgevoerd in elk van de twee kalenderjaren die zijn voorafgegaan aan het jaar waarin de certificaataanvraag wordt ingediend. Detailhandelaren en restauranthouders die deze producten rechtstreeks aan de eindverbruiker verkopen, zijn echter van gebruikmaking van de bovenbedoelde regeling uitgesloten;

⁽¹⁾ PB L 204 van 31. 7. 1997, blz. 33.

⁽²⁾ PB L 245 van 1. 10. 1993, blz. 88.

⁽³⁾ PB L 204 van 31. 7. 1997, blz. 16.

⁽⁴⁾ PB L 166 van 1. 7. 1994, blz. 62.

2. in de certificaataanvraag mag slechts één van de in bijlage I bij deze verordening gedefinieerde groepnummers zijn vermeld; de aanvraag mag betrekking hebben op verscheidene producten van verschillende GN-codes, van oorsprong uit slechts één van de in deze verordening bedoelde landen. In dit geval moeten alle GN-codes en de desbetreffende productomschrijvingen worden vermeld in respectievelijk vak 16 en vak 15. De certificaataanvraag moet betrekking hebben op ten minste 1 ton en ten hoogste 10 % van de hoeveelheid die voor de betrokken groep beschikbaar is in het desbetreffende kwartaal zoals vastgesteld in artikel 2;

3. op de certificaataanvraag en op het certificaat wordt in vak 8 het land van oorsprong vermeld; het certificaat brengt de verplichting met zich om uit het aangegeven land in te voeren;

4. op de certificaataanvraag en op het certificaat wordt in vak 20 een van de volgende vermeldingen aangebracht:

- Reglamento (CE) n° 1899/97
- Forordning (EF) nr. 1899/97
- Verordnung (EG) Nr. 1899/97
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1899/97
- Regulation (EC) No 1899/97
- Règlement (CE) n° 1899/97
- Regolamento (CE) n. 1899/97
- Verordening (EG) nr. 1899/97
- Regulamento (CE) n° 1899/97
- Asetus (EY) N:o 1899/97
- Förordning (EG) nr 1899/97;

5. op het certificaat wordt in vak 24 een van de volgende vermeldingen aangebracht:

- Reducción del derecho de aduana en virtud del Reglamento (CE) n° 1899/97
- Nedsættelse af importafgiften jf. forordning (EF) nr. 1899/97
- Ermäßigung des Zollsatzes nach dem GZT gemäß Verordnung (EG) Nr. 1899/97
- Μείωση του τελωνειακού δασμού όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1899/97
- Customs duty reduction as provided for in Regulation (EC) No 1899/97
- Réduction du droit de douane comme prévu au règlement (CE) n° 1899/97
- Riduzione del dazio doganale a norma del regolamento (CE) n. 1899/97
- Douanerecht verlaagd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1899/97
- Redução do direito aduaneiro conforme previsto no Regulamento (CE) n° 1899/97
- Tullialennus, josta on säädetty asetuksessa (EY) N:o 1899/97

— Nedsättning av tullavgiften enligt förordning (EG) nr 1899/97.

Artikel 4

1. Certificaataanvragen kunnen alleen in de eerste tien dagen van elk in artikel 2 genoemd kwartaal worden ingediend.

2. De certificaataanvraag moet worden ingediend bij de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar de aanvrager is gevestigd of zijn maatschappelijke zetel heeft. Certificaataanvragen zijn slechts ontvankelijk als de aanvrager schriftelijk verklaart voor het betrokken kwartaal geen andere aanvragen voor producten van dezelfde groep te hebben ingediend en zich er daarbij tevens toe verbindt er voor dat kwartaal ook geen andere voor dezelfde groep te zullen indienen.

3. Indien een aanvrager meer dan één aanvraag indient voor producten van een zelfde groep, is geen van zijn aanvragen ontvankelijk.

4. De lidstaten delen de Commissie op de vijfde werkdag na de laatste werkdag waarop aanvragen konden worden ingediend, gegevens mede over de aanvragen die zijn ingediend voor elk van de producten van de betrokken groepen. Deze gegevens omvatten de lijst van de aanvragers en een overzicht waarin voor elke groep de gevraagde hoeveelheid wordt vermeld. Op de voorgeschreven werkdag wordt per telex of fax mededeling gedaan hetzij van het feit dat geen aanvragen zijn ingediend, waartoe gebruik wordt gemaakt van het model in bijlage II, hetzij, indien wel aanvragen zijn ingediend, van de gevraagde gegevens, waartoe de modellen in de bijlagen II en III worden gebruikt.

5. De Commissie beslist zo spoedig mogelijk in hoeverre gevolg kan worden gegeven aan de in artikel 3 bedoelde aanvragen.

Als de totale hoeveelheid waarvoor certificaten zijn aangevraagd, groter is dan de beschikbare hoeveelheid, stelt de Commissie een uniform percentage voor toewijzing van de gevraagde hoeveelheden vast. Als de totale hoeveelheid waarvoor aanvragen zijn ingediend, kleiner is dan de beschikbare hoeveelheid, bepaalt die Commissie de resterende hoeveelheid, die aan de voor het volgende kwartaal beschikbare hoeveelheid wordt toegevoegd.

6. Nadat de Commissie haar beslissing heeft genomen, worden de certificaten zo spoedig mogelijk afgegeven.

7. De afgegeven certificaten zijn in de gehele Gemeenschap geldig.

Artikel 5

Overeenkomstig artikel 21, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 3719/88 bedraagt de geldigheidsduur van de invoercertificaten 150 dagen vanaf de dag van feitelijke afgifte.

Op grond van deze verordening afgegeven invoercertificaten zijn niet overdraagbaar.

Artikel 6

Voor alle in artikel 1 bedoelde producten dient bij het aanvragen van een invoercertificaat een zekerheid van 20 ecu per 100 kg te worden gesteld.

Artikel 7

Onverminderd het bepaalde in de onderhavige verordening zijn de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 3719/88 van toepassing.

In afwijking van artikel 8, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 3719/88 mag de in het kader van de onderhavige verordening ingevoerde hoeveelheid echter niet groter zijn dan de in de vakken 17 en 18 van het invoercertificaat aangegeven hoeveelheid. Daartoe wordt in vak 19 van het invoercertificaat het cijfer „0” ingevuld.

Artikel 8

De producten worden in het vrije verkeer gebracht na overlegging van hetzij het EUR.1-certificaat dat door het

land van uitvoer is afgegeven overeenkomstig de bepalingen van protocol nr. 4 bij de met de genoemde landen gesloten Europa-overeenkomsten, hetzij een door de exporteur overeenkomstig de bepalingen van dat protocol opgestelde verklaring.

Artikel 9

De hoeveelheden die beschikbaar zijn voor de aanvragen die van 1 tot en met 10 oktober 1997 worden ingediend, zijn vastgesteld in bijlage IV bij deze verordening.

Artikel 10

De Verordeningen (EEG) nr. 2699/93 en (EG) nr. 1559/94 worden ingetrokken.

Artikel 11

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

A. PRODUCTEN VAN OORSPRONG UIT HONGARIJE

Toe te passen douanerecht: 20 % van het MFN-recht

(in ton)

Volgnummer	Nummer van de groep	GN-codes	Jaarlijkse hoeveelheid			
			Van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	Van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	Van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	Vanaf 1. 7. 2000
09.4701	1	0207 32 11 0207 32 15 0207 32 19 0207 33 11 0207 33 19	10 450	10 925	11 400	11 875
09.4702	2	ex 0207 35 15 ex 0207 36 15 ex 0207 35 53 ex 0207 36 53 ex 0207 35 63 ex 0207 36 63	1 430	1 495	1 560	1 625
09.4709	4	0207 11 30 0207 11 90 0207 12 10 0207 12 90 0207 13 50 0207 14 50 0207 13 60 0207 14 60	23 650	24 725	25 800	26 875
09.4712	7	0207 13 10 0207 14 10	9 240	9 660	10 080	10 500
09.4713	8	0207 26 50 0207 27 50	2 310	2 415	2 520	2 625
09.4714	9	0207 26 10 0207 27 10	5 280	5 520	5 760	6 000
09.4716	10	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	2 310	2 415	2 520	2 625
09.4717	11	0407 91 80	550	575	600	625
09.4734	44	1602 31	1 210	1 265	1 320	1 375
09.4735	45	1602 39	1 980	2 070	2 160	2 250

B. PRODUCTEN VAN OORSPRONG UIT POLEN

Toe te passen douanerecht: 20 % van het MFN-recht

(in ton)

Volgnummer	Nummer van de groep	GN-codes	Jaarlijkse hoeveelheid			
			Van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	Van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	Van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	Vanaf 1. 7. 2000
09.4801	12	0207 32 11 0207 32 15 0207 32 19 0207 33 11 0207 33 19 ex 0207 35 15 ex 0207 36 15 ex 0207 35 53 ex 0207 36 53 ex 0207 35 63 ex 0207 36 63	1 650	1 725	1 800	1 875

(in ton)

Volgnummer	Nummer van de groep	GN-codes	Jaarlijkse hoeveelheid			
			Van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	Van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	Van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	Vanaf 1. 7. 2000
09.4810	14	0105 92 00 0105 93 00 0207 11 10 0207 11 30 0207 11 90 0207 12 10 0207 12 90	3 850	4 025	4 200	4 375
09.4811	15	0207 13 10 0207 13 20 0207 13 30 0207 13 40 0207 13 50 0207 13 60 0207 13 99 0207 14 10 0207 14 20 0207 14 30 0207 14 40 0207 14 50 0207 14 60 0207 14 70 0207 14 99	5 390	5 635	5 880	6 125
09.4812	16	0105 99 30 0207 24 10 0207 24 90 0207 25 10 0207 25 90 0207 26 10 0207 26 20 0207 26 30 0207 26 40 0207 26 50 0207 26 60 0207 26 70 0207 26 80 0207 26 99 0207 27 10 0207 27 20 0207 27 30 0207 27 40 0207 27 50 0207 27 60 0207 27 70 0207 27 80	1 540	1 610	1 680	1 750
09.4816	17	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	1 650	1 725	1 800	1 875
09.4825	18	0408 91 80 0408 99 80 (!)	330	345	360	375

C. PRODUCTEN VAN OORSPRONG UIT TSJECHIË

Toe te passen douanerecht: 20 % van het MFN-recht

(in tonn)

Volgnummer	Nummer van de groep	GN-codes	Jaarlijkse hoeveelheid			
			Van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	Van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	Van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	Vanaf 1. 7. 2000
09.4601	19	0207 32 11 0207 32 15 0207 32 19 0207 33 11 0207 33 19 ex 0207 35 15 ex 0207 36 15 ex 0207 35 53 ex 0207 36 53 ex 0207 35 63 ex 0207 36 63	550	575	600	625
09.4622	21	0207 11 0207 12 0207 13 50 0207 13 60 0207 14 50 0207 14 60	2 860	2 990	3 120	3 250
09.4609	23	0207 13 10 0207 14 10	2 530	2 645	2 760	2 875
09.4610	24	0207 25 10 0207 25 90 0207 26 10 0207 26 50 0207 27 10 0207 27 50	440	460	480	500
09.4614	25	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	5 830	6 095	6 360	6 625
09.4615	26	0408 11 80 (?) 0408 19 81 0408 19 89	330	345	360	375
09.4616	27	0408 91 80 0408 99 80 (?)	2 420	2 530	2 640	2 750

D. PRODUCTEN VAN OORSPRONG UIT SLOWAKIJE

Toe te passen douanerecht: 20 % van het MFN-recht

(in ton)

Volgnummer	Nummer van de groep	GN-codes	Jaarlijkse hoeveelheid			
			Van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	Van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	Van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	Vanaf 1. 7. 2000
09.4601	28	0207 32 11 0207 32 15 0207 32 19 0207 33 11 0207 33 19 ex 0207 35 15 ex 0207 36 15 ex 0207 35 53 ex 0207 36 53 ex 0207 35 63 ex 0207 36 63	330	345	360	375

(in ton)

Volgnummer	Nummer van de groep	GN-codes	Jaarlijkse hoeveelheid			
			Van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	Van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	Van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	Vanaf 1. 7. 2000
09.4622	30	0207 11 0207 12 0207 13 50 0207 13 60 0207 14 50 0207 14 60	1 980	2 070	2 160	2 250
09.4609	32	0207 13 10 0207 14 10	770	805	840	875
09.4610	33	0207 25 0207 26 10 0207 26 50 0207 27 10 0207 27 50	550	575	600	625
09.4614	34	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	2 750	2 875	3 000	3 125
09.4615	35	0408 11 80 (?) 0408 19 81 0408 19 89	220	230	240	250
09.4616	36	0408 91 80 0408 99 80 (?)	1 100	1 150	1 200	1 250

E. PRODUCTEN VAN OORSPRONG UIT BULGARIJE

Toe te passen douanerecht: 20 % van het MFN-recht

(in ton)

Volgnummer	Nummer van de groep	GN-codes	Jaarlijkse hoeveelheid			
			Van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	Van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	Van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	Vanaf 1. 7. 2000
09.4650	37	0207 32 11 0207 32 15 0207 32 19 0207 33 11 0207 33 19 ex 0207 35 15 ex 0207 36 15 ex 0207 35 53 ex 0207 36 53 ex 0207 35 63 ex 0207 36 63	550	575	600	625
09.4659	38	0207 32 51 0207 32 59 0207 33 51 0207 33 59 0207 35 11 0207 35 23 0207 35 51 0207 35 61 0207 36 11 0207 36 23 0207 36 51 0207 36 61 ex 0207 35 31 ex 0207 36 31 ex 0207 35 41 ex 0207 36 41 ex 0207 35 71 ex 0207 36 71 ex 0207 35 99 ex 0207 36 90	550	575	600	625

(in ton)

Volgnummer	Nummer van de groep	GN-codes	Jaarlijkse hoeveelheid			
			Van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	Van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	Van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	Vanaf 1. 7. 2000
09.4655	39	0207 12 10 0207 12 90	1 760	1 840	1 920	2 000
09.4656	40	0408 91 80 0408 99 80	660	690	720	750

F. PRODUCTEN VAN OORSPRONG UIT ROEMENIË

Toe te passen douanerecht: 20 % van het MFN-recht

(in ton)

Volgnummer	Nummer van de groep	GN-codes	Jaarlijkse hoeveelheid			
			Van 1. 7. 1997 t/m 30. 6. 1998	Van 1. 7. 1998 t/m 30. 6. 1999	Van 1. 7. 1999 t/m 30. 6. 2000	Vanaf 1. 7. 2000
09.4757	43	0207 11 90 0207 12 90 0207 14 60 0207 14 70 0207 14 99	1 100	1 150	1 200	1 250

⁽¹⁾ In equivalent van gedroogd heel ei (1 kg vloeibaar ei = 0,26 kg gedroogd heel ei).⁽²⁾ In equivalent van vloeibaar eigeel (1 kg gedroogd eigeel = 2,12 kg vloeibaar eigeel).⁽³⁾ In equivalent van vloeibaar heel ei (1 kg gedroogd heel ei = 3,9 kg vloeibaar heel ei).

BIJLAGE II

Toepassing van Verordening (EG) nr. 1899/97

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN DG VI/D/3 - Slachtpluimvee en eieren

Aanvragen om certificaten voor invoer tegen verlaagd douanerecht

Datum

Kwartaal

Lidstaat:

Afzender:

Contactpersoon:

Telefoon:

Fax:

Groep	Aangevraagde hoeveelheid
1	
2	
4	
7	
8	
9	
10	
11	
44	
45	
12	
14	
15	
16	
17	
18	
19	
21	
23	
24	
25	
26	
27	
28	
30	
32	
33	
34	
35	
36	
37	
38	
39	
40	
43	

BIJLAGE III

Toepassing van Verordening (EG) nr. 1899/97

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN			DG VI/D/3 - Slachtpluimvee en eieren		
Aanvragen om certificaten voor invoer tegen verlaagd douanerecht		Datum	Kwartaal		
Nummer van de groep	Lidstaat:				
GN-code	Aangever (naam en adres)			Gevraagde hoeveelheid	
	Totaal voor de groep ... (in ton)				

BIJLAGE IV

(in ton)

Nummer van de groep	Beschikbare hoeveelheid
1	4 053,00
2	412,50
4	7 406,00
7	2 520,00
8	642,50
9	2 127,50
10	836,86
11	275,00
44	605,00
45	990,00
12	1 019,60
14	1 925,00
15	1 470,00
16	614,60
17	788,75
18	165,00
19	239,75
21	1 035,38
23	1 065,00
24	157,50
25	2 915,00
26	165,00
27	1 210,00
28	231,00
30	990,00
32	365,00
33	275,00
34	1 375,00
35	110,00
36	550,00
37	231,25
38	171,64
39	880,00
40	330,00
43	310,31

VERORDENING (EG) Nr. 1900/97 VAN DE COMMISSIE**van 29 september 1997****tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE
GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese
Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de
Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoerings-
bepalingen van de invoerregeling voor groenten en
fruit⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr.
2375/96⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 3813/92 van de Raad van
28 december 1992 betreffende de rekeneenheid en de
omrekeningskoersen die in het kader van het gemeen-
schappelijk landbouwbeleid moeten worden toegepast⁽³⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 150/95⁽⁴⁾,
en met name op artikel 3, lid 3,

Overwegende dat in Verordening (EG) nr. 3223/94 op
grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het
kader van de Uruguay-Ronde de criteria zijn vastgesteld
aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en
de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn

vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde
landen vaststelt;

Overwegende dat op grond van de bovenvermelde criteria
de forfaitaire invoerwaarden moeten worden vastgesteld
op de in de bijlage bij deze verordening vermelde
niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94
bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld
zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze veror-
dening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 30 september
1997.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in
elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 29 september 1997.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24. 12. 1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 325 van 14. 12. 1996, blz. 5.

⁽³⁾ PB L 387 van 31. 12. 1992, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 22 van 31. 1. 1995, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 29 september 1997 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in ecu/100 kg)

GN-code	Code derde landen (1)	Forfaitaire invoerwaarde
0709 90 79	052	72,0
	999	72,0
0805 30 30	388	55,4
	524	54,3
	528	54,1
	999	54,6
	0806 10 40	052
0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	064	45,1
	400	202,4
	999	113,2
	052	72,0
	064	46,7
	388	112,2
	400	56,7
	404	81,2
	528	59,8
	800	140,4
0808 20 57	804	80,4
	999	81,2
	052	98,3
	064	87,1
0809 30 41, 0809 30 49	400	77,2
	999	87,5
	052	162,9
	400	138,4
	624	191,7
0809 40 30	999	164,3
	052	42,9
	060	54,3
	064	81,3
	066	53,6
	068	30,4
	400	107,9
	624	144,5
	999	73,6

(1) Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 68/96 van de Commissie (PB L 14 van 19. 1. 1996, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESLUIT VAN DE COMMISSIE

van 26 september 1997

tot aanvaarding van verbintenissen die zijn aangeboden in het kader van de antidumping- en antisubsidieprocedures betreffende de invoer van gekweekte Atlantische zalm van oorsprong uit Noorwegen

(97/634/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2331/96⁽²⁾, inzonderheid op artikel 8, lid 1,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3284/94 van de Raad van 22 december 1994 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap⁽³⁾, inzonderheid op artikel 10, lid 1,

Na overleg in het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 31 augustus 1996 heeft de Commissie door middel van een bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽⁴⁾ de inleiding aangekondigd van een antisubsidieprocedure betreffende de invoer van gekweekte Atlantische zalm van oorsprong uit Noorwegen.
- (2) Op 31 augustus 1996 heeft de Commissie tevens, door middel van een ander bericht in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*⁽⁵⁾, de inleiding aangekondigd van een antidumpingprocedure betreffende de invoer van gekweekte Atlantische zalm van oorsprong uit Noorwegen.

(3) Beide procedures werden ingeleid naar aanleiding van klachten die in juli 1996 door de Scottish Salmon Growers' Association Ltd (SSGA) en de Shetland Salmon Farmers' Association (SSFA) waren ingediend namens hun leden die een groot deel van de totale productie van gekweekte Atlantische zalm in de Gemeenschap vertegenwoordigen. Het bij de klacht gevoegde bewijsmateriaal betreffende de subsidiëring en de invoer met dumping van het betrokken product uit Noorwegen en de daaruit voortvloeiende aanmerkelijke schade werd voldoende geacht om tot de inleiding van een antidumping- en een antisubsidieprocedure over te gaan.

(4) De Commissie heeft alle gegevens die ze voor de vaststelling van de definitieve bevindingen nodig achtte, opgevraagd en gecontroleerd. Bij het onderzoek werd vastgesteld dat definitieve antidumpingrechten en compenserende rechten moesten worden ingesteld om een einde te maken aan de schadelijke gevolgen van dumping en subsidiëring. De conclusies inzake alle aspecten van deze onderzoeken zijn uiteengezet in Verordening (EG) nr. 1890/97 van de Raad⁽⁶⁾ en Verordening (EG) nr. 1891/97 van de Raad⁽⁷⁾.

(5) Na van de bevindingen van de Commissie in kennis te zijn gesteld, hebben het Koninkrijk Noorwegen en de in de artikel 1 genoemde Noorse exporteurs verbintenissen aangeboden overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EG) nr. 3284/94. De Noorse exporteurs hebben tevens verbintenissen aangeboden overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 384/96.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6. 3. 1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 317 van 6. 12. 1996, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 349 van 31. 12. 1994, blz. 22.

⁽⁴⁾ PB C 253 van 31. 8. 1996, blz. 20.

⁽⁵⁾ PB C 253 van 31. 8. 1996, blz. 18.

⁽⁶⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publicatieblad.

⁽⁷⁾ Zie bladzijde 19 van dit Publicatieblad.

- (6) In deze verbintenissen hebben de Noorse exporteurs, onder meer, aangeboden het onderzochte product niet beneden een bepaalde minimumprijs aan hun eerste onafhankelijke afnemer in de Gemeenschap te verkopen. Noorwegen heeft beloofd een aantal maatregelen te nemen die ertoe zullen bijdragen dat door subsidiëring geen verdere schade ontstaat. Met Noorwegen en de betrokken Noorse exporteurs is overeengekomen dat de verbintenissen op 1 juli 1997 in werking treden.
- (7) De Commissie is van oordeel dat de schadelijke gevolgen van dumping en subsidiëring zullen ophouden indien de bovengenoemde verbintenissen worden nageleefd.
- (8) Daar Noorwegen aangeboden heeft met de Commissie te zullen samenwerken bij het toezicht op de ontwikkeling van de uitvoer van gekweekte Atlantische zalm uit Noorwegen naar de Gemeenschap en daar de exporteurs die verbintenissen hebben aangeboden de Commissie regelmatig nauwkeurige gegevens zullen verstrekken over hun uitvoer naar de Gemeenschap, wordt geconcludeerd dat de Commissie in staat zal zijn erop toe te zien dat de verbintenissen worden nagekomen.
- (9) Gezien het bovenstaande worden de verbintenissen die door Noorwegen en de hieronder vermelde Noorse exporteurs zijn aangeboden als aanvaardbaar beschouwd en kan het onderzoek ten aanzien van deze partijen worden afgesloten.
- (10) Alle exporteurs en betrokken gelieerde importeurs zijn in kennis gesteld van de voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan de Commissie voornemens was de aanbeveling te doen het onderzoek af te sluiten zonder maatregelen te nemen ten aanzien van de partijen van wie verbintenissen zijn aanvaard en deze partijen hebben gelegenheid gehad over alle aspecten van het onderzoek op- en aanmerkingen te maken. Indien de Commissie redenen zou hebben om aan te nemen dat een verbintenis niet wordt nagekomen, kan op grond van artikel 8, lid 10, van Verordening (EG) nr. 384/96 en artikel 10, lid 10, van Verordening (EG) nr. 3284/94 een voorlopig antidumpingrecht, respectievelijk een voorlopig compenserend recht worden ingesteld. Indien aan de voorwaarden van artikel 8, lid 9, van Verordening (EG) nr. 384/96 en artikel 10, lid 9, van Verordening (EG) nr. 3284/94 is voldaan, kan een definitief antidumpingrecht, respectievelijk een definitief compenserend recht worden ingesteld.
- (11) Het Raadgevend Comité werd geraadpleegd en heeft tegen de aanvaarding van de aangeboden verbintenissen geen bezwaar gemaakt.
- (12) Na in kennis te zijn gesteld van de voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan de

Commissie voornemens was de verbintenissen te aanvaarden, heeft de bedrijfstak van de Gemeenschap er zijn bezorgheid over uitgesproken dat deze verbintenissen niet werkelijk een einde zouden maken aan de geleden schade, gezien de ervaringen in het verleden met minimumprijzen.

- (13) Deze verbintenissen bevatten strikte bepalingen inzake toezicht en worden voorts geschraagd door residuele rechten die ingesteld zullen worden indien de verbintenissen niet worden nagekomen. De Commissie is derhalve van oordeel dat de maatregelen toereikend zijn om aan de schadelijke gevolgen van dumping en subsidiëring een einde te maken,

BESLUIT:

Artikel 1

De verbintenissen die zijn aangeboden door het Koninkrijk Noorwegen en door de in de bijlage genoemde Noorse exporteurs in verband met de antisubsidieprocedure betreffende de invoer in de Gemeenschap van gekweekte Atlantische zalm van oorsprong uit Noorwegen worden aanvaard.

De verbintenissen die zijn aangeboden door de in de bijlage genoemde Noorse exporteurs in verband met de antidumpingprocedure betreffende de invoer in de Gemeenschap van gekweekte Atlantische zalm van oorsprong uit Noorwegen worden aanvaard.

Artikel 2

Het onderzoek in verband met de in artikel 1 genoemde antidumping- en antisubsidieprocedure worden hierbij afgesloten ten aanzien van de in dat artikel genoemde partijen.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de dag volgende op die van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Brussel, 26 september 1997.

Voor de Commissie

Hans VAN DEN BROEK

Lid van de Commissie

BIJLAGE

	Naam bedrijf	Taric-code		Naam bedrijf	Taric-code
1.	A. Øvreskotnes A/S	8095	57.	Gjendemsjø Fisk A/S	8299
2.	A.B.A. A/S	8096	58.	Grieg Seafood A/S	8300
3.	Agnefest Seafood	8325	59.	Gunnar Klo A/S	8301
4.	Alamar A/S	8097	60.	Haafa fisk A/S	8302
5.	Alsvåg Fiskeprodukter A/S	8098	61.	Hallvard Leroy A/S	8303
6.	Altafjord Oppdrett A/S	8099	62.	Herøy Filetfabrikk A/S	8304
7.	Aqua Export A/S	8100	63.	Herøy Lakseoppdrett AL	8305
8.	Aqua Partner A/S	8101	64.	Hirsholm Norge A/S	8306
9.	Aqua Supply A/S	8107	65.	Hitramat & Delikatesse A/S	8154
10.	Aquatrade A/S	8108	66.	Hydro Seafood Sales A/S	8159
11.	Arctic Group International A/S	8109	67.	Hydrotech-gruppen A/S	8161
12.	Arctic Product A/S	8110	68.	Icelandic Freezing Plants Norway A/S	8165
13.	Arctic Superior A/S	8111	69.	Imperial Salmon Co. A/S	8171
14.	Arne Mathisen A/S	8112	70.	Incofood A/S	8172
15.	A/S Aalesundfisk	8113	71.	Inter Road A/S	8173
16.	A/S Austevoll Fiskeindustri	8114	72.	Inter Sea A/S	8174
17.	A/S Keco	8115	73.	J. Meinert A/S	8175
18.	A/S Møre Codfish Company	8116	74.	Jan og Einar Martinussen A/S	8176
19.	A/S Nortraders Ltd	8117	75.	Janas A/S	8177
20.	A/S Refsnes Fiskeindustri	8118	76.	Joh. H. Pettersen A/S	8178
21.	A/S West Fish Sales Ltd	8119	77.	Johan J. Helland A/S	8179
22.	Astor A/S	8120	78.	Karl Storm Andersen Eft A/S	8180
23.	Atlantic King Stranda A/S	8121	79.	Karsten J. Ellingsen A/S	8181
24.	Atlantic Seafood A/S	8122	80.	Kr. Kleiven & Co. A/S	8182
25.	Atlantis A/S	8123	81.	Kurt F. Løseth & Co. A/S	8183
26.	Borkowski & Rønnes A/S	8124	82.	Labeyrie Norge A/S	8184
27.	Brødrene Aasjord A/S	8125	83.	Lafjord Group A/S	8185
28.	Brødrene Eilertsen A/S	8126	84.	Langfjord Laks A/S	8186
29.	Brødrene Karlsen A/S	8127	85.	Leica Fiskeprodukter	8187
30.	Brødrene Remø A/S	8128	86.	Leonhard Products A/S	8423
31.	Christiansen Partner A/S	8129	87.	Lofoten Seafood Export A/S	8188
32.	Clipper Seafood A/S	8130	88.	Lorentz A. Lossius A/S	8189
33.	Coast Seafood A/S	8131	89.	Ma-vo Norge A/S	8190
34.	Companhia do Bacalhau Lda A/S	8132	90.	Marex A/S	8326
35.	Dåfjord Laks A/S	8133	91.	Marinco A/S	8191
36.	Delfa Norge A/S	8134	92.	Marine Seafood A/S	8196
37.	DM Direkte Markedsføringsbyrå	8135	93.	Marstein Seafood A/S	8197
38.	DNHS Fishing Company A/S	8399	94.	Master Seafood A/S	8198
39.	Domstein Salmon A/S	8136	95.	Melands Røkeri Eftf. A/S	8199
40.	E. Slorer Jacobsen & Co. A/S	8137	96.	Memo Food A/S	8200
41.	Ecco Fisk & Delikatesse	8138	97.	Midtco A/S	8201
42.	Edvard Johnsen A/S	8139	98.	Misundfisk A/S	8202
43.	Eurolaks A/S	8140	99.	Myre Sjømat A/S	8203
44.	Euronor A/S	8141	100.	Naco Trading A/S	8206
45.	Fader Martin A/S	8142	101.	Namdal Salmon A/S	8207
46.	Fiskeforsyningen A/S	8143	102.	Nature Sea-lect Ltd	8208
47.	Fjord Aqua Group A/S	8144	103.	Neptun Stavanger A/S	8209
48.	Fjord Trading Ltd A/S	8145	104.	Nergård A/S	8210
49.	Fonn Egersund A/S	8146	105.	Nils Williksen A/S	8211
50.	Fossen A/S	8147	106.	Niscan Corporation	8212
51.	Fresh Atlantic A/S	8148	107.	Nisja Trading A/S	8213
52.	Fresh Marine Company A/S	8149	108.	Nor-Food A/S	8214
53.	Fryseriet A/S	8150	109.	Nor-Trade International	8215
54.	Frøya Fiskeindustri A/S	8151	110.	Nordhav A/S	8216
55.	Gigante Fiskekroken A/S	8152	111.	Nordic Group A/SA	8217
56.	Gje-vi A/S	8153	112.	Nordreisa Laks A/S	8218

	Naam bedrijf	Taric-code		Naam bedrijf	Taric-code
113.	Norexport A/S	8223	152.	Scan-Mar A/S	8263
114.	Norfi Produkter A/S	8227	153.	Scanfood A/S	8264
115.	Norfood Group A/S	8228	154.	Sea Eagle Group A/S	8265
116.	Norfra Eksport A/S	8229	155.	Sea Star International A/S	8266
117.	NorMan Trading Ltd A/S	8230	156.	Sea-Bell A/S	8267
118.	Nornir Group A/S	8231	157.	Seaco A/S	8268
119.	Norsk Akvakultur A/S	8232	158.	Seacom A/S	8269
120.	Norsk Sjømat A/S	8233	159.	Seacom Nord A/S	8270
121.	Northern Seafood A/S	8307	160.	Seafood Farmers of Norway Ltd A/S	8271
122.	Nortrade A/S	8308	161.	Seanor A/S	8272
123.	Norway Royal Salmon Sales A/S	8309	162.	Sekkingstad A/S	8273
124.	Norway Royal Salmon A/S	8312	163.	Sigerfjord-Fisk A/S	8274
125.	Norway Seafarms A/S	8313	164.	Sirena Norway A/S	8275
126.	Norway Seafoods A/SA	8314	165.	Skaarfisk Group A/S	8276
127.	Norwegian Salmon A/S	8315	166.	Skarpsno Mat	8277
128.	Norwell A/S	8316	167.	SL Fjordgruppen A/S	8278
129.	Notfisk Arctic A/S	8234	168.	SMP Marine Produkter A/S	8279
130.	Nova Sea A/S	8235	169.	Sotra Fiskeindustri A/S	8280
131.	NTC Norwegian Taste Company A/S	8236	170.	Starfish	8281
132.	Ocean Superior Products A/S	8237	171.	Stavanger Røkeri A/S	8282
133.	Oddvin Bjørge A/S	8238	172.	Stjernelaks A/S	8283
134.	Ok-Fish Kvalheim A/S	8239	173.	Stokfish Norway A/S	8284
135.	Omega Sea A/S	8240	174.	Stolt Sea Farm A/S	8285
136.	Oster Sea Products A/S	8241	175.	Storm Company A/S	8286
137.	Pan Fish Sales A/S	8242	176.	Superior A/S	8287
138.	Pero Food A/S	8243	177.	Svenodak A/S	8288
139.	Polar Gigante A/S	8246	178.	Terra Seafood A/S	8289
140.	Polar Seafood Norway A/S	8247	179.	Thorleif E. Ellingsen A/S	8293
141.	Prilam Norvège A/S	8248	180.	Timar Seafood A/S	8294
142.	Pundslett Fisk	8251	181.	Torget International A/S	8297
143.	Roger A/S	8253	182.	Torris Products Ltd A/S	8298
144.	Rolf Olsen Seafood A/S	8254	183.	Troll Salmon A/S	8317
145.	Ryfisk A/S	8256	184.	Uniprawns A/S	8318
146.	Rørvik Fisk-og fiskematforretning A/S	8257	185.	Vareberg's Røykeri	8319
147.	Saga Lax Norge A/S	8258	186.	Vest Agentur A/S	8320
148.	Sagalax Nord A/S	8259	187.	Vie de France Norway A/S	8321
149.	Salomega A/S	8260	188.	Vikenco A/S	8322
150.	Sandanger A/S	8261	189.	Wannebo International A/S	8323
151.	Sangoltgruppa A/S	8262	190.	West Fish Norwegian Salmon A/S	8324